

જા. ૭૪ ન

ભંડાર.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

મહાદેવ રામચંદ્ર જાગુજી-બુકસેલર.

અણ હરવાળા—અમદાવાદ.

આવૃત્તિ પહેલી

પ્રત ૨૩૦૦

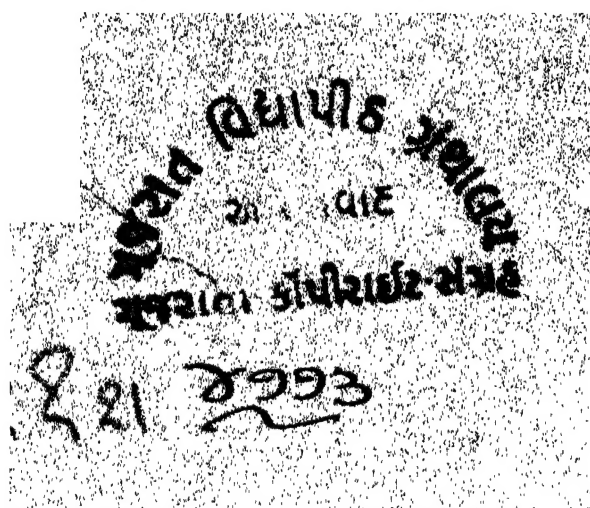
સંવત ૧૯૧૪

સને ૧૯૧૩

અમદાવાદ.

શ્રી "સત્યસાગર" પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં
મદેલ. પોચાણાજી ચકુભાઈએ છાપી.

ક્રીંમત રૂ. ૦-૪-૦.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાભિટ્ટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૦૦૩ વર્ગીક

લેખકનું નામ લક્ષ્મણ ઝાડી

૮૨ - ૮૨૧

શ્રી ભજન.

ભજન ૧.

ગુરુ તારો પાર ન પાયોરે, પાર ન પાયોરે,
પૃથ્વીના માલેક તારજો હોજી.

હારેહાં ગવરી પુત્ર ગણેશ દેવને સમરોજી,
સમઠ સારદા માય.

મેં વારી.

હારે હાં જમી આસમાન મુળવિના માંડુજી હોજી,
થંભ વિના આભ ઠેરાવ્યોરે

મેં વારી.

હારે હાં ગગન મંડળમાં બાલક ખેલેજી હોજી,
બાલક રૂપ સવાયોરે.

મેં વારી.

હારે હાં મુનશીખર ગઢ એકત અખેડાજી હોજી,
વરસે નુર સવાયોરે;

મેં વારી.

હારેહાં જળહળ ભેત્યું દેવા તારી ગળકેજી હોજી,
કરશન બીરલે પાયોરે;

મેં વારી.

હારેહાં સુબીજીનો ચેલો દેવાયત પંડીત બોલીયા હોજી.
સંતનો બેઠલો સવાયોરે.

ગુરુને ઓળખ્યાજી હોજી. સ્વામી તારો પાર ન પાયોરે
પાર ન પાયો. જીવન ઠાકોર તારો પાર ન પાયોજી.

ભજન ૨.

વારે વારે કહું ગારા હીલકાની વાત, બડેબા કચીલે બહાનુ,
બોડા જીવજીરે જેલજી;

હળ ખેડતો મેં તો હાલીને માર્યો. પદર કુંડી પાણીખારી;

કાઠીરાણી પાપ પ્રકાસો, પાણી આગળ જેલજી, વારે વારે.

તોરણ આંચો મોડમંદ માર્યો. પીઠીયાજીનો નહીં પાર.

કાઠીરાણી પાપ પ્રકાસો પાણી આગળ જેલજી. વારે વારે.

બોલીસ વરસ કમી મોરીયું કમી,

અમારા અવગુણનો નહિ પાર,
 કાઠીરાણી, પાપ પ્રકરે ધણી આગળે; જેસલણ. વારે વારે
 આરી આવી અતીતી જમાલ જાડેલ,
 તેમાં તે સાયબો મારો આવીયો
 અવર બાવાને ભગવો લેખ જાડેલ.
 સાયબાને પીતાંબર પાઘડી. વારે વારે
 રોજાં ચરે નવલખ જાડેલ, તેમાં તે સાયબો મારો આવીયોરે;
 અવર રોજાને લાંબી શીંગ જાડેલ,
 સાયબાને સોનેરી શીંગડી. વારે વારે
 અવર રોજાને ઘાસ જાડેલ. સાયબાને કરતુરી કેવડોરે
 જેસલણ બોલીયા તોળલ કાઠીરાણી જાડેલ,
 બોલ્યા તે પીરહુદી પાંખડીરે; જેસલણ, વારે વારે

ભજન ૩.

કાળ ક્રોધ મનમાયલાને વારોરે, સાધુ ધરમ સાંભળો રે હોજી.
 મન વૃત્તિ બાવો શુ સમજાવેરે, પવનવેગથી ન્યારોજીરે સંતો
 આઠ કુળ પરવત ધરા જેમ ધુજેરે,
 લેખા હનમો હરો રે હોજી. કાલ
 હશમે હરખાર ગુરૂએ દયા વરતાવીરે,
 રણ વગડામાં ગુરૂએ રમટ માંડીરે,
 પાપી પરલે હોશેરે હોજી. કાલ
 જનના માન્યાં ગુરૂએ મેલ વરસાંબ્યાં
 ત્યારે પડગે કાળીંગો ભાગ્યેરે;
 નાગરવેલે નિત્ય કુળ હોશેરે હોજી. કાલ
 બોવા વાંછ્યાં વધારો બાવો કરશેજીરે સંતો,
 એ અમર કુળ સાધુ ધરે હોંસે તારે,
 ત્યાં કાળીંગને મારોરે હોજી. કાલ
 મેં પશુ લોલી મેં પશુ લાલચુરે,
 ચરણાંગત સ્નામી તારોરે જીરે સંતો;
 સપજા પંડિતના ગુરૂ દેવાયત બોલ્યારે,

માં આધીનતા તારેરે હોજી.

કાલિ.

ભજન ૪.

એક દીન એસો આવશે તે, સખળ મારા રૂદીયામાં સાહેજી.
 સગારે મીઠને કારણે, કોઈનું જોર નવ સાહેજી;
 કહે કહે એને સૌ કરે, બાણે જન્મેજ નેતેજી. એક
 ઘટાનો ધુંધટ અળગો કરો, રોક્યા હસે દરવાજી;
 કાળે કાયાનો ગઢ ઘેરીઓ, રોક્યો દેહનો રાજી, એક
 સોળરે વરસની સુંદરી, ઉભી ટમમગ જીવેજી;
 આરે કાયામાં હવે કાંઈ નથી, ઉભી ધુરકે રૂવેજી. એક
 વેઠ વીંટીને સાંકળાં, વાની વીધના વાધાજી;
 કુટુંબ મળ્યું સહુ સામકુ, સર્વે લુટવાને લાગ્યાજી. એક
 જેની વાલમણ શેરીએ, માતા ઝાંપેથી વળશેજી;
 સગારે સગારે તમે શું કરો, સગાં વળાવીને વરશેજી. એક
 સગારે વન ફેરાં લાકડાં, આવી લેળાં બળશેજી;
 કોના છિડ ને કોના વાછડું, કોનાં મા અને જાપજી. એક
 અંતકાળે બાલું એકલું, સાથે પુન્યને પાપજી;
 એક નાહિરે ત્રાપો નહિ તુંબડા, નહિ કાંઈ ઉતારાનો આરોજી;
 કરજોડી અખો એમ બોલીયાં, પ્રભુ મને પાર દિતારોજી. એક

ભજન ૫.

આજ્ઞન લેખ લખાયો રે હાં, હૈર આવો સતગુરુ સાધરે;
 કરમલ વેલડીના કાગળ કાચા, દુર કર્યા અપરાધરે હાં;
 રામનામ નીજ મંત્ર સુણાવોરે, શબ્દ સુણાયો આધારે;
 વચન સુણાવા કછુ લેહ સુણાયા, સુણાવો અનહદ આનંદ. આ.
 અર્થ કીધો પરમાર્થ કીધો, લીધો પોથીનો સ્વાદરે.
 મોરી શંકા ગમ્મ હજુરમાં, લખાવો ભલી કરી ફરીયાદરે આ.
 સતગુરુ સાચા મળીયા, જેને બતાવ્યા નીજ જ્ઞાનરે;
 દયા કરી અમને દરશન દીધાં. મેરું કરી મહારાજ. આ.
 મુન મંદીરીયામાં સતગુરુજી બેઠા મરી એકાંતે આધારે;
 મુતનાથ ચરણે બાણે અખારમ, મેલી દીધો તુમરા સેવવા. આ.

ભજન ૬.

ચેતન ચેતનેરે હાં આંચો તારો, મનખ્યા જનમ અવતાર ટેક
 કમરણ કરી લે છવડ સમાગીઆને,
 પ્રભુને બળે તો હિતારો પાર, ચેતન.
 કાયા કાગડ જેસી કોટડીનેરે, બરીએલા અનમળના ભારરે;
 કાયા બેડી તારી જુડવા લાગીને, સંત હિતારે ભવપાર. ચેતન.
 હરિના નામના હાટજ મ'ડાવો, લક્ષિતો કરો વેપારરે;
 વીઠલ નામની વરતુ વારોરે, તોલાં રાખો ટેક શાલરે. ચેતન.
 ધીરજની તમે દાલ ખાંધોને, સત્યની ખાંધો તરવારરે;
 રામનામ ખખતર પેરોને, માયલા કાળીજાને માર. ચેતન.
 માત તાત તારાં કુટુંબ કબીલાને, ઘરે સકળવંતી નારરે;
 હરિત્રુઠયાએનેમુખજ આપેને, જમવાં આપે ઝાઝીભરરે ચેતન.
 સેજ તળાયુને અવલ ઓસીકા, ને ઘન દોલતનો નહિ પારરે.
 આંહીતું ધન્ય તારૂં આંહીજ રહેશે, ને સાથે નહિ આવે.
 તલભારરે, ચેતન.

કેવાય તો તમે અનદાન દેજોને, બરીયા છે ગરથ લંઠારરે;
 ભુતનાથ ચરણે બણે અખીયોને, સત વચન છડીદાર. ચેતન.

ભજન ૭.

આતમ એક છેરે હાં એક જોદર એક ખાણરે,
 બાર આંચા પછી આતમ, મધ્યમ છે તાંણ વાણરે. આતમ.
 ભાઈરે પ્રાદ્યુથી ત્રીવૈસ્ય સુંરર, બાધ્યા છે વરણ ચાર;
 સોનું સરવે એક છે, એના ઘાટ ઘડ્યારે અપાર. આતમ.
 ભાઈ મેલો મમતાને ટાળો, સંસેરે પરહરો ને પાખંડરે;
 શેરડી સરવે એક છે, ગોળ સાકળ ને ખાંડ. આતમ.
 હાથે હાથી કેરાં હાડકયાં, કેવાય સુવાસણ નારરે;
 નાવણુ એકો નીત્ય કરે એના જોજો અવગાળે ન્યાય. આતમ.
 નવશે નવાણું નદીયુંનાં નીરજ આડ્યાંને,
 જુજવાં જુજવાં તે બાયરે;
 આઠ સરવાળે સો એક છે. એનાં નીર પોચાં નરવાણુ આતમ.

આચરીને સદાય અવગત, મુજ શોધ્યા વિના જમરે;
કહે અખો આતમરૂપ વિના, કેમ કરી છુટશે કરમ. આતમ.

ભજન ૮.

જીતો જ્યારે બાણીએ રે હાં,
જોડી રોયાનો હું હું કારરે;
કાળના તું તો કટકા કરજે રે,
માથું કાંઢે દેજે મારરે.

ધરમછો ધનુષ દયાની પશુશુરે,
ભંજન બલિકારે સાર;

જીતો.

સત સલેશેરખમાં ખડગ,
લઈને જીંઝે એમ જુઝાર.

જીતો.

પ્રેમના બખતર નખ શીખ પેસેને,
વળગે નહીરે શીકારરે;

જ રામનામ રમરણ કરો દ્યોને.

જ દ્વીપશે ધણી દરબાર.

જીતો.

મરગ ભોરીંગ ચળીને, ખાંતે મળ્યા ખુવારરે,

ભગત જગતમાં બળી શમ્યારે;

તું તો નનને મેલીશમાં એકતાર.

જીતો.

શીલ બાંદુક સંતો દાફરે,

જ્ઞાન ગોળારે સારરે;

માર મમતાને મટે શંખે તારાં,

અમજીને ખેલ સીકાદ.

જીતો.

સામા સામા મેલો મનના બામારે;

હાથ કરો હથિયારરે,

ચેતન ચોકીમાં ચોર ન છુટેર.

કળુલ કરશે કીરતાર.

જીતો.

પારકુ ધન્ય તમે બહોરે, મસાલે ભોમી સારરે,

આકાશ ચેલ તારી ઉતરે.

તારા આહારનો નાવે પાર.

જીતો.

વધમી છે ઘાટી ને ઉતારો માટીરે,

હરખ શોક હજારે;

જગત જળી હેરખ છે,

જળી તેનો ડાગ ન લાગે લગાર.

જીતો.

જ્ઞાન ઘોડેને સાચ દોડોને,

તેપર થાંચો અસ્વારે;

જીતનાથ ચરણે ભણે અખયેર,

ખેલ છે ખાંડાની ધાર

જીતો.

ભજન ૯

સમજ મન તું સોયનર ગેલા,

આંચો વાપદો અડેકડે. (૨)

રામનામની છડીયું આલે, સીઆણો અજ્ઞાન ઘટે;

પલમાં પ્રાણી પકડી લેશે,

જેમ પંખીમાં ગાજ પડે.

અમજ.

તુને ધુત્યો ને મુને ધુત્યો, પરત્વારી શું પ્રીત કરી,

એ દહાડા પ્રાણી દહમાં રાખો,

અંતકારે તો આડા રે.

અમજ.

છાની વાતો ચોડે ધાડે ધારણુ વિનાની નાવે ઘટે;

સંતની સેવા જ્ઞાન ગરીબી,

એ જીમટીયાના નહીં જડે.

અમજ.

જીવેનસે જગડો લાગ્યે, અનેક ભુવલયાન ભડે;

દસ જીવણુ સંતો લીમને ચરણે,

તે પ્રતીત હોય તો પાર પડે.

અમજ.

ભજન ૧૦

હીરલો લાધ્યો મુજ સંકનેરે, ઠાડી એનાં મુલ કેવાય;

અવેરી મળેથી એના ચારખ્યા,

એના મુલ તો મોંઘેરા થાય;

વરવન જોઈ વરતુ વેરીયેરે હાં,

જેમાં અવગુણુ નેય.

ટેક

સત શુશ્રૂષી મારી મને શારડી,
શર બેઠો રૂઝિયા માંચ,
ટંકશાળે અયા પાછા નહિ ફરે,
નાણાં સાચારે કહેવાય.

વરતન૦

ચિંતામણી મણીરે સોહામણી.

ચોલા વરમવી ન બાય;

જેને દીક્ર કમળ કરે, આપ સરીખા કવાય. વરતન૦

મુંઢારે ગરવા મારા સાધશે, જેનો સોનેરી રંગ,

ધોણી ધોણીરે રંગ નત નવો,

ઉલટી જાશેરે પતંગ.

વરતન૦

ખરારે બોટાના લેશે પરાખ્યાં,

જેમ તાવતાં તરત પરખાય;

ટહેરે જીવણ એને જોખતાં,

કુડીઆં સાધનમાં બાય.

વરતન૦

ભજન ૧૧

વેલા પધારે હરી સંતોની વારેરે,

મારી વારે ચઢે વિશ્વાધારીરે—ટેક.

ચણી રૂપાદે જેઠી પાટ પધારે;

જાન્યે રચ્યો છે અંજારરે;

સોનાની થાળીએ જેઠી, પુલકાં રચાખારે.

કર પ્રકુર્યો કીરતારરે.

વેલા

બુનાગઢમાં મેહેતો નરસી કેરાણુરે,

સોનાની હુંડીએ રચીકારીરે,

પુંવરમાઈતું જેઠી મોસાણુ પુરે;

વાલો યથા છે વેપારીરે

રોઈદાસ માથે જેઠી પ્રાણજી કેપ્પા રે,

ખર્ચા મંડવી એને ખાતેર;

અનુસરી પ્રભુ આરે તમારેરે

તારા જાનાની પત રાખેરે.

વેલા

કોણવા ઉપર જેવી કરજી કીધીર;
 દેવર દેશવાને દેવારે;
 દાસ છવણ સંતો બીમકેરે ચરણેર,
 મંદિર મંદિર મોસરીર.

વેલાં.

ભજન ૧૨.

મીરાંબાઈ પુરવ જનમની છે પ્રીતપીર,
 નામ નહિ રે છોડું હરી.
 મારે રૂઢીયે લખ્યા હરીના લેખ રે,
 નામ નહિ રે છોડું હરી,
 મોહુમાંથી મીરાં ઉતર્યાં ત્રાહમા લસીયા આર;
 લખી કાગળ રાણો મોકલે,

જો મીરાં એકવાર ચીતોડમડ આવરે. નામ.

ચાર પાંચ પત્ર રાણે મોકલ્યા, બાળે મીરાંની પાસ,
 સુંગુજી જેવું મીરાં સાસર,
 લખવું મામનું મોસાળ. નામ.

લખી કાગળ રાણો મોકલે, દેલે મીરાંને હાથ;
 ચાર પાંચ આશુ મીરાં ગામડાં.

અરધુ આલુ તુને રાજ. નામ.

તમે રાડેટની કુંવરી, અમે છેયે અમાર;

કાલે રાણો ઘેર આવસે,

મીરાં શું થાસે હવાલ રે, નામ.

કેળા કોરા રાણો મોકલે, દેલે મીરાંને હાથ;

અમર બાણી મીરાં પીઠ ગયાં;

મારો સાથબો રાખે મારી લાજ. નામ.

પાટ સરખી પીળી થઈ મીરાં,

લોક બાણે પડ્યા રોગ;

એવી લાંબજી તો મીરાંબાઈ કરે.

મારે હરી લખ્યાનો આઠ્યો ભોગ. નામ.

રાણાજી મળક મોકલે, બાળે મીરાંને મોકલે.

મીરાં મુવાં હોય તો જાળજો,
 હાંગ દેજો જમનાજીને ઘાટ,
 આજ પખાજ વેણ વાગીયાં, જાલરનો ઝણુદાર;
 કાશી નગરના ચોકમાં
 મને શુરૂ મળ્યા રાહીદાસ.
 ભાદરવો ભલે આજીઓ, નદીએ ખલકીયાં નીર;
 દાસ હવણ સંતો એમ કહે,
 મીરાં ભજનમાં રહેજો ભરપુર.

નામ૦

નામ૦

નામ૦

ભજન ૧૩.

જુગના હવન વેણ આવેરે,
 મારા પ્રાણ પાતળીયા વેણ આવરે;
 હો તમ વીના મારે અંતરમાં અંધારું
 નાલી કમળપર સુરતા સામળીયા,
 અધર તખતપર મારે આપ બીરાજે;
 મુખામણા નારી જો સેજું બીછાવે,
 તારે રાસ રમ્યા રંજ બીના.

ટેક-

હો તમ૦

સાવ સોનાના હરી વાઘા સામળીયા,
 પાનેતરમાં રંજ બીના બીના સોધયેરે;
 વાલો વીદેશી વરવાને બેઠા,
 ત્યારે વીટાણા સો વરમાળેરે.

હો તમ

મધુરી શી મોરલી વાગી સામળીયા,
 મુતા મંદીરીએ ગણી રાધાજી બગ્યાં;
 બાદવ કુળને એટલું કેજો,
 બે ચાર દાડા વેણ આવે.

હો તમ૦

કાળા કાગળનો કડકો સામળીયા,
 મસ મોઢી દેખ નોતી;
 કુંવરખાદનાં મામેસાં પુર્વા,
 તે જાણું લરીને વેણ આવ્યા.

હો તમ૦

સાચું મનેજી મારે તમે સામળીયા,

ઝાવર ધરેણું મારી નગરમાં ન આવે;
હાસ જીવણ સંતો લીમને ચરણે,
તો હાસને દર્શન દેજો.

હો તમ.

ભજન ૧૪.

રામ રામર મન રામ રામર હે,
ઝારે મુખી કરું મન સુતા;
જાગ્ય નગરી ચોર ન લુટે,
જામ મોરેમા જામ હુતા.

રામ.

જાપ કર તપ કર કોટી અત કર,
કાશી જઈ કરવત લેતા
મુખા પગી મુક્તિ નહિ હેવે,
રણમે સમજે જામ હુતા.

રામ.

જોગી હોકર જટા વધારે,
અંજ લગાવે લાગુતા;
દમડી કાચુ દેહ જલાવે,
સો જોગી નહિ જામ હુતા.

રામ.

જોગી હોય સો જાંપત રહેવે,
કાળ કોધકું (દે) હડા;
ઝાવર તખ્તપર આપ બીરજે,
સો જોગી હય અબધુતા.

રામ.

સુતા સોનર ગયા ચોરાશી.
જાગ્યા સો નીરસે હોતા;
હાસ જીવણ સંતો લીમને ચરણે;
અનુભવી અનુભવ લેતા.

ભજન ૧૫.

મેં મસ્તાની મસ્તી ખેલું મેં દીવાના દશક,
કાન્ના ખડગ લઈ આગે હોતું,
મેં સીપાઈ હું મેરમમ

મેં મસ્તા.

મનન મનન મદીયાળા વાગે, તાલ પચાસ અડ મુઠંગા.

સુન સોજર ગઢ સૈન ચાલાયું,
નાચ નચાણું નવ રંગા.

મેં મરતાં

રાય આંજણીએ વાંસ રોપાણું, ધીમા રોલ બજાવુંગા;
નટવા હોકર નાચ નચાણું,

ઝણમેપદ લઈ આણુંગા.

મેં મરતાં

મેં દાની સળ સંતન કેરી,

પાઉ પીઆલા અવીનામી;

ખેજ ખખર તુએ દીલ બીંતર,

રોમ રોમપર લે લાગી,

મેં મરતાં

જીવન સુનલો સાધો બાઈ, કડીન કામ હે વેતગી;

તુરત સુરતકી સાંન ટેરાણી,

સકળ ભરમના લે લાંગા.

મેં મરતાં

ભજન ૧૬.

અમારા ને અવગુણે, ગુરૂના ગુણ ઘણારેજ;

અમારા અવગુણ સામુ મત જોય.

(ટેક)

ગુરૂ મારે દીવોરે, ગુરૂ મારો દેવતારેજ;

ગુરૂ મારા પારસમણીને તોલ.

અમારો

ગુરૂ મારા અંગારે ગુરૂ મારા ગોમતીરેજ.

ગુરૂ મારા કશીના કેદાર.

અમારા.

ગુરૂ મારા ત્રાપારે ગુરૂ મારા તુંગડારેજ;

હ તુંગડે કંતરીએ લવપાર.

અમારા.

બહીડાં મેલાવોરે ગુરૂ મમ જ્ઞાનનારેજ

હ બહીડાં જરણી માહેલો જામ.

અમારા

ગુરૂને પ્રતાપે હાસ જીવણ બોલીયાજ,

દેને અમને સંત જરણમાં વાસ.

અમારા.

ભજન ૧૭.

દેખ્યા હોય તો કહી જતાવો, મોતી કેસા રંગા હોજ;

અર મમ કરી ગોતો મજનમાં, ત્યાં છે ગુપ્તી ગંગા. દેખ્યા

કુવડ સુરને છીપા મેલા, દીવસે નહીં પગ ડંડાજ.

અગમ ભાષે પલ મમ નહિ નરને,

આપ વખાણે અખંડા.

દેખ્યા.

દીપક ગુફરે જ્ઞાન જતાબ્યું;

નામ પ્રનામ નવ ડંડાણ;

પીંડ બ્રહ્માંડમે અપર પારા,

નહીં સુરજ નહિ ચંદ્ર.

દેખ્યા.

ક્યાંસે આપા ક્યાં સમાણાં અહીં અચંખાણ;

મોતી ન નીરખ્યા પિયુ ન પરખ્યા,

આપ ભયાં આનંદા.

દેખ્યા.

આત્મ ચીન્હો અનુભવ પામ્યો,

મટી ગયા સોય ફંદાણ;

દાસ જીવણ સંતો ભીમને ચરણે,

ધ્યાની પુરૂષના ધંધા.

દેખ્યા.

ભજન ૧૮

જાતું છે મરી મેરમ જાતું છે મરી, લે લગાડી રામ ભજીલે,

મેરી મંદીર માળીયાં, તારા જાશે પાડો,

કાચીકાચાતું સ્થળ ખંધાણું, જાણે ધુળની ઘડીરે. મેરમ

મથું કુટુંબ તારૂં લુટવા લાગે, કાનની કડી;

કાંઠે કાંઠે એને સહુ કહે, હવે રોકામાં ઘડી (૨) મેરમ.

કુલની ઘેડે કુલી રહ્યા છે, જાણીએ અરથમાં ગળી;

જમડા આવશે જીવ લેવા, પછે ભાંગશે નળી-ભાંગશે નળી. મેરમ.

સાધુની સંજ ગુફની સેવા, ધ વાત છે ખરી,

દાહ જીવણ સંતો ભીમ હરે ચરણે,

જન્મ જાય ટળી—જન્મ જાય ટળી.

મેરમ.

ભજન ૧૯

આશી બાળપણનો મેલીર, માચી કાયાનો સંવાતીર,

જેણે પ્રીત જગતમાં કીધી.

વહાલા મારા પહેલી પ્રીત ગુફજીએ કીધી,

જેણે અપીચળ મહવી લીધીર.

જેણે

વાલે મારે ભાવે ભાણ વીહુરની ખાધી,
 જેને અંગતે શુભકા સીધીરે. જેણે.
 વાલે મારા જલમા ગળે જુમ કીધી,
 તેની તુરત ખખર લીધીરે જેણે
 વાલે મારા વનરાતે વનના વાસી,
 એમ બોલ્યા જીવણદાસરે જેણે

ભજન ૨૦

મારે બાળપણની પ્રીતુરે, પુર્વ જનમની પીતુરે,
 એધા મોલ આવેરે
 જોઈ જોઈ વેરીએ જોત્યું, જીભા વીના પડે ન ભાત્યુરે
 ભાર કીલે ભીતુરે એધા મોલ
 તમ વિના નથી રેવાતુ, વાલમ આપો કરીએ વાતુ;
 આવી છે એકાંતુરે એધા મોલ
 દાસ જીવણ સંતો ભીમને ચરણે, વારણા લઈ વારીવારી
 ગરીબ ગવાણીરે એધા મોલ

ભજન ૨૧

ઉથી ઉધારા તારા કેટલાક રડશે વાહાલા,
 જોળીયું લીધું છે માગી ભાડે, ટેક
 એવો મોઘો મુલો મનજો મેલીને જવું છે એક દહાડે.
 અશુરે કુટુંબ તારું અંધલા મુધી વાલા,
 મીત્રો વળાવી આગ્યા ઉજડ પાડે— ઉશી.
 દેહજા હુંગર તારા ડોલવા લાગ્યા વાલા,
 વચન બંધાયા દેહિએ કાચો નાડે—
 દાસ જીવણ સંતો ભીમને ચરણે વાલા,
 ચાકુ વોળાવા કોઈ નહિ પાડે— ઉશી.

ભજન ૨૨.

સત ગુરૂ મળીયા એના સંસેય ટળીયા,
 મારી લે ભરમણાં ભાંગી,

જીવેશમ લે ભરમણાં ભાગીજી, ટેક.
 જ્ઞાન ગબડ મેંતો કંઈ નહિ જાણ્યું,
 માગી સુરતા સાહેબ. સુરે લાગી. ૧
 જીવેશમ સુરતા સાહેબ સુરે લાગી,
 નાણી કમળસે નાવ ચલતહે,
 જળ હળ જોત્યુએ જાગી. જીવેશમ ૨
 શુરવિર નરતો સનમુખ ચાલે,
 કાયર જાશે ભાગી. જીવેશમ ૩
 બીજકી બંદુકથી પ્રેમ પલીતો,
 અમને જ્ઞાન ગોલી લાગી. જીવેશમ ૪
 દાસ જીવણ સંતો ભામને ચરણે,
 સંત મળ્યા મુહાગી. જીવેશમ ૫

ભજન ૨૩.

ભાષતો ધણીનો દીનાનાથ, વાંતું અમે કેમ કરીએ;
 લટકામાં આવું ને લટકામાં જાવું, લટકામાં સમજાવું રે; ૧
 એક ઠેકાણું તમને એવું તમને બતાવું તે, બે ઘડી ઉભા રેજોરે;
 સુખ દુઃખની આપણ વાતું કરીએ વાલમ.
 જોખન બાય રસ લેવારે. ૨
 સોના ઉઠણીને રૂપલાતું બેડું, હાથમાં જળ જમુનાની ઝારી;
 રાણી ગધાજી બાણે પાણીમાં ચાલાં,
 બાણે સોળ વરસની નારી. ૩
 સોળે સણગાર તારે અંગે બીરાજેને, હાથમાં સોનાકેરો ચુડો;
 બાઈ મીરાં દહે પ્રણુ બીરધરના ગુણ, વાલા વર છે રૂડો. ૪

ભજન ૨૪.

નીત નીત ભજવું તારું નામ, તારું નામ મારા સામરે.
 પ્રેમ ઘડી મને પ્રણુજી મળ્યા હોજી. નીત નીત ૦
 મુની સેજહીઆ મોરી નીદ્રા ન આવે વાલા;
 કંઈ નવ મુજે ધરનો કામ મુને કામ. પ્રેમ ૦
 આ કાંઠે મંજા વાલા ચોલે કાંઠે જમના;

જમમાં ગોઠળીયું રૂડું ગામ રૂડું ગામ.

પ્રેમ૦

ભાતરે ભાતના લોજન પીરસીયાં વહાલા;

જમવા ન આવે થેલો સામ થેલો સામરે.

પ્રેમ૦

બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ વાલા,

છેલ્લી બાકીના રામ રામ રામ રામરે.

પ્રેમ૦

ભજન ૨૫.

કાનુડે ન બાણે મારી પ્રીત, બાઈ અમે બાળકુંવારાંરે; કાનુડે.

જળરે જમનાના હુંતો, ભરવા ગમ્મતીરે,

કાનુડે ઉડાડયાં આછાં નીર—ઉડયાં ફરરરરરે.

કા

જમુનાને કાંઠે વાલે રાસ રચ્યો છે,

સોળસેં ગોપીમાં આલ્યાં ચીર—ફાટયાં ચરરરરરે.

કા

હુંતો વરણામી કાના તારારે નામનીરે,

કાનુડે તાણીને માર્યાં તીર—વાગ્યાં અરરરરરે

કા

બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ વાલા,

કાનુડે બાળારે કીધાં આખ—ઉડી ફરરરરરે

કા

ભજન ૨૬.

બુનું થયુંરે દેવલ બુનું થયુંરે,

મારો હંસલો નાનો ને દેવલ બુનું થયું;

આરે કાયા હંસા ડોલવા લાગી,

દાંત ગયા ને માંહે ખુરીયાં.

મારો

આરે કાયા હંસા પડવાને લાગી,

ગયો હંસને પાંજર પડયુંરે રહ્યું.

મારો

તેવ તેવડીરે મળી હંસા ગોંવાલણ,

તે શું મનડું મારું મોઢું.

મારો

મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ,

પ્રેમના પ્યાલા તમને પાછ પીઉં

મારો

ભજન ૨૭

તમે વીરવાસી નર વેડયાં માણા રાજરે,

નર નુમસસે નેહ ન કરીએછ

ટેક

હંસલો ને બગલો લે એક જ રંગાણ,
ઘેઠા સરોવરની પાળ

મા

હંસાને ચાચે સાચે મોતીને છ,

બગલો ડાળે કાઢવ ગારો.

મા

ચાલુ બલ્લરમાં માણે માણા રાજ્યે,

તુર તુગરાસે નેડા ન કરીએ.

મા

આજ મારા ધણીને પાટ મંડાવો છ,

જળ હરતી બેલુ કશરાણી

મા

મરને પ્રતાપે સતિ તોળા બોલાવો છ,

મારા સંત અમરાપર માલે છ.

મા

ભજન ૨૮.

કઠીરાણી તારી સાયબો બતાવ,

તોળી રાણી તારે ધણીરે બતાવ;

આથ બવાની અરજ કરું હે જાડે બરે છ

ટેક

વસ્યો શુદ્ધાને વાસ જાડેજ;

એમ તોળલ કે છે

૧

તું તારું પાપ પ્રકાશ જાડેજરે,

તારી બેલડી શુદ્ધા નહિ દર્શિ;

જાડેજ એમ તોળલ કહે છે

૨

હેરણાં હેર્યાં લખવાર તોળલ દે, વનતા મરવા મારીયા;

તોળલદે એમ જાડેજ કે છે

૩

હુંટી કુંવારી જાડે તોળલદે, સાતલીશું મોડળાંધ માર્યાં

તોળલદે એમ જાડેજ કે છે

૪

વાળી ગોંદરેથી ગાય તોળલદે, બેન બાણેશું દુગાંચાં;

તોળલદે એમ જાડેજ કે છે

૫

તોઠી સરોવરની પાળ તોળલદે, વનતાં મોરવાં મારીયાં;

તોળલદે એમ જાડેજ કે છે

૬

બાલ્યા જેસળરાય તોળલદે, સંત અમરાપર માલેજ;

તોળલદે કે છે તું તારું રૂપ પ્રકાશ જાડેજરે;

તાસી બેલડી બુડવા નહિ હઈ,

બહેન એમ તોજલદે છે છે

ભજન ૨૯.

ભક્તિ ભાળીને વહાલો મારે રીઝેછરે વેહેલો,
 નવ મણે ભેગી લોમી વળી મારો છે વેવોરે. ભક્તિ ટેકાં
 ધાવણાપણામાં ધુળને મળિયા મોરારી,
 કુમળયા કડખી કરી વહાલો પટરાણી પ્યારીરે ભ. ૧
 કોરવે કરેલાં કુર વહાલો જમીયા ન બાણી,
 વિદુરજની ભાણ વહાલો મારો આરોગ્યા વખાણીરે ભ. ૨
 ભલા ભલા ભેમીડે પ્રભુજનાં ન ભાળ્યાં,
 પાંડવોને ઘેર પ્રભુજીએ વાસીલાં વાળ્યાંરે. ભા. ૩
 ઉચાં ઉચાં આચારી ફેરાં વહાલો પિધાં નહિરે પાણી
 ખીચડલો ખાધે ફેરમાનો ઝોટકાર આણીરે ભ. ૪
 ભરવાડાં લેળાં વહાલો મારો રંગેથી રમીયા
 કાંમુલાં સુદામાં ફેરા વહાલો ઝડપીને જમીયારે ભ. ૫
 સારી સારી સંતિયે વહાલાજનાં વારણાં ન લીધારે
 દુષ્ટ કર્મવાળી ગુણકાને હરશન લીધારે ભ. ૬
 શવરીનાં મોરાં સીતાપતી જમીયારે બાણી,
 રૂપિરાજ કહિં છે વહાલો પ્રેમથી રાચીરે ભ. ૭

ભજન ૩૦.

લાગી લાગીરે મને લગી,
 લટકાળાંજની પુરણુ લગની લાગી; ટેક
 આનંદને દરીયો ઉભરાણો,
 ભોવિટ ભાવ દેરી લાગી. લટકાળાં ૧
 લાખ ફેરા સમ પ્રાપ્તને લાલચ,
 ત્રણે ભુવન દેસી લાગી. લટકાળાં ૨
 સુંદર શામતા ચરણામાં સરજની,

આઠે પહોર અનુરાગી,	લટકાળાં ૩
આળસ મોહ કેરી ઉંઘમાંથી,	
ઝડપ દેખનેરે બાગી,	લટકાળાં ૪
નાકટા જેવી લાગે લબામણી,	
નિર્લજ ઝૂનીયા નાચી.	લટકાળાં ૫
હાથે કરીને મારે માથે હરીનું.	
મેહેણું લીધું છે મેંતો માગી.	લટકાળાં ૬
ફલેલબના દીલમાં પ્રભુ વસિયા,	
નિરસે નોખત વાગી.	લટકાળાં ૭

અજન ૩૧.

તેતોં બણ્યો છે શરીર ઠઠ સાચનોરે.	
આતો ક્યારે કુંપો છે કાચનોરે.	તેતોં ૮
તેતો બણ્યો છે જવાની જશે નહિ ટળીરે,	
એક પલમાં અલોપ થશે વીજળીરે.	તેતોં ૧
તેતો બણ્યુ છે મોજો કરીને મહાલવું રે.	
જરૂર એક દિન છે ચઢપ લખને ચાલવું રે.	તેતોં ૨
પુતો રીજ્યો છે રૂપાળી ભેઠ રાણીયોરે,	
એક દિને લેખમાં લખ્યાં છે મથાણીઆંરે.	તેતોં ૩
તેતો બણ્યો અમર ચુડાને ચોટલોરે,	
એક દિન વેરઅણુ ધંધ વળશે ચોટલોરે.	તેતોં ૪
તેતો બણ્યુ છે રમુજો કરશું રૂડીરે.	
એક દિન આકલાના તુર તો જશે ઉડીરે.	તેતોં ૫
તેતો બણ્યો છે કમાણી તારા કામનીરે,	
એક દિન સમરો બુંસાવે ચીઠી રામનીરે.	તેતોં ૬
છાજે દેટલા દહાડા તે વેલ્ય છાજતીરે,	
રૂદે સીખાગણુ ધરને રૂપીસાજનીરે	તેતોં ૭

અજન ૩૨.

૩૩૩ વિમા બહુ કુણુ તારી મેલ્લોરે,

હરી ભજે તો મુખડાની રેલ્યછેરે	પ્રભુ ૧૨.
અગા સખંધી મતલબ કેરાં સ્વાસ્થીરે,	
નાટી તુટે ત્યારે કોઈ કોઈનું નથીરે.	પ્રભુ ૧
ખાડી રથકા વળી હાથીને ઘોડતારે,	
મેલીને મરવું રહેવું છે દહાડા થોડતારે.	પ્રભુ ૨
મોટાં રંમના ભરેલાં ફડાં લાળીયારે,	
એક દિન મુવું છે મગાણુમાં અપાળીયારે	પ્રભુ ૩
ઘણા દેશોમાં હુકમ જેવા ગાળ્યારે,	
ફડા એવાના પિટાઈ ગયા રાળ્યારે	પ્રભુ ૪
કણ્યા ગણ્યા મરી ગયા કૈક ભોગીયારે,	
રામના શરણુ વિના ભવોભવ રોગીયારે	પ્રભુ ૫
હાદ્યા હાદ્યા જે નર વખાણતા દેશમાંરે,	
પ્રભુને ભળ્યા વિના પેઠા વંતર વેદમાંરે	પ્રભુ ૬
કાયા કોમળી આતો અમન કેરા અમનીરે,	
રૂટે શિખામણુ ધરને રવી રાજનીરે	પ્રભુ ૭

ભજન ૩૩,

તારા મનમાં બાણે છે મરવું નથીરે,	
જેવું પીપળાએ પવને ખરવું નથીરે	તારા ટેક
જોને તારા જોતાં જોતાં કંઈ જતા રહ્યારે,	
અમર કેટલાક ચેઈ ઉઠી ગયારે.	તારા ૧
બને માનવી અમુલ્ય કઈક મરી ગયારે,	
તમાં હુંપદ જોવાણું તરી ગયારે,	તારા ૨
જોને વીર હાક કઈક હેતા વહારમાંરે,	
એવા બહાદુરનાં વિતી ગયાં બારમાંરે	તારા
જોને જે ઠેકણે થાલી મોઠ પાટડીરે,	
એક દિન એ ઠેકણે તાણી ખાડે ઠાઠડીરે	તારા ૪
જોને જે જગાએ વામાં ફડાં વાળ્યારે.	

એક દિન એ જાએ દેવાનાં છે છાજ્યાંરે તારા ૫
 જોને જે નરોની વહેચાણી વધામણીરે,
 એની કાળોતરીયો લખાણી બજામણીરે, તારા ૬
 બારે માસ કાળ ચોટય મારે વાજનીરે,
 રૂઢે શીખામણુ ધરને રૂપીરાજનીરે. તારા ૭

ભજન ૩૪.

જોને જાગીને મરજીની માથ ધાત છેરે,
 વરતિ બાણે તો નીત ન વડી વાતછેરે જોને ૦ ટેક.
 નામ રૂપતણો એક દિવસ નાશ છેરે,
 આતો ઉગારવાની જગમાં જુડી આશરે, જોને ૦ ૧
 પાંચ દિવસનો પરજો તુતો પ્રાણીઆરે,
 કીતી ગયા જેણે જગનો જીવન જાણીયારે. જોને ૦ ૨
 ચાર ઘડીનું ચોધરીયું આતો ઉલશેરે,
 જીવનાં ધારેલા વિચાર ગયા જીલશેરે. જોને ૦ ૩
 કરે દરીને રહેલું છે કાળ ફેટલારે,
 જરૂર જવાના જનમિયા છે જેટલારે. જોને ૦ ૪
 અરે ચાથી પુલે છે જુઠા આવડેરે,
 તારા આધણનો ઉકળે છે તાવડેરે, જોને ૦ ૫
 ઘડી ઘડીએ આવરતા સદી જાયછેરે,
 એક દિન એમાંથી મોતનો ઉપાયછેરે. જોને ૦ ૬
 મોગત કરી લે તું સંતના સમાજનીરે.
 રૂઢે શીખામણુ ધરને રૂપીરાજનીરે. જોને ૦ ૭

ભજન ૩૫.

જુહું જુહું જીવત ખરું જાણ્યામારે, જુહું જુહું. ટેક.
 જુહી જનની જુહી માયા જુહી મોહ ભરેલી માયા;
 કાંચ કુપો છે કાયા મમતા વાદ્યમારે, જુહું જુહું. ૧
 સદાય તે જીત કેની છાજ, તે દેખીને શું માયે રાજ;

આતમખાજી આસા લાંબી આજ્યમારે. જુહું જુહું. ૨
 ગગને ભર્યો વાદળ ગોટો, પાણીમાં પ્રકટ્યો પરપોટો;
 ખેલ બધો એમ ખોટો: મુરખાં માણ્યમારે. જુહું જુહું. ૩
 ધીરજ રાખી મનમાં ધારે, બ્રહ્મપણું છે તનમાં ભારે;
 નરક ભર્યું નવદારે વયુ વખાણ્યમારે. જુહું જુહું. ૪
 ફેલ ઠરીને ફોગટ ફટક્યો ઇશ્વરને ચરણે નવ અટક્યો;
 લેલ વિના તું ભટક્યો: ચારે આજ્યમારે. જુહું જુહું. ૫
 પરખી લેને પુરૂષ પુરાણી, જગમાંથી ગુણ જોને ભણી;
 પ્રધ્વીમાં જ્યમ પાણી કરે નીચાણુમારે, જુહું જુહું. ૬
 ભયે જગજીવન ભયે, નાયે છો દરી આગળ નાયે;
 સ્પીરાજ કહે રાયે સંત સવાણ્યમારે. જુહું જુહું. ૭

ભજન ૩૬.

ગોવિંદ બહ્યા વિના તે વરસાં ગાજિયારે, ગોવિંદ ટેક.
 ગળે પારા બાંધી જેમ ગ્રહશે, કાપો કાપો મુખથી કહેશે;
 રંગ ભરેલાં રહેશે મંદીર માજિયા રે: ગોવિંદ ૧
 મુરો પુરો પુરાપાને દૃષ્ટ કયા નવ ગોઠે કાને.
 ભજનીજન ભગતોને ખળ તે ખાજિયારે. ગોવિંદ ૨
 દેશમાં નવ ધાર્યા દરીને, ભુંઠાઇ હોરી ગાઝ ભરીને;
 કયા વિના તે દાન કરીને બાળીઆરે. ગોવિંદ ૩
 અડંબગાઈમાં ઉમર આખી, નરતન ચિંતામણુ જોઈ નાંખી,
 રૂઢિયા મળ્યે રાખી તીખી પાળીયારે. ગોવિંદ ૪
 ધર્મરાજની આગળ ધરશે, ત્યાંહાં તારા ગાતર ધરથરશે;
 ફોંટી જમણ કરશે અરે ઇંટાળીઆરે; ગોવિંદ ૫
 મરણુધાત તો નહિ બગી માવાની, જો નથી વાર જવાની;
 સાથે ના આવે વાલ સવાની વાજિયારે. ગોવિંદ ૬
 વસ આભુષણુ હુંટી લેશે, બહાર જઈને બાળી દેશે;
 સ્પીરાજ કહે હાટ્યાં રહેશે રાજિયારે. ગોવિંદ ૭

ભજન ૩૭

રટવા રટવા આંચો છે, તું તો રામ રે ન રટવા રટવા ટેક.
 બીજાનું રૂખ જોઈને બળમાં, વેદ વગરની વાટે વળ્યમાં;

ચિત્ત વિષે તું ચળચળાં દેખી જામનેરે. રટવા રટવાં ૧
 પંચ નિમય લાગ્યાતા પ્યારા, જતા રહ્યા ફેટી જનમારા;
 તું સમજીને કરી લે તારા કામનેરે. રટવા રટવાં ૨
 કંઈક જનમ તેં કેરજ કરીયા, દેખ્યા તેથી દુખના દગ્યાં;
 આ ભવમાં સુખ ભરિયા શેવે શામનેરે. રટવા રટવાં ૩
 અરે હવે અપજા ઉઠાવ, કરણા રાખી ધરખા જામે;
 પુરણ આનંદ પામે વૈકુંઠ ધામનેરે. રટવા રટવાં ૪
 કાળ ગણે નહિ કોડપતીને, જોશી ડોશી વેદ જતીને;
 સાંખણી અને સતીને દુકમી હજામનેરે. રટવા રટવાં ૫
 ચાર જડી કેરૂં ચોખડીયું, નરતન વણુ સમજેથી નડીયું;
 પડશે કે તન પડીયું જા પુછ જામનેરે. રટવા રટવાં ૬
 રૂપીરાજ વાણી કર્યાં વહાલી, ચેત અરે જાવું છે ચાલી;
 જોઈશમાં તું ખાલી આઠે જામનેરે. રટવા રટવાં ૭

ભજન ૩૮.

લાગી લાગી હરકતો લોકો લાજનીરે, લાગી લાગી. ટેક.
 જે માટે નિસર્વા અવિનાશી, વિશ્વંસર વૈકુંઠના વાસી:
 ખખર જુએ છે ખાસી હજી આજનીરે. લાગી લાગીં ૧
 ભરમાઈસ માં દોલત ભાળી, રૂપા કેરી ખાટય રૂપાળી.
 વાલતણી નથી વાળા તારા કાજનીરે, લાગી લાગીં ૨
 કાયા માયા કાચી કેવી, દેહ રહિત નવ રાખે દેવી;
 જુ'પપડી સળગી જેવી સુની છાજનીરે, લાગી લાગીં ૩
 લાખો જનમ ધરીને લોટયો, દિધી હતી ત્યાં મહોતે દોટયો;
 ચકલા ઉપર ચોટયો જેવી ખાજનીરે, લાગી લાગીં ૪
 આંખો તો તું લાભજ લેવા, હમ ક્યાં તે ઉલટાં દેવા;
 સદાય કરજે સેવા સંત સમાજનીરે. લાગી લાગીં ૫
 સંત પુરૂષના શબ્દ સહે નહિ, દોશ ભીતરના તેથી દહે નહિ;
 રોકી અંધ રહે નહિ જેવી પ્યાજનીરે, લાગી લાગીં ૬
 અંત સમે જમડા આવી દ્યે, રહેવું પડ્યે વધીને વીહિલે;
 શીખામણુ સમજી દ્યે રૂપીરાજનીરે, લાગી લાગીં ૭

ભજન ૩૯.

જેણે નારાયણ નામ ન જાણ્યું,
 તેણે જનુનીનું દુધ લભાવ્યું;
 હાથ ચોરાસીના ફેરા ફેરી આળ્યો,
 માંડ ફરી મનુષ્યા ફેડ પામ્યો. જેણે
 આઠ પોહોર નીદ્રામાં ઘેરાણો,
 ફરી રસ હીરલો હાથે શુભાળ્યો. જેણે
 મીથ્યાદે સુખમાં મુરખ શું વળગ્યો,
 રામ ભજન વીના સળદીન ખોળ્યો. જેણે
 ધનપુત્રન વાદળ ફેરી છાંયા,
 ઉઠી જાશે હંસલોને પરી નહેશે કાયા. જેણે
 સાતે સમુદ્ર ફેરી ફેરી આળ્યો,
 આદે આવીને નાવ ડુબાળ્યો. જેણે

ભજન ૪૦.

જોને વિચારી જીવ રૂઢમાં, મરવું તતો સહી;
 કાળ અપાટો કારમો આવશે, જુદા બાળક જાશે વહી. જોને
 જાણ તે તો જાણે કાળે, કાલી સોચનાં શી યમ;
 મોટા મોટા રાજા વહી ગયા; તેની ખખડું આવી નહીં, જોને
 ઉંચી મેદીને હાટ હવેલી, એવા બાગત પડી રહી;
 પુન્યને અર્થે પાઈ ન વાપરી, એની કાઠડી કાલી ગઈ જોને
 કંચન જેવી કાયા તારી, રજ અડવા દેતો નહાં
 રાહર છોડી રામશાન સુતો, તારી ગોંદરે ભરમ થઈ જાને
 ફરી જાને તમે હડેથી ચાલો, એલી વેદમાં વણી થઈ;
 સુરશ્યામ રહે જેણે ફરી ભળ્યા, તેની જગમાં જીતો દધ. જોને

ભજન ૪૧

રામ બાણ વાગ્યાં હોયતે જાણે, ફરીના બાણ વાગ્યાં હોયતે જાણે
 મૂવને લાગ્યાં પ્રેતાદને લાગ્યાં; તો દરીને બેઠા ઠેકાણે;
 મર્જવાસમાં મુકદેવજીને વાગ્યા, તો વંચાયા વેદ પુત્રણે રામ.
 મોરબજને લરી મળવાને આળ્યા, તો ફરજ આળ્યા ઠેકાણે;

કુરુતક ઉપર ઉડવત મેલ્યાં, તો શીને પુત્ર બે તાણે. રામ,
 મીરાંબાઈ ઉપર ઠાપ કરીને, તાણેજી ખડકજી તાણે;
 ઝેરના પ્યાલો ગીરધરજી આરોગ્યા, તો અમૃત ક્યારે ઠેકાણોરામ
 નરસીહ મેતાની હુંડી સ્વીકારી, ખેપ ભરી ખરે નાણે;
 અનેક બકતને એણી ઉઝાર્યો, તો ધનો ધીરજી આણે. રામ;

ભજન ૪૨.

આજ ગીઆંતાં અમે રામભુવનમાં,	
પસલીઅરે રસ પાચે, હરીરસ પુરણ રાચે.	
પહેલો પ્યાલો મારા ગુરુજીએ પાચે,	
બીજો પ્યાલો થઈ છું વેલી,	હરીરસ
ત્રીજો પ્યાલો મારે રોમ રોમ વ્યાપે,	
ચોથો પ્યાલો ચક્રમા ચુરે	હરીરસ
મોટા ભોજેશ્વર એનો મર્મ ન જાણે,	
તે મારા મંદીરીયામાં માલે.	હરીરસ
સધી સુવાસણ મારા પ્રભુજીને પાસે,	
અખંડએવાતણ હરીજીએ આપ્યા	હરીરસ
રસીયા સંપાતે અમે રંબજર રમતાં	
ઢેહનાં હુખડાં સરવે સહતાં	હરીરસ
વલભના રામી અમને સરણે લેજે,	
વજના સુખડાં અમને રસ દેજે,	હરીરસ

ભજન ૪૩.

સુખ કહાં ન જાય સતસંગનારે,	
અંગ આઠે શીતળ થાય	સુખ
સુખ બ્રહ્મ લોકથી ભારે ધણારે,	
વૈકુંઠથી વધતાં ભય	સુખ
સુખ ઇંદ્રપુરીથી અધિક છે રે,	
એના વેડ કરે છે વખાણ.	
એને અઠસક તીરથ ઘર આંગણેરે,	

ત્યાં હરીજન હરીરસ ગાય,
જેને આશાતૃષ્ણા ધની ધ
સતસંગથી અળગા થાય,
હાસ રતનો કહે છે સતસંગને
લે લક્ષ ચોરાસીનો જાય,

સુખ,

સુખ,

સુખ,

ભજન ૪૪.

સીતારામ સમર ઘડી જડી,
કાથા કાલ જાશે પડી
રાત દીવસ રજતો ને ખપતો.
ખધો કરતો ઘડી,
ખાજપણમાં સમજ્યો નહીં

તારી મહેનત માથે પડી
ચોઢતો પલંગે ને ચોઢતો ધાખડી,

સીતારામ.

અદમ સુખમાં મુર્ખ રહ્યો તારી,
જમે જાય છે ચડી

સીતારામ

સોનાની ચખીડીએ ચડતોને હીરલા રતન જડેલ,
એવા કલંકી ફોજવાળા જમડા જાશે જડી
જલા જલાસે નાહું ધુંટાશે,
નાડીએ નીર નહીં ઉતરે નડી;

સીતારામ

હજાર વીંછીની વેદના :

ચોઢશે આવશે ચડી

સીતારામ

ખુટલ ધન તેં ખરચુ નહીંને, હાટયું રહેશે ઘડી;

હાસ વીરો કહે સોયદડ હોહ,

કોઈ બાંધી ગયું નહીં ઝાંકડી

સીતારામ

ભજન ૪૫.

લેતાં લેતાં નારાયણનું નામ, દુનિયા લલ્લે છે

હરીમંદીર જાતાં પાવલીયાં દુઃખે,

ફરી વળે છે આખું ગામ.

દુનિયા.

જગમે ગાય ત્યાંદોડી દોડી જાય,

ભુલો ગદ્ય ધરડાનાં કામ, દુનિયાં
સતસંજ કરતાં લાંછન લાગે,
ચરચા કરે છે બધું ગામ. દુનિયાં
બાઈ મીરાં કહે છે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ,
તમને ભલેને ચર્ચશું ન્યાલ. દુનિયાં

ભજન ૪૬.

હરીભજન થકી ચરચા થાય, તો સુખેથી માય,
માત્ર ઘટમાં છે ધન સ્થામ, દુનિયાથી નવ ડરવું.
માસ દલડામાં દીન દયાળ, દુનિયાથી નવ ડરવું.
હરી મારે રૂઢીયેરે વસીયા,
રોમે રોમે રમે રામ. દુનિયાથી
નરહસી નારાયણ નયણે નીરખું,
નીરખું નિરંજન નીરાકાર. દુનિયાં
કાચીરે કાચા બંધન માયા;
ઘડી પલમાં પ્યારી હુઈ બાય; દુનિયાં
ગુરૂ પ્રતાપે અબળારે બોલ્યા,
હરી ભજનથી ચોસસી છુટાય; દુનિયાં

ભજન ૪૭.

તમે ભજન ભુલોમાં ભાઈ, આંચો વાયદો અઠેકડે;
ધર્મ ગયું ધરણીનાં ધસી, ગુરૂ પુન્ય ગયું પાતાળ.
ગુરૂ મારા પુન્ય ગયું,
પાપ ગયું સરવે વસીને,
કહજુ આંચો કળી કાળ. આંચો-
સત રહુ સંતાઈને ગુરૂ, ધ્યાન રહું કોઈ દ્વાર;
ગુરૂ મારા ધ્યાન
શીલ સંતોષને મેલ્યા ધડેલી,
દુનિયા થઈ છે ખવાર. આંચો-
પાખંડો નર ફરે ઘેર ઘેર,
સામ રહું કોઈ ઠાર ગુરૂ મારા સામ રહું;

સામા હશે તેને પ્રીતિ નહીં,

તે ખાસે જમના માર.

આંચો

પુત્ર પીતાને પ્રીતિ નહીં,

ત્રીયાદે નહિ માર, ગુરુ ભાર ત્રીયા,

માત ભગનીનું સત્રપણુ ખોડું,

સાળાને મનમાન.

આંચો.

હુનિયાનો કાંઈ દોશ નથી,

કળીજગ જુદો જમાન, ગુરુ ભાર કળીજગ

કરણી તેવી પાર ઉતરણી

મુકો માન ગુમાન.

આંચો.

એવું જાણીને કહે પોકારી, બહુલ્યો હરીનર તાર;

ગુરુ પ્રતાપે બહુ કરતુર,

સત ગુરુ ઉતારે પાર.

આંચો.

ભજન ૪૮.

ગોકુળ મારે પધાર્યા ગોવિંદ,

કે નંદજીને ઘેર વધામણાં;

નંદજીએ કંચન પાટ ઢળાવીઆ,

મોતીનોરે પુરાવ્યા ચોક.

કે નંદજી

નંદજીએ વેગે વિપ્રને તેડાવીઆ,

જોવરાવેરે જડુપતિના નામ;

કે નંદજી

કે છે કૃષ્ણ કોડીલો માન પાડજો,

એવે નામેરે મોયાં જસોદાના મન;

કે નંદજી

નંદજીએ હેમના દાન અપાવીયાં;

વચ્ચનારે ત્રસાવ્યા વરસાદ;

કે નંદજી

નંદજીએ વેગે વિપ્રને વિદાય કયે;

બહુ ચાલ્યારે મોટા મુનિવર દેવ;

કે નંદજી

ગોકુળમાં વાળુ ત્ર વાગીયાં;

મથુરામાંરે મડમડીયાં નિશાન;

કે નંદજી

હુતો જાઉં રે વહણ મુતને વારણે.

બલહારીરે જાય માધવ દાસ;

કે નંદજી

ભજન ૪૯.

જાડેજારે તાર તંબુરે સતિના હાથમાં રેલ.
 ચતી કરેછે અલકનો આરાધ, જેડી બોલ્યો મેવાડમાં
 તેડીના બોલ સંભાળ, જાડેજારે વચન સંભાળી વેલા જાગ્યોરેલ
 જાડેજારે મેવાડથી માલો રૂપો આવીયારેલ
 તે હુખનારે બોલને કાળ, ત્રણ દીવસને ત્રણ વહી
 ધુણ હોયતો જાવ્ય, જાડેજારે વચન સંભારી વેલા જાગ્યોરે,
 જાડેજારે કાલી દેવારે કાઠી રાણી,
 ધુખા પછી નરને બોલ્યાના હોય નીમ.
 જાડેજારે ધુપ ધબને શ્રીકૃષ્ણ તો ચડે:
 આતો છે ખરાખરાને. જાડેજારે
 જાડેજારે આજસ મરડીને જેસજ ઉઠીયરેલ
 ભાંગી ભામુનીરે ભાંત.
 જાડેજારે પેલા મજ્યા રૂપા માલને પછે મજ્યા, તોળીનાર જાડેજારે
 જાડેજારે ગલો પારખને રૂપા પેઢીએરેલ, વોરે હીરા હીરાને લાલ
 વચન ચુક્યાતો જાશે ચોરાસીમાં, રમે તુમે વચનુંની લાર.
 એમ વચન સંભાળી વેલા જાગ્યા.
 જાડેજારે કીધા લગનને કીધાં છાંટણાં લાંબી વીચાની ખાંત
 કન્યએ દેશરિયા પેરિયા તો મોડ મીઠાડ,
 જાડેજારે હાથ વચનને.
 જાડેજારે જેસલને જેર તોળીરાણી બોલીયારે,
 નવી સમાતુ ખોદાય,
 સહુ વળાંતને પાછાં વળ્યાં એક ન વળ્યા તોળસલાલ વચનને

ભજન ૫૦

જ્યાં દેખું અલેક મેરા રામ,
 જ્યાં દેખું સાધજ તેરા રામ;
 સોય સાણક મોરી નજરમાં આયાલ, દોહ.
 ગવરીનાં નંદ ગણેશ મનાએલા સોય,
 હરિમાં હરીને હુલાયા સમ,

તવજાર તાળાં રજજાર કુચી,	
સંત ગુરુએ ખોવાયા રામ,	સોય,
ચોખ્ખી ચવટાને બાવન બજારું,	
સતગુરુએ શેર રચાયા રામ,	સોય,
જલહ જલહ જોત્ય જલહતમે,	
મોતીના ચોક પુરાયા રામ,	સોય,
સંસાર સાગર મહાજલ ભરીયો,	
તારૂણી તાર મિનાયો રામ,	હોય,
મન્દિરના ચેલા જોરખ જોલ્યા,	
જોજ્યા સો નર પાયા રામ,	સોય૦

ભજન ૫૧.

જુના ધરમ દરો જાણી. મારા સંતો જુના ધરમ દરો જાણી; ટેક
 નહી કીનારે કોઈ નર ઉસો, તરત્યા યહી સમાણો હેણ;
 કાંતો આજુ અંજ એહનું સરિતા ખરે સુધણી—મારાં
 કદપ તરૂ તળે કોઈ જન ખેઠો; ક્રુધા ખુબ પીઠણી હેણ;
 નહી કદપ એ બાધણીઓકે, ભાગ્ય રખ લેજાણી—મારાં
 સદગુરુ શેવે શીથ નવ સુધર્યો, વિગળ મળી નહી વાણી હેણ;
 કાં ગુરુ છે જ્ઞાન વિનાના, કાં પાપી એ પ્રાંણી—મારાં
 ભક્તિ કરતા લય દુઃખ આવે, ધીરજ નવ ધરાણી હેણ;
 કાં સમજણુ તો રહી છે છેટે, નહી નામ નીરવણી—મારાં
 ચીંતામણી મળી પણ તોમે, ચીંતા નવ ઓવાણી હેણ;
 નહી ચીંતામણી નકીએ પથરો, વસ્તુ નવ ઓળખાણી—મારાં
 મળોયું ધન તોએ મોજ ન માણી, કહું કરમની કાંડી હેણ,
 કાંતો ભાગ્ય બીજનું લળીયું; કાંતો ખોટી કમાણી—મારાં
 અમૃત મળીયુ પણ અમર થયો નહી,
 પીવાની ભુક્તિ નહી જાણી હેણ;
 કાંતો ઘટમાં નહીં દે, પીવામા આગ્યુ પાણી—મારાં
 ધર્મને કર્મ ભક્તિ જાણે, લેલ વીના ધુર ધાણી હેણ;
 કે મળુપત સમજી દેવો સંતો, પુરી પ્રીત સમાણી—મારાં

ભજન પર.

ફરીયે હીંમત ધરે. મારા હરીજન,

ફરીયે હીંમત ધરીયે હેલુ.

ટેટ.

જાણું છે તો જરૂર જવાનું,

વીઠલ વરને વરીયે હેલુ;

શીર માટે સદગુરૂ મળે તો,

પાછી પુંઠ નવ કરીયે.

હરી.

હમી ભજવામાં હીંમત રાખો,

હરીજનથી નવ ડરીયે હેલુ.

માહ પંથનો મારગ મેલી,

અવર ઠામ નવ ડરીયે.

હરી.

સમાણ્ય કરીયે શોહમ રામનું,

વેદ વચન ઉચરીયે હેલુ;

આપ અજંપા ભુગતિએ જપીએ,

ધ્યાન હરીનું ધરીયે,

હરી.

અમૃત રસ અખંડ સ્વામીનો,

લેદ બનીને લરીયે હેલુ;

ચદા પ્રહ્લ ભરપુર ભયોં છે,

અનુભવને આહરીયે.

હરી.

કાચા ફૂળ સરીખી કાચા,

બાતાં વાર ન જરીયે હેરી,

ગોવીંદના ગુણ લાગ્યા તાં,

ભવજલ પાર દિતરીયે.

હરી.

મનુસ્યા જન્મ મદ્યોં છે મોંઘો,

ફંદ માંહી નવ ફરીયે હેલુ,

નામી કમળથી ચલીરે સુરતા,

ધારી ઉસાસે અમરીયે,

હરી.

સાચો સંત સમાગમ કરીયે,

વાણી વીમળ ઉચરીયે હેલુ,

કે ગણપત ગુરુને સેવા,
પંથ લીલા પરદરીયે,

હરી૦

ભજન પદ.

અગમ પંથનીર વાણી મારા સતો,
અગમ પંથનીર વાણી હેજી.

ટેક.

એકથકી અનેક મન્યા ભાઈ,
સહુ પંખી પશુને પ્રાણી હેજી,
કર્મ સાંસ્કૃત્ય એ યોગ કહાવ્યા;

વેદ ધરમ પરમાણી

મારા૦

પતિવતા જેમા પતિ તજીને,
પરમ પુરુષ લે જાણી હેજી,
જાર ધરમએ જીવનો જાણે,
પડે ચોરાસી ખાંણી.

મારા૦

એક ગુરુને એકજ ઈશ્વર,
એક નામ નિશાની હેજી,
એક ટેકને એકજ ધારે,
સત ભક્તિ સમરાણી.

મારા૦

પેથપસની પાર પ્રભુનો,
વીરલે વાતો જાણી હેજી,
અમર અમર રસ ઠાઠ જન જીરવે,

મરજીયા લે માણી,

મારા૦

સરગુણ નીરગુણથી તો ન્યારો,
જણાતીત ગુણ ખાંણી હેજી,
જે વસ્તુ જેનાથી ઉપજે,
તે તો તેમાં સજાણી,

મારા૦

કોટી કલપથી જનમ મરણ છે,
હર ભક્તિ નવ આંણી હેજી,
ગુરુ મમ વિના જોયાં ખાધાં,
મુખેમતને તાણી.

મારા૦

જળ હળ જ્યોત્ય નીરંતર જળકે
મુરતી ત્યાં ઠરાણી હેલ;
મુળ ધારથી પ્રહાર ધમાં,
પીચે ચઢીને પાંણી.

મારાં

અકળ સકળ ઘર વ્યાપક સંતો,
પરખો પુરુષ પુરાણી હેલ;
કહે ગણપત સદગુણી સેવા,
અખંડ ઉરમાં આણી.

મારાં

ભજન ૫૪.

ક્ષમા ખડગ કર ધારો સંતો ક્ષમા ખડગ કરધારે, ટક.
સત સમશેરને બાતુ બરછી, રાન ઘોડે શણગારે હેલ;
લક્ષ લગામ ને પ્રેમ પલાણી, વિતને ચાગક મારો મા
ધીરજની ઢાલ ભજનનો ભલો, સતનો બકતર સારો હેલ.
કાયા નગરમાં મન મેવાસી. વેગેથી વિહારો. મારાં
કામ ક્રોધ ને મોહ મમતાએ, વેરી તમારાં વારો હેલ;
જો છુટ્યા તો જળ જશ પામી, હારોતો નરક સુધારો; મારા
વૌચારમાં આયુષ વહિજશે, એનો શો ઉધારો હેલ;
ભુગ જેની પળ એક જાગ છે, ગુરુનું રાન ખિચારો. મારાં
આ ભવમાં આતમ આંખો, એનો તો ઉગારો હેલ;
ગણપત કે ગોવિંદ બને તો, આવે દુઃખનો આરો. મારાં

ભજન ૫૫.

દિવસ થોડાને જાતું દુરરે પંથીડા પ્રાણી
દિવસ થોડાને જાતું દુરરેલ;
સંતો ભાઈરે ઉઠ્યા ઉતાવળાને બુલારે પઠીયા તો,
ગણું છે અતિ અસુરે; પંથીડાં
સંતો ભાઈરે પરવરતામાં આવીરે આંખો તો,
કાળ કઠણ વહેરી કુરે; પંથીડાં
સંતો ભાઈરે કાઠી જનમ ધરી ગીજડા વાળ્યાં તો.

ક્રિયા નહિ જાંકરે, પંચીડાં
 સંતો બાઈરે આરે સંસાર છે સુપનાની જાણ તો,
 જુઠો બાણો જરૂરે, પંચીડાં
 સંતો બાઈરે કાટી જન્મ થઈ કદ પડે છે તો,
 આવ ભર્યો ભરપુરે, પંચીડાં
 સંતો બાઈરે જાતિ વિકટ છે મારગ આડતો,
 હું ટયા કહી શુરે, પંચીડાં
 સંતો બાઈરે કે ગણપત તમે એવિંદ લાલ્યો તો,
 નર હરી રાખે તુરે, પંચીડાં

ભજન ૫૬.

સરજનહારે, પંચીડા પ્રાણી,
 સમરી છે સરજનહારેજ;
 સંતો બાઈરે નાશી કમજથી મુરતાને સાધી તો,
 ગમન મંડળ મોબારે;
 સંતો બાઈરે સુન્ય ચિખરમાં ભમર ગદા છે તો,
 ત્યાં રહેવાનું ઘરખારે, પંચીડાં

ભજન ૫૭.

સંતો બાઈરે ત્રીકુટી કમળમાં બેતીરે જગદે તો,
 તે શું મેળવ્યાં એક તારે, પંચીડાં
 સંતો બાઈરે શ્વાસુશ્વાસે સમશ્ણ કરીલે તો,
 મટશે તે જમનો મારે, પંચીડાં
 સંતો બાઈરે જન્મા પેલું જેને પણ જમાવ્યું તો,
 માતાના તન મોબારે, પંચીડાં
 સંતો બાઈરે કીરતારે કાયા કેવી બનાઈ તો,
 એનો ભુલ્યો ઉપખારે, પંચીડાં
 સંતો બાઈરે ગણપતી કે શરૂ દેવ મળે તો,
 સેજે તરો સંસારે પંચીડાં

ભજન ૫૮.

અખંડ અનાદીરે, અનુભવી જે હસેરેજ;

કરશે તે તો ભક્તિ કેરૂં કાજ, સદગુરૂએવો સાચા સંતનેરેલુ,
મહેલી જેને લોકડીયાની લાજ. અખંડ૦

સદગુરૂ શબ્દરે, કાળજ શોધીયુંલ.

પ્રગટયો જેને પુણ્ય પ્રદાનદ, મન જેનું માન્યુંરે,
સહ સતસંગમાંરેલુ. પડે નહિ પાછો કદી ભવફંડ. અખંડ૦
પ્રેમ તણો પ્યાલોરે, પીધો જેને પ્રીત્યથીરેલુ,
રાખી જેને રૂઢીયામાં રૂઢિ રીત્ય, સીરને તો સાટેને,
સેવો સાચા સંતનેરે, હોય હાં પૂર્વ જન્મની પ્રીત. અખંડ૦
ભાક્તને તો ભાવેરે, ભુલર લેટીયાં,
ભાંગીજેના મનડાકેરી બ્રામ, ગુફને પ્રતાપેરે અણપત ગાય છે,
નાખો રાંઈ આપ અરણ્યમાં દાસ. અખંડ૦

ભજન પદ.

પંડિત પુરાણીરે, કુશની તમે ક્યાં જોવો,
ભણીને શું ભાળ્યું રે, અસાથી અથડી મૂઢો,
પોથી વાંચી પરને દેખાડે, કરે ઉદરનો ઉપાય,
કહેણી કહે ને રહેણી ન રાખે, તેણે અર્થ શો થાય,
સામા શું દોડાછેરે, પુઠ તમે ધાની બુઝો પંડીત
ગુરૂ થઇને જ્ઞાન બતાવે, ફાકટ કુંઠાવે કાન,
શીશ પાસે સેવા કરાવે, તોય ન આવે જ્ઞાન,
પ્રેમ પુરૂષ જાણીનેરે, કાયર જેમ લાગે બુઝો. પંડીત૦
ટોપી પહેરીને તીલક કર્યારે, બેરખા રાખે બેજોડા;
ધોતી ધુવેને પોતી પખાળે, ખોટો થઇ કહે જોડા;
માયાના આધારેરે, અધ્યા નું તો આયડીને મુવો. પંડીત૦
તીલક તાલ પાખંડ કરે છે, આત્મ ચીન્ટ્યા વીના ફાક.
મોતી પ્રતાપે નારણ કહે છે, પાખંડ કરે સૌ લોક;
પ્રદા નવ જાણેરે, જ્ઞાની આપ શોધી બુઝો. પંડીત૦

ભજન ૬૦

વારૂ મારા વીરારે ન કરીએ સંજ નીચનો રેલુ. રેક,
નીચપણું નકે લઈ નામ. વારૂ મારા.

આકેડીઆના દુધ અતિ ઉજળાં રેળ,
 તે પીધે તુરત મૃત્યુ થાય, વારૂં મારા
 દુધડીઆં મંગાવેરે ગવરી ગાયનાંરેળ,
 સાકર બેળે સ્વાદ અતિ ઘણુ થાય. વારૂં મારા
 બાવળીઓ કંટાળેરે અતિ અળખામણુરેળ,
 તેને સગે અંગને વસ ઉજરડાય, વારૂં મારા
 આંબલીયાની છાયા અતિરળીઆમણીળ,
 તેને સેવે ફળની પ્રાપ્તિ થાય. વારૂં મારા
 ગુરૂ પ્રતાપેરે જોડીરામ બોલીઆરેળ;
 દેજે અમને સંત ચરણમાં વાસ. લારૂં મારા

ભજન ૬૧.

રહોને પદનાં પલ ઘડી, તમે રહોતે આજની રાતડીઆં;
 મારા દીલની ગુજ વીનંતી, કરીદ્યો હંસા વાતડીઆં. ટેક.
 કરમ બાંધીને આદ્યોરે હંસો, કાયા નગરી તરછેડી;
 મૃત્યુલોકમાં હુવો સંગાથી, આવ્યા આપણુ દોઉ બોડી રહોને.
 આ કાયાને લાડ લડાવ્યાં, બહુ જતન કરી જાળવીયાં
 તમે ભારભરી હાલ્યા પ્રાણીઆં, અમને કોને ભજાવીયાં. રહોને.
 કાયા સુંદરી રૂવે રૂદન કરી, અમે અખળાં બધું તરવરિઆં
 વાલો અમને મેલ્યા વનમાં, ગયો આત્મા રડવડીઆં રહોને.
 સશુ કુટુંબ તને લુંડવા લાગ્યું, સોજ સેવામાં સજ કરી;
 તમે રાણીઆ ચાલા પ્રાણીઆમસાણુ ભોમીપર જરીઆં. રહોને.
 આચાર ઉપાધી છોડો પ્રાણીયા, ઉજઠ કરેહો ગામડીઆં;
 દાસ જેરામ રામને ચરણે, ગુણ ગાય ચરણે પડોયાં રહોને.

ભજન ૬૨.

ચાંચ પાંખ નહી કાયા, એક પાંખી નજરે નહિ આયા;
 અજબ ચક્રરથી હંસા આયા, મોતીડા શું ગાયા;
 છઠે માસ ગુરૂ જ્ઞાન બતાયા, તમ ગુરૂ અને હમ ચેલા-ચાંચ.
 વીના પાળ એક સરોવર ભરીયાં, નીર નજરે નહીં આયા;
 ગુરૂ હમારા ખોલ રંગીલા ત્યાં બેસ કર નાયા-છાંચ.

સુજ એક તરે વાપડીમાં હાળ પત્ર નહીં છાયા,
 ગુરૂ હમાવા બાત જાની ત્યાં બેઠકર ફળ ખાયા-ચાંચ.
 એક ગુરૂને પાંચ ચેલા પચીસ ભેગણી લાયા,
 એક અચાંબા એસા હુવા બેઠી બાપુક બાયા-ચાંચ.
 વીના સુઠ હસ્તી દેખા પાછું નજર બડી આયા,
 મચ્છંદર પ્રતાપે ગુરૂ બેલખ બોલ્યા,
 એ પાંખાનજરે ન આયા-ચાંચ.

ભજન ૬૨,

સોહી માણે મૈરી નજર મેં આયાજી.

બ્યારે દેખું છાયા તેરી રામ;

બ્યારે દેખું હાતા મેરે રામ

સોહી૦

બવરી પુત્ર ગણેશ મનાવોરે,

હેતે હાલ હુલાવો રામ.

સોહી૦

બવાન બમરૂને ચોરાશી ચાટાં,

મારા સતગુરૂ રમીઆં રામ.

સોહી૦

તહાણે તારાં મજ્જ ભર કુંચા,

મારા સત ગુરૂએ ખોલ બતાયા રામ.

સોહી૦

સંસાર સાગળ મહાબળ ભરીઓ,

તાડે તાલ મીલાયા રામ.

સોહી૦

આરે દેવલ છોડી કરીને,

હુબ મહોલ બનાયા રામ.

સોહી૦

મચ્છંદર પ્રતાપે ગુરૂ ગોરખ બોલ્યા,

ખોબાનિનસો પાયા રાથ.

સોહી૦

ભજન ૬૩.

હાપલ તારૂંબરથું રે, હાલા હાલા તું યામાં (ટેક)

જાન મુખારસ મુઝી આપ્પર, માયા વિદ્યા બહામાં,

રંજ નામ ત્રી રીઝે ધડીમાં ઘડી વેરાશે મુઝે,

તાણ તાણથી પાપી ચેતન,

રવનામે તું યામાં

હાપલ૦

ચેતન જાણે ચડુ ગગનમાં, મન પટડી પાકે છે,
 ધીરે ધીરે આપણા આખો લાડુ ખામાં ડાપણું
 નવીન આપણ નાથ પાસે, માંડો આવળો જામાં,
 ઢીન બંધુમાં રક્ષા સિરેસો,
 ખાલી આશા ખાલી, ડાપણું
 મનજી મિત્ર વડી માર રાખ્યને, બાપ પગે પડી વીનવું,
 છોડ નાડ્યને હુને જાનાડી,
 પાતક પ્યારો પામી. ડાપણું
 માન્ય ધરોને વન જન રમણી, ભલા બુલાએ સુકીરે:
 તારી જતી તું લે સુધારી, જીવળીજમાં પ્રેમાં ડાપણું
 અલખ નિરંજન સીદ ધન સંગી ચેતન આત્મરામીરે
 પાપે હુમી અંગા સુકી, વૈતરણીમાં નહામાં ડાપણું

ભજન ૬૪

અવીચળ કોઈ નહીરે, મન તું મકર કાની આશ; ટેક.
 સ્વપનવત સંસાર હીરે, સમજ પદ અવીનાસ. અવીચળ
 આય મુળને સ્થુલ સુક્ષ્મ, વર્ધરાટ ચોદ લોક
 પ્રહાંડ હીરે વણસતું, માંડણીમાં હીતે ફ્રાક. અવીચળ
 કપનાએ કહીએરે, વાણીએ કરીએ જેહ;
 કાલ કરતાય જોટલું લાઈ અંતે વણશે તેહ અવીચળ
 સનીપાત શરીરને સમયે ન પ્રગટ થાય;
 ભુવન ઠેરા નૃપતિને, ધર તજી વન જાય. અવીચળ
 ચાર વરણને ચાર આશ્રમ, અવસ્થા છે સાર;
 તેને અધિકારે ઉપદેશ દેવે, પ્રાંથનો એ વિચાર. અવીચળ
 વૈરાગ્ય અંજન શુદ્ધ આંતે, ત્યારે ઉઘડે આંખ;
 પડળ સજાણાં પરા થાએ, શાસ્ત્ર પુરે શાખ. અવીચળ
 અવિધાને જાણખી, વિદ્યા વડે કરે નાસ;
 પછી વિદ્યા સુકી થયે, ઉપજે સંન્યાસ. અવીચળ
 દેત સધળું ટાળતાં, અદેત રહે ત્યાંય;
 મહા મંત્ર ખાત પુરસનો હુપથી જુહવાય. અવીચળ

થાતાં તે થાએરે નહીં, બાતાં ઝટ નહીં બાય;
 પિંડ પરમાત્મા તે જેમનો, તેમ સહાય. અવીચળ૦
 દેહ ભાવે ન દેખીએરે, આત્મ ભાવે નિત્ય;
 એજે સમજણુ ભુટિયોરે, અનુભવિની રીત. અવીચળ૦
 ભજન ૬૫.

તારા મનમાં જાણે છે જે મરવું નથી જો,
 જેમ પીપળના પાનને ખરવું નથી જો. (ટેક)
 અરે જે ઠેકાણે ઓઢાડી મંગળ ઘાટડીજો,
 તેજ ઠેકાણે બંધાશે તારી ઠાઠડી જો. તારા૦
 જે ઠેકાણે વાજાં તારાં વાગીયાં જો,
 તેજ ઠેકાણે લેવાશે તારાં છાજાં જો. તારા૦
 તારે ખારી વિના કેમ ચાલશે જો,
 ચુડા ભાગીને એયે ખુણે ઘાલશે જો. તારા૦
 જો ઠેકાણે લખી કંઠોતરી જો,
 તેજ ઠેકાણે લખશે કાળોતરી જો. તારા૦
 ઋષીરાજનાં વચન સત જાણુ જો,
 હરીગુણ હરખે શુ વખાણુશે જો. તારા૦

ભજન ૬૬.

હારે તેતો મનખ્યા જનમ ગુમાવ્યો,
 તેતો ફાગટ ફેરા ખાયો હે;
 નરનામ ન જાણ્યું તેં રામનું, (ટેક.)
 સુધ સુધ સારી રેન ગુમાવી,
 દીવસ ગુમાવ્યો ખાઈ;
 હીરલા સરખો જનમ ગુમાવ્યો,
 હીરા કોડીને બદલ ભય. નર૦
 સુખીયા મરે સુખ ભોગવી,
 દુઃખીયા મરે દુઃખ રોઈ,
 જનમ સ્નેહી છે નેહા રામનો,
 તેણે સુખ દુખ સહિયા સોઈ. નર૦

સુખ દેખી મત રાચીએ,
વીપત પડે મત રોય;
સંપત વિપત હોનું એક છે,
કિરતાર કરે શો ડાળ.

નર૦

ઊગ્યા તે તો આથમે,
કુલ્યા સો કરમાય;
ચડે પડે હહાડો નમે,
લખ્યું ન મીથ્યા થાય.

નર૦

માતા મન જેમ ણાળશું,
મીન તણું જળમાંય;
ઘડી એક વીલો ને પડે,
તો તલપ તલપ જીવ જાય.

નર૦

અનલ પંખીને વે ઘણો
ઉડી આકાશે જાય;
ગ્રી થકી ફળ નીધજે,
એને! સાર કહ્યો નવ જાય.

નર૦

જેસો રંગ પતંગકા,
તેશો હે સંસાર:
રામ નામ રંગ એક છે,
રોહીતાસનો ગ્રાણુ આધાર,

નર૦

ભજન ૬૭

તાદાનસેં ઇનસાન; કબુ આસનાં કરનાં;
જે દીલકા દગાખાજ સગ કરનાં તોળી ડરનાં (ટેક)
દીન ચારકા મીજમાન, સુકર ચલજનો હેદો ચાર
ડરનાં ખુદા કે કોપસેં, પાઝી દેખ દેખ ઘરનાં, નાંદાન૦
હરમત હેર જયુ અપની ઇતમાં કરાવે કામ;
કમરકું તુંબા ખાંધકે, હરીઆકું તરનાં. નાંદાન૦
જીસકાને સુકન સાફ નહી, કુડસે દગલખાજ;
અઈમાનકે નર ફરે, ઇમાન તો નખે કરનાં. નાંદાન૦

હરદાસ હુકમ માન બાત સારી સદાખ; નાદાન
સાચી લગનમેં સાહીલો સાધકું સમરના;

ભજન ૬૮.

શુજરેખી હમર લારી ધધે મે ધ્યાન તેરા;
બાહેર બતી લગાઈ; બીતર રહ્યા અવેશ, શુજરેખી
સંસાર બન સપને જેસા, હેલુ ધનમેં કયું વેશ;
ઉઠ બગેરે અબના, તું સુનત હયકે બેશ. શુજરેખી
અલકે બેરસેં ચલત, શિરયે કાલકા હે હેરા;
માર ખાયગા મરબાયગા, પછે બાત ફરેગા ફેરા શુજરેખી
હરદાસ સાફ દીલકે, લીયા સત ગુરૂકા સેરા;
એક પલમેં પાર ઉતરે, નામ કયા હય તેરા. શુજરેખી

ભજન ૬૯.

અપનાં દીલ સમજ નહિં તેા;
ઔરકું સમરના સો કીયા;
અસકી નજરમેં ઝેર હયે,
ઉનકે ચરેં બના સો કયા,
ધર બાય અનકે માન નહિ,
ઉનકે ઘરે બના સો કયા. અપના
અસ ચીજમેં લીજત નહી,
ઉસ ચીજકો ખાનાં સો કયા;
અસ રાગમેં મલ નહીં,
ઉસ ગીત કો ગાનાં સો કયા. અપના
બીતર ન લેબા પ્રેમજા,
બહાર ખુલવાજાં સો કયા;
દોજખ જક્રમેં ડુબતા,
તો રાખનાં છાનાં સો કયા, અપના
સુતે ગુમાઈ સાહીબી
અબ બાય પસ્તાના સો કયા;
બુલા ઉસકો નામકો,

શ્રીર ભીસ્ત કે અઢાનાં સો કયા,   અપનાં
 નાશયત ન લમી હન જીવડો,
 અધેસે અઢાનાં સો કયા
 ગાંફલ ન જુએ જાનડો,
 શ્રીર હિમકો મતલાના સો કયા.   અપનાં
 હરહાસ હરકમ સાધડો,
 હર યાદ જલરાનાં સો કયા;
 વાલે વસીલે હોય થે,
 દુનિયાંસે હર જાનાં સો કયા.   અપનાં

ભજન ૯૦.

આનંદ કંઠ અજોધ્યાના નાયક જાનકી ભુજવામ,
 પોઠે સુખ સજ સીતારામ.   ટેક.
 પ્રભુજીને કનક મંદીર પુષ્પ સેજા કોટી ઉદય ભયભાન;
 દેવતા સરવે ચોકીયે સનમુખ આયે હનુમાન. પોઠે સુખં
 શેષ સ્મરણ કરત નીસરીન ધરત શંકર ધ્યાન;
 ગરવ ગજન રામરાજ, સકળ પુરણ કામ.   પોઠે સુખં
 સરભુગ કીનારે અજોધા નગરી જ્યાં બીરાજત રામ;
 કૌસલ્યા સુત સેજે પોઠે નવલ સુંદર શ્યામ. પોઠે સુખં
 ચુવારે ચંદન અંતર અરુણ્યાં કનક હમા ભરપાન;
 હાસ તુલસી લેકે કાઠે મેવા દ્રાક્ષ ભદ્રામ.   પોઠે સુખં

ભજન ૭૧.

જાગો હરી જગના જીવન પ્રાણ જાગો મારું સાચું ધરણું શામ
 વીઠલ વેલા જાગો.   ટેક.
 માતા જગાડે જાગો કાનુડા ગાંદરે ઉભી ગાય;
 આઠ સામા સાદ કરે છે માવેયા મેજો થાય.   વીઠલ
 વીઠલ વનમાં મોરલા બોલે સુખે થયું સવાર;
 વેદની વાણી પ્રહાર વાંચે પુખ્ત સો પ્રભાત.   વીઠલ
 ચકરડા ચક ચકવા લાગ્યાં, ચકવા મેજો થાય;
 વેણુ વમાડે ધેન ચરાવો, ગોપીઓ મંગળ ગાય.   વીઠલ

દેવીઓ ભગત મુક્તિ માગે હાસ કેરો હાસ;
દરસન દેને પરસન રહેને, વૈકુંઠ કેરો વાસ.

ભજન ૭૨.

રામને ભજ્યા વિના પ્રભુને ભજ્યા વિના,
જાતી રહી જીવાની. ટેકા
સરોવર દેખી હંસ લીધો વીસામો ભાઈરે,
આતમ થયો મારો તાજી.
હરીજન હંસલો બાણે હાલવા લાગ્યો;
ત્યારે પરદેશી માળોરે પેખી. ૧
જીવાની જાતારે તુને કાંઈ નવ મુજ્યુરે,
ઘડમણુ આગ્યું છાનું માનુંરે ૨
કાળા મટીને ધોળા આગ્યા ભાઈ,
આવી મોતની નીચાની. ૩
કંકુ વરણી કાયા કામ નહીં આવે,
કેસર વરણાં તારા તુર;
સુવા પછી તુને સળગાવી દેશે,
જરા પોંડીને તુને જમડાએ ચેર્યો ભાઈ,
રે વાંસે આંસુડાની ડેલી;
જોધા પ્રતાપે બણે ભગવાન હાસ,
રંગે તોરી આમાં રેલી રે રામ. ૫

ભજન ૭૩.

રૂઢડા રામને મનાવો ગણપતિ દેવને મનાવોરે હેજી;
જીરે સાથર જળશીઓ. ૬
રાજા કુડા એની પ્રજા કુડી,
કુડા કળજીમના મેહુલીઆ. હોજીજીરે ૨
નર કુડા જેની નારીઓ કુડી,
કુડા કળજીમનાં નેડા હો. જીરે ૩
કાલર લોમીમાં ખીજમતવાલો,
મણુ જે તરીએ ગામુ લાવે હો.

ખારા સમુદ્રમાં મીઠી એક વીરકી,

ભવસાગરમાં ફડા હીરા હો,

જીરે ૦ ૫

કે પાલણુશી તુમરો વન ફેરવો,

અમીરસ ઘોલી ઘોળી પાલો પો.

જીરે ૦ ૬

ભજન ૭૪.

રામ નામ જળ જાણો સંતો, રામ નામ જળ જાણો; ટેક-
આતમ તત્વ પિછાણો, સંતો રામ નામ જળ જાણો;
પૃથ્વી તેજ પવન જોર પાની, ચારે ગગન સમાણો, રામ
કોણુ મરે કોણુ અવતરે ભાઈ, કોણુ જીતે કોણુ હારે;
જલકી લેરી જવશે' ઉપની, કોણુ તારે કોણુ મારે. રામ
કાયા કુંભ લે જળમાંથી ધરિયા, બાહેર બીતર પાણી;
કુટી કુંભ જલસે' ભળીયાં, સો ગત બીરતે ભણી. રામ
હરી અથાહ થાહમે ખરો, સાહેર સુરતા સમાણીરે;
મર જળ કાલે કહા દરહી, મીનહી હો જયો પાણી. રામ
શુર જીનજાન રામ પીન બોલે, મીથ્યા વાદ કહાવે,
કહે કમીર શુંગેકી સમસા, શુંગા હોય સો પાવે. રામ

ભજન ૭૫

બા ઘર કથા નહીં કીરતન નહીં, અત નહીં મીજમાન;
તા ઘર જમડે ડેરા દીના. સાંઝ પડે સમશાના. જા
કુદ્યો ફગરો કહાહી રતહે, કહા દીજ લાવત અંગા;
એક પલમાં ફના હો બચગા, જેસા રંગ પતંગા, જા
નાલી કમલસે નાવ ચલતહે, ઢવાદસ મીન ઠેરાના;
ચાંદર તખ્તપર દેખા તમાસા, સોઈ સતશુરકી સાન. જા
વેહ વેરાગે શુર જમ જાગે, સતશુર નામ નિશાના, જા
સાધુ જનકી સેવા ન કીની, કીસ વીધ હોય કહપના. જા
મેરી મેરી કર કર સુરખ, મિટો નહીં માન શુમાન,
કહેત કમીરા સુનો ભાઈ સાધુ, કીસ વીધ હોય કહપના. જા

ભજન ૭૬.

સંતો જીવન મુકત હમારાજી, ના કયું સંસારા કયું ધોખા;

કર્મ લાભ તે ન્યારા,

સંતો.

પાંચ તત્ત્વ તો હમહીં ચીન્હાં, હમહીં ઠાઠી કાયા,

જલ થવમેં હયે મેલ પસારા, સમહે મેરી માયા, સંતો.

ઝોમ મોં ધુન રણકારા, શોતી સમરન કીના,

ગુપ્ત પ્રમટ સખમેં રહેવે, શો ગત કો વીરહે ચીન્હા. સંતો.

રહેત પુરસકી સખર ન પાવે,

સાધુડાં ઘર ઘર યોધ પ્રસારા,

જયોતી સ્વરૂપી નીરંજન,

ભજન કર રહ્યા હમારા.

સંતો.

ખુદ વાણીમાં કહી સમજાવું; સત્ય શબ્દ હમકી ભાષ્યા,

સાધુ હોયશો સમજી રહેવે, શોઈ હમારી શાખા. સંતો.

અખુજ લોક ખુજે નહીં ને, ખુજે તે હયે સંતા.

કહેત કળીર મેં કહેતી,

ભાષ્યુ, અપમ પાર અનંતા.

સંતો.

ભજન ૭૭.

સંતો ભાઈરે ઉન ગરકી મોહે સત સમજાયો.

જ્યાં ઘરશેં બ્રહ્મા આયાણ.

ઠેક.

સંતો ભાઈરે કાયા છેડ ચલે જળ હેસા,

તબ જીવડા કહા જાઈ સમાયાણ.

સંતો.

સંતો ભાઈરે કોઈ પુજે શીવ શકતીકું;

કોઈક પીર મનવારેણ.

સંતો ભાઈરે અલખ પુરૂષની આદ ન જાણે,

ફોગટ દેશાં આવેણ.

સંતો.

સંતો ભાઈરે બ્રહ્મા વીરનુ મહાદેવ સ્વામી

પથરા નામ ધરાયાણ,

સંતો ભાઈરે ઉન પથનેકું કાલ ન બ્યાપે,

સુના મર મર જાવેણ.

સંતો ભાઈરે ઘડી સા દેવલકું જામ કોઈ માને,

અણુધક માને ન કોઈણ,

સંતો ભાઈરે સુરત સુરતસે ને કોઈ માને,
નિરસેકા ફળ સોચેલ.

સંતો०

સંતો ભાઈરે ઘાટ વેરાટ કહું બીન હોતાં
પુરુષ હુતી માયાલ;

સંતો ભાઈરે અજળ રજળ કોઈ નેના બીન હોતાં.

તળ જીવડા કહાંસે આયાલ.

સંતો०

સંતો ભાઈરે મે મેરી મમતાકું યાર હટાયા

તળ જાઈ સુક્ષમ પાયાલ;

સંતો ભાઈરે સુરતા સોહાંગણ અરણ્ય જોડ દોરી,

તળ જાઈ પ્રીતમ પાયાલ.

સંતો०

સંતો ભાઈરે સાધન સમજ મન મેરા,

ગુરુ ગમસે લેક પાયાલ;

સંતો ભાઈરે કહેત કબીલ અપિતાસી;

યમકે સંકટશે ઊલયાલ.

સંતો०

ભજન ૭૮.

રામઃભક્તિ તે કયું નહીં સાધી,

તેં કેમ ન મુવા જીવ અપરાધી.

ટેક.

મરી મનખા દેહ જમમે વિગોઈ,

પુતર પેલે વાકીઆ તનમુંઈ.

રામ०

ગર્ભ ભજન કયું ન હોઈ તેરી માઈ,

જેણે ન સેવ્યા હોયે ધુરાયે.

રામ०

ગુનકાકો બેટો બાપ કીનહીકું કહેવે,

શુરવિના જ્ઞાનચેલા કીનહીસે કહેવે,

રામ०

કહેત કબીર મુને મુદર રૂપા,

રામ ભજન બીન પડો જમ કુપો,

રામ०

ભજન ૭૯.

બંગલા મુખ બન્યા મહારાજ જ્યાં નારાયણ. બોલે. ટેક.

પ્રસન્ન બંગલેમે દશ દરવાજા, બીજ પવનકા ચંબા;

આવેત બારત કોઈ નવ દેખે, જોડી બહા અંછળા. બંગલા०

મ્હસ ભંગલેમેં ખાજાં, ખાજે ખાજે સાંજ સલેરી;
 તાલ પખાજ ઝોર મરદંગ ખાજે રાગ છત્રીસેં ગાવે
 હાડ આમકો દેહ બનાઈ તામે નાડીકા કોટ;
 બાજીગરને ખેલ મચાયા રંગ ખુબ ચટાયા   ભંગલાં
 પાંચ પચીસેક પાતર નાચે મનુવાં તાલ સજલવે;
 સુરતકી તુરતકી મરદંગ ખાજે રાગ છત્રીસેં ગાવે ભંગલાં
 રાણુ રોમચાં દોચ બશાઈ, ત્રણ ગુણકા ગાલા;
 કહેત કબીર સુનો લાઈ સાધુ ચેતન સુનવાવાળા   ભંગલા

ભજન ૮૦.

રામ ભજનસે લાગીરે વીરા કબીરા,
 કબકા ભયા વેરાગીજી હો હો હોજી—દોહ;
 ચંદાળી નહોતાને સુરજળી નહોતારે હોં હો હોજી
 નોતા નવ લખ તારારે.   વીરાં
 મહાદેવજીકા જન્મ બી નહોતારે હો હો હોજી,
 તે દનકા લેખ હમારારે,   વીરાં
 ધરણી નોતી કયાં જનમ ધરૂં ગોરેજી,
 નીર નહોતાં કયાં નાવું રે.   વીરાં
 પૃથ્વી નહોતી ત્યાં પાર ધરૂં ગોરેહેજી,
 અખંડ હેય ત્યાં બવું રે.   વીરાં
 અધોર અધકારમાં કાઈ નવ સુઝેરેજી,
 નોતા ગુરૂ નોતા ચેલારે.   વીરાં
 તે દીનકો મુંડ મુંડાવી રે હે જી,
 તેહના રૂરૂં ઝોકીલારે.   વીરાં
 પેલા જુગમાં પતર પાવડી, લીયાં રે હે જી,
 હુમ જુગમાં ઝોળી ઝંડારે.   વીરાં
 ત્રેતા જુગમાં આડંબર બાંધ્યારે હે જી,
 કળજુગમાં ઝોરી ઝંડારે.   વીરાં
 સહેજ સહેજે ગુરૂ ચેલા મળીઆરે હે જી,
 ગુરૂ મળ્યા સમાનંદીરે.   વીરાં

કહેત કમીસ મુલો સાધુ રે હે જી,
આજ ભયા જ્ઞાનદારે.

વીરો

ભજન ૮૧.

રામ સમર રામ સમર, રામ સમર ભાઈ,
રામ નામ સુમર જીન. બુડલ ભવ માંડી, ટેક.
બનિતા સુના દેહ દેહ, સંપતિ સુખ દાર્ઝ,
ઇનમે કહું નહીં તેરો, કાલ જાત ખાઈ, રામ
અબમેલ ગજ ગણિદા, પતિત કર્મ કીને;
શેખી ઉતર પાર પડે, રામ નામ લીને. રામ
સકર ફકર ચોનિ બ્રમત, અળ કથું લાજ ન આઈ,
રામ નામ છાંડ અમૃત, ટાહેકું વિખ ખાઈ, રામ
ધર્મ કર્મ તજી દુર્કર્મ, રામ નામ લેહી,
શુર પ્રસાર સુન કબીર. રામ કર રનેહી, રામ

ભજન ૮૨

અળ તુમ કળ સમરોગે રામ,
ગર્ભ કુલીમે જપતપ કીને;
નીકલ હુવા બેઈમાન અળ
ખાલપનો હંસ ખેલ શુમાયા, અળ
તરૂન પનમે કામ અળ
હાથ પાંવ જબ કાંપન લ.ગે, અળ
નિકલ ગયો અવસાન અળ
બુડી કાયા બુડી માયા, અળ
આખર મોત નિદાન અળ
કહેત કમીસ મુલો ભઈ સાધુ, અળ
જીવડા દો દીનકા મીજમાન અળ

ભજન ૮૩.

ખલક સળ રેનકા સપના,
સમજ મન કો નહી અપના ટેક,
કંઠ્ય હે લાલકી ઘાસ;

બહે સખ જાત સંસારા ખલક૦
 ઘડા જ્યુ નીરકા કુટયા,
 પતા જાં ઠારસુ તુટા ખલક૦
 એસી નર જાન હાંઘાની,
 સમજ મન ચેત અણીમાની ખલક૦
 ભુલ્યો મત દેખ તન ગોરા,
 જગતમેં હવના ચોરા ખલક૦
 તમે મદ લોભ ચતુરાઈ,
 રહો નીસક જગમાંઈ ખલક૦
 કુટુંબ પસીવાર સુત દારા,
 દિસી દીન હોયમા ન્યારા ખલક૦
 નીસક જળ પ્રાન જાવેમા,
 સદા મત જાનો એ દેહા,
 લગાવો રામશે નેહા ખલક૦
 કાઠેમી જન્મકી દાંસી,
 કહે કપીર અવિનાલી ખલક૦

ભજન ૮૪.

નામ જેણે જાણ્યુરે તે તેા વેદ ચારે ભણ્યો;
 સેદ જેણે જાણ્યોરે, તે તેા ખરો તરત બન્યો.-ટેક.
 ખત્રીયા આબ્રહુ અંગે ધરી, નારી વિના સો શણુમાર;
 કવીએ જો આપનું આપ ન જાણ્યું, તે કેમ કરી ઉતરે પાર;
 સાર કયાંથી મળશેરે, ભણ્યો ખરો પણ ન ગણ્યો નામ૦ ૧
 નાંજણી નારીને રાપતુ આગ્યું છે, પુત્ર નથીરે એની પાસ;
 એમ જન દુખાદેખી કરેછે, તેની કેમ પુરી થાયે આસ:
 કેને ખાપ કહેશેરે, વેર એ જે પુત્ર જાણ્યો, નામ૦ ૨
 નામ ગુણને રૂપને નાશ, વળી ચેથું પદ અવીનાસ:
 એ ચોથા પદનો લેદ જાણે, તેને કહીએ કરી તણા દાસ;
 નારસી કર્મનોરે શંગે, એક પળમાં દુદેમા. નામ૦ ૩
 મરીબી રાખી તમે ગુરૂને આહો, કયો શબ્દને તેલ:

આજુ થકી જે અહો મળેતો, તેનો ધારણ કર્યો બોલ,
કુરને સંજ આપુરે, જનામી નામ પેતાને. અન્યો નામ ૪

ભજન ૮૫.

વાણી વાણીરમારા સતચુરની વાણી,
જીતવા પરણાવી આપે મુઆ ઘેર આણી-ટેક.
ખીલો દુજે મારે લેંસ વલોણે.
સસરો પારણીએ ને વહુજી હીંચીએ. વા ૦
ખેતર પાક્યું રે રખાણાને આપો,
ઉલટો મરમલે પારધીને બાંધ્યો. વા ૦
હેઠે હાંડી ઉપર ચુલો ચડીઓ,
જળ ફેરી માછલીએ બગલાને ગળીઓ. વા ૦
આલ વરસેરે જમીત પરસે,
નેવાંનાં નીર તે મોલેજ અડશે. વા ૦
ખાવો બોલ્યારે મછંદર કો પુત,
મેટી મમતાને લયો અબધુત.

ભજન ૮૬.

મારા સુઆના સંઘાતીરે, વખતે વેલા અવજોર;
મનુઆ જનમ મળ્યો તુને મોટો,
તોય રરી રમરણ નવ કીધું હેજી:
સવજળ પાર ઉતાળવા ભાઈ, નાવ હાથ લીધું. મારા ૦
પાપ કરમની કોઠી નાંખી, લોભ કપટજ ભરીયાહેજી;
સત્ય કમાણી કોરે મુકી, પાપે પેટજ ભરીયાહેજી. મારા ૦
પુન્ય તણું તેં નામ ન બાણ્યું, ધર્મ મુક્યો તેં બાણી હેજી;
અંત સમે સો આવી વળગશે,
કરણી કરમ પ્રમાણી હેજી. મારા ૦
પ્રભુની પ્રભુતાઈ ન બાણી, વિષયમાં રહ્યો તું મણી હેજી;
વીષય વાસની દુર તણને, પ્રભુને લ્યો તમે બાણી હેજી મારા ૦
પુર્વ જોગે જોગાં થયાં છો, માત તાત તમે બાણી હેજી
પુન કલમ તેવુંજ ભાઈ, જગમાં સો પ્રમાણી હેજી; મારા ૦

અંતઃકાળે જાણુ જીવને એકલું, છોટમ લીધુ જાણી હેલું;
એવું સમજી પાપ કરો નહી, ઇશ્વરને દયો જાણી હેલું, મારાં

ભજન ૮૭.

આવું હરી જજવાનું ટાણું, વરે વારે તુને નહી મળે હેલું.
મનુષ્યા જન્મ આપ્યો રે, મોટા મોઢા મુલનો હેલું:

તોય હરિ ગુણ ન ગાયોરે,

ગુણ તું ભુલ્યો ભગવાનના હેલું

આવું

સમજને તમે ચાલો રે, જીતો જમ દુવારને હેલું;

હરિ ભજનમાં તમે ચાલોરે, સેહેજે મળશે પુરૂષ હરિ આવું

જોજ કરીનેરે, જીત્યો તમે સાથ નાથ હરિ હેલું:

જોત્યો તે નહિ જડેરે, એવો સારીજ પ્રાણી

આવું

સહેજે ગુરૂ મને મળીયારે, ભજની જાવે હરિનુંજ;

એવું છોટમ કેછેરે, મારા હરમાં જાવે ફરી.

આવું

ભજન ૮૮

સાધુનો મારગ સાંકડો, ત્યાં કોઈ માલે સ્પરારે;

જાયર કેહે નહિં ચડે, ઇછે ફલના અધુરારે,

ગુણીયા નર તે ઠવાય રક્ષાં, નરલે નિરવાણુ તે નવ જાયેજી

સુખીએ ચડવું તે તો સેહેલ છે, સેહેલ છે ખાંડનની ધારરે.

અગ્નિમાં આપ અરપવું, મરવું જમીન મોજારરે;

તેથી કંઠણુ અવરદાન છે, સંતો ખસરેખરીનો જેલ છે જી;

દુઃખના ડાંગ લાગે તહિ, એ છે ફલના દરિયા રે.

હળાહળ પીધું શીવજી સાધુએ અજરા જરીયારે;

પાત્ર પારખ્યું તો મળે હેમ અગ્નિમાં જઈ ભરે હેલું,

જીના ધરમને ધારણુ કરી ચાલ સંસારની ચાલેરે;

જે ઘાટે જમ ઠોવાઈ રહ્યું તે ઘાટ સંતો ચોરડે રે.

ભજન ૮૯.

સોય રામ સમરો મારા આતમના આધાર,

ભરમના ભાગો તો દરશ કરો દેદાર—

૨૬

તુંગરો સંકટ સખંદ ન માને ધણી વિના જાશે માર;
લેખાં લેશે ખુની ખરે. સોયરામ०

સંત ધરમમાં સમજ્યો નહિને બાંધે કરમ પરિવાર,
બકતી ન ભાવે સંત ન શેવે તો દેમ મળશે કીરતાર;
કુકળ કાઠો તમે સાચું નામ સંભાર. સોયરામ०

રવી ગુરુ બોલ્યા પડ્યા બોલ્યા પ્રગટ કરે પોકાર,
ગુરુગમ હોય તો ગોતી લેજો તરવેણી ટંકશાળ;
ગગન ગુફામાં સુણી જીણો જણુકાર. સોયરામ०

સાધુ શુરો તો સનમુખ લલશે કાયર બળે ગેમાર,
શીરને સાટે સાહેબ સેવો તો સદ્ગુણ જનમ નરનાર;
ચરણવાને મોજ મળે દરબાર. સોયરામ०

દયા દાન અમરપર મળશે કારજ સદ્ગુણ સધાર,
હુંડી પામ્યો હનુરમાં તો કબુલ કરે કીરતાર;
નારણુમા રાણો, જન આપણો કરી ધાર. સોયરામ.

સીજ સંતોડી નીરમળ જીણા સોડી પોચા પરીધાર,
અધર સીંહાસન આપ બીરાળે આઘ પુરશ નીરધાર
શોય મુરતને લાલદાસ જાય બલદાર. સોયરામ०

ભજન ૬૦.

પટોળી આ પ્રેમની એના વણનામ વિશ્વાધાર. પટોળી०
સતજુગમાં વણ વાવીયાં ત્રેતાજુગમાં ઊગ્યો કપાસ,
દુવાપરમાં આવી કેરીયુરે કળજુગમાં વીણાણા કપાસ. પ
સંતને સરખે લોહાવીએને પ્રેમની પીંજણે પીંજાય
સરખી સાહેલી વણે પુણીયુરે એને ગગને ફરકે છે તાર પ
બ્રહ્માએ તાણ્યો તાણેને શકર જેવા ભરધાર,
તેલીસ કાઠે ગ્રહ્યો ત્રાગડોરે એનો તાગ ગયોરે અસમાન
પેલાહ એ લી અલેપહ પામીયાને એલી મીરાંખામ દાસ
ભુનાગદમાં એડી નાગર નરસૈયેરે પછે આવી દયાને હાથપ

ભજન ૬૧

કયા કયાં જમને ચડે છે મન તું કયાં કયાં જઈ ચડે છે
એ બકલી કદી શાન્ત ન થાતું, શું શું માટ વડે છે મ.

પોહોયે પાતાળે તું ક્ષણમાં, આકાશે અથડે છે;
 સમજે સાર અસાર પણ, જઇને કુવામાં પડે છે. મં
 યજમા યથાલ કરી ખુશી થાતું પલયાં પાછું રડે છે;
 ડરનાં જન જાહેરમાં કરતા, તેજે તને નડે છે. મં
 અરના સુખથી નાહક બળતું નીચડીન તું બળડે છે
 ઘડીમાં વળી પરતાતું પાપથી ને ગડીમાં લારું ઘડે છે પ.
 નિશ્ચા માન અને સ્વમદથી કુંવા તું શું સડે છે
 જન્મ મરણને દુઃખ આ બ્રહ્મનું સંઘળું તારા વડે છે
 આ જગતમાં સૌ જનપર કેવું લારૂં રાજ કરે છે
 કરી વશ તુજે કાઈ વીરલા, હરિ પદમાં તો જડે છે મં

ભજન ૬૨

મેહન તારી માળારે આડે ખેડોર સુકુ નહા;
 કાના અંગે કાળારે ચિતડેથી હુ સુકુ નહિ. ટેક
 જેમ પપીયો પીયુ પીયુ ઘડતો રાખી ટેક,
 સરસરીતા જળયકાં પીએ ન દીપું એક;
 તેમ જપું તુજ નામને બહાદ ધરી વીશેક.
 બીજા બધા માળારે તેને કને થુકું નહી.
 જેમ લઈ શીર બેઠલું મનીહારી પંથ બાય,
 બેલે આલે કર વાળીલે સુરખું બેઠું આય,
 તેમજ મારી સુરખ લાગી ત્રીકમ દેરે પાય,
 વળગે વિષય વાળુરે તેને માંથે થુકું નહિ.

ભજન ૬૩

અજાણી કે છે રે ગોવિંદ મારી, કૈણ બતી
 માજરી બચારે કાઠારો મારી વતી. (દોહ)
 છાન મરણ કરવી હતી પેલો આત્મા પાસ,
 અરધી રાત્રી આંધુ દીપ્ત રામ તારો લીધો નિશ્વાસ;
 અંત સમે આચારે જુગના તમે જતી. પ્રજાપતી
 પ્રભાંતે પેલાહ આવશે નીલાડો ખોલશે નાથ
 સાચા ખેડાની થાણું પુરાશે એમ કરજી આતમચાત;
 પતીલ તારી બહોરે જુગમાં હાંસી યાચે. પ્રજાપતી

કુંભ હરણ કુંભમાં પ્રગટયા રાખવા સતીની લાજ,
 દારીનાં દુખ દેહલા બાણી આવો ગરીબ નીવાજ,
 કાસ ધીરો કહેછેરે જુગમાં રહેશે સેવા સતી. પ્રભાપતી

ભજન ૯૪

ગોળી ફાડીરે ગોળી ફાડી.

જુઓ જસોદા ગોળી ફાડી.

ટેક

છાના માના માફ માખણ ખાધું.

છાસ તો પીધે થોડી થોડી.

જુઓ. ૧

આયની ગણામણાં ગોવીંદ પેઠા,

વાછડીને છાની છોડી.

ગેડી ઉઘા શીકામાં ભેરવી,

તાણીને નાંખ્યું તોડી.

જુઓ. ૨

નીશાનીખંધ બતાવું તમને

આવ્યા તો કાળી કામળી ચોડી.

જુઓ. ૩

ત્રીકમ તમારો તોફાન કરે છે,

વ્યાસ વધેલ કહે કરજોડી.

જુઓ. ૪

ભજન ૯૫

મારગે મળ્યારે મારગે મળ્યા,

આજ હરણ અમને મારગે મળ્યા.

(ટેક.)

દુકારો કરીને અમને બોલાવ્યાં,

સુણી સામળીઓ કળકળ્યા.

આ. ૧

બડમડતા મુખ ચડાવી આદ્યા

ખાળવા માડ્યા તો નવ ખય

આ. ૨

અમે કહ્યું કે આમ શું કરો છો

નંદ કુંવર આવડા શું ચયા,

આ. ૩

લાલ અમ ઉપર કરોધ શો લાગ્યો,

શું સમજી છે ગાળા છળ્યા,

આ. ૪

એમ કહી કરગરીને કરી વીનતી

ત્યારે દુખના દીન રચ્યા.

આ. ૫

એ પુરુષને સંગ છે નહીં હો,

ળીજી પુરુષના સંગે જરયા.

આ. ૧૯

પહેલા અતડા ને અતડા રહેતા,

હવે અમારા સંગમાં ભરયા.

આ. ૧૭

વંદ્રાવનની કુજ ગલનમાં,

રંગ લોગ રમવા વિડલ ભરયા.

આ. ૮

આજનો દીન આજુ'દનો ઉગ્યો,

દ્વાસલાવતામાં તરત પડયા.

આ. ૯

વ્યાસ વદલભનો નાથ પ્રસન્ન થયા,

ગોકુળમાં પછી પ્રીતે પરયા.

આ. ૧૦

ભજન ૬૬

સાધુ મેરા ભાઈરે પ્રેમને ભલકે લડિયે હોજી હોજી—ટેક

મનને મારીને મરદન કરીયે કાંઈ કજરણા ધરીયે;

મશિલ સંતોષ ધારણુ ધરી સંતોના ચરણોમાં વસીએ—સા.

આયુષ ખાંધી ન થઈએ આકરા સધીરા સધીરા ચલિએ,

દીલસામાંરે ડમલાં ભરી ભુપત શુ'રે માલિયે— સા.

કુળદેવમાંરે લડવા કેસરિયા કરીએ,

સાર સાટે સદગુરૂ મળે તેનાં ઘોખા ન ધરીએ— સા.

સતની કમાન ચઢવીને, સીંચા મેલાજ કરીયે;

વાંસો ભરીને તીર ચોઢીયે માંહેલાને મારીને મરીયે—સા.

વીના ગડા એણિપર ધરીયે પ્રજળવા ન દઈએ,

પાંચ કળાને વશ કરી છુટે ફરીયે— સા.

સ્વર્ગમાં સામેયાં આવિયાં ત્યાં તો અવશાન કરિયે,

ભુતનપ્રય ચરણે ભણે અખઈયો તેજમાં તેજ મેલવિયે—સા.

ભજન ૬૭

ન ગુણી કાયા તેરા ગુણુ આવું,

મહેલ રચ્યો તેમાં રહેન પાઉ;

હહીં હુથે શું પડજ પાડ્યો

તેને જઈને જંગલમાં ભર્યો;

એ સીરે સુંદર મલ્યા હે તેરી

જતે જતે હે. મડે બરમડે. ઠરી ૧

બાંધ ન પાંચ સમારત વાગા,
તાસીર ચન ચેમ્ મારે કાગા;
તેલ કુલેલ લગાયત આગા
સોતન બાલ્યા કાપટી સંગા ૨

જ્યાં સુખ આવત પાનકી ખિડી,
તે સુખમાં તોરે સંગે કોડી
કહત કળીશ સમજ મન મેરા,
એકી હવાલ હોયગા તેરા.

ભજન ૯૮.

અળ મેં કરે મેરા બાઈ મરગલા ગયા ખેત સળ ખાઈ,
કેમર કરતુરી ખાતર મીલાયા જળ જીમનાશ પાણી;
ગમ લગમન ન લારીભરી લાવે શીંગે સીતાગાઈ; અળ
પાંચ મરવલા એર પચીશ મરગલી રહત હે મેં વનમાઈ;
ધવન હે ખેત અમારાં મરલા ચશ્ર ચરી ખાઈ. અળ
ખેતરકા ધની જળ આયા ખેતરમે અધવચ હલા આમે,
જાગુ તળ તો લાંગી જાવે સુવું તળ ચરી ખાઈ. અળ
તરખ તરવાતં સમરણ હાજા ગ્યાન કમાન ચમઈ,
મુરત મુરત કા કરણે ભત્રા મરધેકુ મીર હડાઈ. અળ
આડ કોટ એર દશ દરવાજા ઘેરી ગઢી ખાઈ,
પાંચમે વાસ વસ ગઢ ધીતર ઉસને લડાઈ લગાઈ, અળ
સતયુગ સાહેબ મનગુણ રેહેવે ખેતર બીજમેજ લાઈ;
શુદ્ધ અમૃત ગોરખ ગોડવા માં ફેર વાઢ કરાઈ. અળ

ભજન ૯૯

જુઠડી માયાની મોકની મીડી,
સ્વાદમાં એવી કોઈ નથી લીડી. (ટેક)
પર ખેતામાં મીડી લાગેને ભીંતરમાઈ અજડી,
પ્રહરી જલં એને વાર ન લાગેને,
જેવો છે રંગ મજડી. જુઠડી

સાનીને ધ્યાની ગુમાની કરાવે છે,

પોતાના ખાસમાં અણડી:

હેતે હુલાવે હુલાવે લગાવે છે,

લગન ચડાવીને પીડી.

જુઠડી૦

ચારેને પાસે ફેલાઈ રહી મધ્યમાંથી લીધું જગ વીંટી;

મોહની રૂપેની વાડી ખીલિ,

પણ માંહી છે આંગઠી અણડી.

જુઠડી૦

શ્રી હરીજી બાપજી દાસ તમારો,

હું છેદમ માયા ના ફીટી,

ઈયે દીશાએ નિહાળું તો બાણે છે,

સંસારની બાજી છે જુઠી.

જુઠડી૦

ભજન ૧૦૦.

આતમારામ ઘટ ઘટ રમે છે આતમારામ. (ટેક)

તુર તખ્તપર આપ નિરંજન તકીએ દરશે તેજ,

અળંડ અલંગી આવે ને જાવે અવિનાશી પ્રેમ;

બમરમુદામાં ભેરજ વાગે તે સમજ ગુરૂ ગમ સ.ને,

મેહેરેમ મોતીમારું આપેજ શબ્દ હે પવને પ્રગટે બાણી,

જેમાં રાત દીવસ ન બાણે નાહ પૃથ્વી અસમાન,

પવન પાણી નિગમ નહિ જેમાં તે તો દીશે ઉત્તમુની ધ્યાન;

શબ્દ રજુકાર સાને સમજાયે અનકહ તજ અપાર,

જળથળ જળમળ જોત્યું પ્રગટહે નીરજો પુરૂષ દેહાર,

જે નર સતગુરૂ શરણે પોઆ તેની મીટ ગડ ચારે બાણ,

દાસ હુંગર કહે તેતો પ્રથમ પામે નહીં

તેની અજબની કુરે આણ,

ભજન ૧૦૧.

જુડીરે કાચારાથી છુટું ન બોલો વડસે તુને વારો ઘડનારો [ટેક]

જુડી કાચા જુડી માયા જુડા જુગ ભરમાયારે,

અંતકાળે ભલું જોડલું મરમ દોને ન પાયારે.

જુડી૦

અરે જમતમાં વહેલા વળયો આવી ભ.વડમાં ભરાણ,

સમાં કુટુંબની લાલચ લાગી તરિયાને બોલે બંધાણા. બુઢી-
અહીં પદારથ મોટું પામ્યા ભજન કરીણુ ગુરૂ દેવાના,
હુધ પુત્ર ગર અંતધન લક્ષ્મી ઇંદ્રજ છે તારે શેવાના. બુઢી-
આરે બુઢણે કંઈક નર ગયા હાથી ઘોડાના ચડનારા,
મટ ભીંતર ગુણુ ગાવે નથુરામ અહીં નથી ઠાણ રહેનારા બુઢી-

ભજન ૧૦૨.

હવતો લાગેલ હુંગરમાં, રહોને ઓધવણ કેમ કરીએ,
કેમ લે કરીએ અમે કેમ કરીએ. દવતો લાગેલ-
હાલવા જઈએ તો વાલા હાલી ન શકીએ,
બેસી રહીએ તો અમે બળી મરીએ. દવતો લાગેલ-
આરે વસ્તીએ નથી ઠેકાણુંરે વાલા,
પર વસ્તીની પાંજે અમે થરીએ. દવતો લાગેલ-
સંસાર સાગર મહાજળ ભરીઓ વાલા,
બાંહે બાલો નિકર ખુડી થરીએ. દવતો લાગેલ-
બાઈ મીતાં કહે છે પ્રભુ ગિરિધર નાગર,
ગુરૂ તારે તો અમે તરીએ. દવતો લાગેલ-

ભજન ૧૦૩.

માયાતો મસ્તાનીરે મોહ્યા જન મોટા મોટા,
હુઠ્યો એક પળમાંરે, વેરાગી ભેગીઓના ભેટા.-ટેક.
જટા ધરીને થયારે ભેગી, રાખ ચોળીને ફરે રાન;
ભગવાં વસને વાળે લંગોટા, પછી આરોગે મુશપાન;
જાંબે લાંગ પીનેરે કાઢે ધુણીયોના ગોગા. માયા-
નાઈ ધોઈને બાવો શરીરને નીરજે, ફરે મગન મસ્તાન;
આરતિ વેળા બ્યારે માણસ આવે.
તેની પહેલાં થાય ગુલતાન. માયા-
તાન તો લાલીનેરે માંહે સરિયોરે તાણે આડબંધ બાંધે કેશ,
હાંતો વિકાશીને બુઢે દર્પણમાં એ કેવા વેરામીના વેશ;
ઘરે ઘર ભટકેરે લાજ હીણુ લંગોટા. માયા-
આવે તો એકને એ ત્રણ બેરાં, બે ચાર પાંચક બાળ,

આમરે સારૂં જાવો પુકાવે, પછી છુટી કાઢે કપાળ;
 પરાય મહા બાછનેરે, વધારે ડબરીના પોતા. માયાં
 આજે પેચાને જાવો બ્યાજેરે આપેં બનાદે મેડીને મહ,
 જ્ઞાન પુછતા જાળોને જાંડે; રંડી કરીને ઉઘાવત લહ;
 દુગ્ધાના પેટાણારે, દુનિયામાં કાઢે યોતા. માયાં
 અડસઠ તારવ કરીને આંબ્યા, તોથે ન ગયો મનને મેલ.
 મંદીર જાંધીને માયારે રાળી, જૈરાં છોકરાં ઢારાંને વળી વેલ,
 જેતીવાડી કરતારે હવાલ જોના થયા જોતા. માયાં
 જોગ લીધો પણ જુકિત ન જાણી, કર્યાં અધર્મનાં કામ;
 સ્મરણ વીના અતે થયેં આધુ જોને શાથી મળે સીતારામ;
 હજુરદાસ કહે છે રે, ત્યાગી નરના પડયા નોતા. માયાં

(ભજન ૧૦૪.)

દુનિયાં રૂઢીને શું કરશે, પ્રભુ જેના બેલી,
 કોઈના માર્યા કેમ મરશે, પ્રભુ જેના બેલી, ટેક.
 વાળા વરમાં પૂર્યા પાંડવોને,
 કૌરવ હાથ કરેલી. પ્રભુ ૧
 અંદ્રહાસ કેરી વહારેરે ઘટિયા,
 વિળ ફેડિ વિખયા લખેલા. પ્રભુ ૨
 ભરમાંબની ભવાનીની માટે,
 શામળીયે કીધી શેલી. પ્રભુ ૩
 સીતળ જેવી સુધવાની કીધી,
 તેલ કદા દિછેલી, પ્રભુ ૪
 અંબીરખને આપો આપ હિઝાર્યા,
 હવાસાને લહાય મેલી. પ્રભુ ૫
 હરિચંદ્રશયની હરકત બાણી,
 જાણ મુધારીરે છેલી, પ્રભુ ૬
 હરિજનિયાં રૂપિસજ્જને હણે,
 તેમ તેમ આનંદ હેલી. પ્રભુ ૭

(ભજન ૧૦૫.)

દુનિયાનીયા કેમ કરશે, આપાદીનાં અવળાં;

માયાં કુટી કુટી મરશે, અનાદીનાં અવશે, ટેક.
 સીતાને સંતાપી વનમાં વળાવ્યાં,
 હાર્યાં એવાં એતો કરશે. અનાદીનાં ૧
 જ્યારે ઉગે ત્યાં તો જરિએ ન વાવે,
 ખારેડય ધરતીમાં ધરશે. અનાદીનાં ૨
 સંત અસંતની રીત ન સમજે,
 આઠે ધડેથી ઉચરશે. અનાદીનાં ૩
 સવળા ઉપાયનો સંજ કરે નહિ,
 અવળો ઉપાય આદશે. અનાદીનાં ૪
 તુછ મતિ પથુ પુંછ વિનાનાં
 હરાપણમાં કુદ્યા કરશે. અનાદીનાં ૫
 ગોવિંદ સરખા ગુરને ન માઠે,
 કુડેથી કોર્તીએ કરશે. અનાદીનાં ૬
 નાજ ગમે રૂપિરાજની નજરે,
 દેહિતાંની એથે ઉતારસો. અનાદીનાં ૭

(ભજન ૧૦૬.)

આરે ભુગમાંરે આહાવા અધર્મી અનાદી, ટેક
 આગળાં હાવાને હાવા અધર્મી.
 પહેલા ભુગે હિરણ્યકંશ પાપી,
 ધર્મીતે ધાતોરે ખાવા. અધરમી ૧
 ત્રેતામાં રાવણે ત્રાસ પડાવા,
 દશરથને ઘેર દાવા. અધરમી ૨
 દ્વાપર અંતે ક્યાં દહીતોના ટેંગાં,
 સંતોને ત્રાસ પડાવા. અધરમી ૩
 દ્વાપર અંતે થયો દુરજ્યોધન,
 પાહવને ઝેર ખાવા. અધરમી ૪
 કંસ શિશુપાળ કોરવ કેશી,
 લાગિયા ધરતી ધુજવા. અધરમી ૫
 કળાભુવમાં પથુ કોરવ જેવા,
 બાહુ ફેરે બાબુતને બાવા. અધરમી ૬

મારે જુએ રૂપિરાજ તથા ચોર,
અધરમને ઉપજાવ.

અધરમીં ૭

ભજન ૧૦૭.

હરીજનના દુઃખ હરવા સામળીયોલ શુરા;
જુદનું કડતલ કહવા સામળીયોલ શુરાં. હરિજનન. ટેક.
પંચાગિનાં ચીર પાપીરે તાણ્યાં,
મુંડે દુશાશને મરવા. સામળીયોલ ૧
એજવેળે અલખેલો ઉઝણી,
ભાંડળ ચીરના ભરવા. સામળીયોલ ૨
રોઠ્યા શીશુપાળે રૂકમણીને;
ફેરા ઉતાવળા ફરવા સામળીયોલ ૩
અપળાની અરજ સુણીએ ઉભાયા,
વિશ્વ પોતે વરવા સાંસળીયોલ ૪
પ્રહેલાહના પ્રાણ લેવા અમુરે,
અધમ માણ્યો આ ફરવા સામળીયોલ ૫
નરસિંહ રૂપ ધર્યું દીનાનાથે,
હકિતને આલ્યો પેતરવા સામળીયોલ ૬
લાખો હરીજનની રાખી લખ્યા,
ધિરજ રૂપિરાજ ધરવા સામળીયોલ ૭

ભજન ૧૦૮.

મનડા કહ્યું મારુંરે માની લેને મનડા કહ્યું મારુંરે. ટેક,
માની લેજે કહ્યું મારું, ચોરાસીતુ વટે વડે;
વારે વારે તને વાડુંરે, માની ૧
માયામાં તું સુખ માને, ધુજે છે હરાને ધ્યાને;
સત સંઘે લાજે શાનેરે, માની ૨
અંજીવાના પાણિ જોઈ, ચીવા દોડે પ્રીત પ્રેમ;
રખડી મરોશ રોઈ રે. માની ૩
અપળતા પડિ ચુલે જગમાં બેઠાલ જુલે,
અમણમાં શિલ જુલે રે. માની ૪

વિવધાની અમે વાતો, ગોવિંદને નથી ગતો;
અવળાઈ થઈ આતો રે.

માની૦ ૫

બાસીપતીને બોલી, કરિ લે કપટ મેલો;
સુધારી લે બાણ છેલા રે.

માની૦ ૬

રૂપિરાજ લશ રીઝે, કામ એવું કરી લેજે;
પ્રભુ રસ નીત પીજે રે;

માનો૦ ૭

ભજન ૧૦૯.

મનની ન કોઈ કરોરે પતિજ, પાપ મનની ન કોઈ કરોરે. ટેક
કોઈ ન પતિજ કરો દિન દિન બહુ ઠરો,
તો સહેજ ભવ તનોરે.

પતિજ૦ ૧

ચોરમાં અહારિ ચોર, હિણામાં હરામખોર;
કપટી ઠઠાર દોર રે.

પતિજ૦ ૨

બાંધિયે તો નાવે બંધે, કાપણ માયાને બંધે;
કહું છે પંચમ કંધે રે,

પતિજ૦ ૩

રૂપજને પ્રભુએ પેખું, મનને લખાડી લેખું;
સિધિયો શામું ન દેખું રે.

પતિજ૦ ૪

ગુબરી રૂપિયે બાણી, મનની પતીજ આણી;
તપ થઈ મુજ ધાણી રે.

પતિજ૦ ૫

મનને બરૂંસે વહ્યા, સિદ્ધને સાધક વહ્યા;
પારાશર પડિ ગયા રે,

પતિજ૦ ૬

રૂપિરાજની સીત્ય એવી, મનની પતિજ કેવી;
બુઝારીની માત જેવી રે.

પતિજ૦ ૭

ભજન ૧૧૦.

મનુવો અખંડ કરેરે, અજબ ખ્યાલ

મનુવો અખંડ કરેરે. ટેક

મનુવો અખંડ કરે પળમાં પાખંડ ધરે,
પળમાં જાણંડ કરેરે.

અજબ૦ ૧

પળમાં મજુર બને પળમાં તો સુર બને;
કાયર ફર બનેરે.

અજબ૦ ૨

પળમાં વાંદર જેવું પળમાં ઉંદર જેવું;

પળમાં તો ખર જેવુંદે.

અજળ૦ ૩

પળમાં ભુષાળ બને પળમાં ગોવાળ બને;

પળમાં શિવાળ બનેદે.

અજળ૦ ૪

પળમાં તો ક્રોધ રૂપ પળમાં તો નયોધ રૂપ;

પળમાં વિરોધ રૂપદે.

અજળ૦ ૫

છવે ન કુઠામ કામ કરે એનું ધાર્યું કામ;

હરામીના બહુ હામરે.

અજળ૦ ૬

લોક વેદ તણી લાજ માને નહિ દગાબાણ,

રિસ બાણે રૂપિરાજદે.

અજ ૧૦ ૭

ભજન ૧૧૧.

અપળ ચોર મનરે છતો સતો અપળ ચોર મનરે,

કરો વશ્ય અપળ ચોર મનરે.

ટેક.

ધ્યાનની લગામ ધરો મુમરણ કામ ધારો;

વિષયા શતબ વરેદે.

કરો વશ્ય૦ ૧

તપના તાજણીયા વેરાગ દોરે વાણિયા.

આબક ગુરૂ બનિયા છે રે.

કરો વશ્ય૦ ૨

સંતસંત રતમાંહિ જેમાજિવાં ખેતમાંહિ;

થકવો ફેરવી ત્યાંહીરે,

કરો વશ્ય૦ ૩

પ્રવતનો ધંભ યાપો, ઝોહ સોહસિડિ માપો;

મન બૂતાડને આપોરે.

કરો વશ્ય૦ ૪

મન અજ મતવાલો જ્ઞાનનો અંકુશ બાલો;

ભગતી ભજન બાલોરે.

કરો વેશ્ય૦ ૫

કામ ક્રોધ લોભ મોહ ચારણ ઉપર દોહ;

ચરણે જાજિર લોહરે.

કરો વેશ્ય૦ ૬

શિખ મણુ હડ છેલી દેયોમાં ધીરજ મેલી;

રૂપિરાજ રામ ખેલીરે.

કરો વેશ્ય૦ ૭

ભજન ૧૧૨.

ધન્ય સતોનેરે ધીરજ રાખી ધરથી,

ન હગ્યાં દુરિજનિયાંના હરથી, ધન્ય સતોનેરે. ટેક.

ધ્યાન થસે પણ ધ્યાન સાચું સમય નહીં હું જરથી.	ધન્ય ૦ ૧
વાંદરાના કાંતિયાને વાદે, ન થાયેતેવું નરથી.	ધન્ય ૦ ૨
માંચ વરસના પહેલાકળની, છતી કંઠણ વજરથી.	ધન્ય ૦ ૩
હજાર વાતે હરકત પોહોંચી, પાંડવને પામરથી.	ધન્ય ૦ ૪
રોજ રમકમલ વેડી વીણીકણ, હીચ્યાં તે અવસરતી.	ધન્ય ૦ ૫
હરીશ્ચંદ્ર હેરાન થયા પણ: નવ તોડયુ નટવરથી.	ધન્ય ૦ ૬
રૂપિશાજ મલીહારી બળને, તોડયુ ગોરના ઘરથી,	ધન્ય ૦ ૭

ભજન ૧૧૩.

ધન્ય ગોપીચંદ્ર વેશમન બાઉ વારી, મમતા સર્વ નાંખી મારી, ધન્ય ગોપીચંદ્રે. ટેક.	
સહેજ વાતમાં તણ સોજસેં, નવ ભેમનીમાં નારી;	ધન્ય ગોપી ૦ ૧
ઝેર થયાં જરીઆંની બામા, ફુટેલી કંઠા ધારી.	ધન્ય ગોપી ૦ ૨
સોના તણા મુખપાત તલ્યા વળી, પત્રમાં નહીં પેંભરી;	ધન્ય ગોપી ૦ ૩
પડી મુઠી બુઝો એકે પલકમાં, અગમમ કનક કચારી.	
કનક યાજ પકવાન તણને, વનવન અલખ પોકારી.	ધન્ય ગોપી ૦ ૪
મુખ સંપત્ય સંસાર આહેણી, સ્વપને નવ સંભારી;	ધન્ય ગોપી ૦ ૫

રૂપીસાગ રીઝીયા વેસાગે,
વાલ્યમ કુંજવિહારી.

ધન્ય ગોપી.

ભજન ૧૧૪.

ધન્ય ગોપીજનરે પ્રેમપણે હૃદ વાળી,
વસ્ય કરી લીધા શ્રી વનમાળી, ગોપીજનરે પ્રેમપણે, ઠેક
લોક કુટુંબની લાજ તણે,

બરહ સખ્યુ બઢાળી,

ધન્ય ૧

આત પિતા મુત બંધવ મહેલ્યાં,

આવન શક્યા ન બાળી.

વાંસલપ્રીનો શબ્દ મુણવાં,

તનની મુદ્દલુદ ટાળી,

ધન્ય ૩

નફર લોકની હરહત ન બણી,

બરહત નાખી બાળી,

લક્ષ્મીથી લક્ષી મહોટમ લીધી,

કુણુ બચારી ઢાળી.

ધન્ય ૫

ઠેાઠી જીવનના કમતા સાથે,

સત્ય લીવસ રંગ તાવા,

ધન્ય ૬

વાહ વાહ રૂપીસાગે વૃજની,

અક્ષિત અલોચિત બાળી.

ધન્ય ૭

ભજન ૧૧૫.

ધન્ય ધન્ય સમજણુરે જનકરાયની બાણું.

વંદન કરીને નિત્ય વખાણું ધન્ય ધન્ય સમજણુરે, ટેક.

અલખ ભોતાં ઇદ્ર બસાબર,

મોહતણે મુખ બાણું.

ધન્ય ૧

હૃદય પીતાં હવેલી સજગી,

લીલડું નવ ઠહોળાડું,

ધન્ય ૨

ભોલાંતે ભલ્યા બાળી અપસસ,

જ્યોતીડું મડું જણાડું;

ધન્ય ૩

રંગમહોલ તો રાન સરીખા,

અણુલ ભરાખર બાણ,	ધન્યં ૪
સુગી અને ચિહાનન સરખાં,	
લેંટ ભરાખર નાણું,	ધન્યં ૫
વેરામના ઉપર હલ વાળી,	
ગાલીનું કામ જણાણું,	ધન્યં ૬
ફંધીરજ ગલીદારી રાયને,	
હરદમ નામ જપાણું.	ધન્યં ૭

ભજન ૧૧૬

વીસાયાં તેં વનમાળીરે, ભવલક્ષ જુઠાં;	
ભરમાણે માયા બાળીરે, ભવલક્ષ જુઠાં.	ટેક:
આળ્યો છે તું આ દુનિઆમાં દેહ છંદ્રી હમવા,	
કયમ રસ્તે લાગ્યો રમવારે.	ભવલક્ષ ૧
આળ્યો છે તું તો ભક્તિના લેહ સરવે લણવા,	
કયમ ગણીત બેઠા જણવા રે.	ભવલક્ષ ૧
આળ્યો છે તું તો જતુરભુજને રસ્તે ચઢવા,	
કયમ પાછો લાગ્યો પડવા રે.	ભવલક્ષ ૩
આળ્યો છે તું જમડાની આપી જમાની	
એ બુલ્યો કેમ જણાની રે.	ભવલક્ષ ૪
આળ્યો છે તું તો શુભરે ગેવિદના ગાવા,	
કયમ લાગ્યો મોહ મચાવા રે.	ભવલક્ષ ૫
આળ્યો છે તું તો ગદરીપતીનું પંહાનું,	
કયમ છળ આદરિયું છાનું રે,	ભવલક્ષ ૬
આળ્યો છે તું સુવરને રૂપિરાજ હંમે રીઝવા.	
કયમ બેસું જમપુર ભવા રે.	ભવલક્ષ ૭

ભજન ૧૧૭.

જતિ રહેશે કાલ જવાની રે, છાકે છે યાથી;	
દીલકાની યાજ દીવાની રે, છાકે છે યાથી.	ટેક.
ચોક્કીતો તે તો આળ્યો છે દેહ વારો સાચે,	
છે કાલા વડુલો કચારે,	છાકે છે ૧

મનમુખે તેં લે કાર્યે છે દેહ માટે મોહ્યો.
 છે પ્રાણીના પરપોટો ર. છાકે છે. ૨
 દાઢ દહાડે તે તો પડવાની ધારી નથી કાયા,
 પણ વાદરની છાયા ર. છાકે છે. ૩
 દળિ જાસે જોતા જોતામાં દેહ પ્રાણી તારો,
 જેમ વીજળીનો અમકરોરો છાકે છે. ૪
 જોનો લ્યા મુતા સમયાને કંઈક તારા જેવા,
 નવ કાઈ રહ્યા સુખ લેવારે. છાકે છે. ૫
 હજારો હુકમ ચલાવતા હાકમડા,
 પણ ઝડપી ચાલ્યા જમડા ર. છાકે છે. ૬
 રચનાયે જીવડા રહેરે રૂપિરાજ કહે છે રસિયો,
 જે વિશ્વ સકળમાં વસિયો ર. છાકે છે. ૭

ભજન ૧૧૮.

મને માફ માફ રે, જાગીને જોને.
 તલબાર નથી તારે, રે, જાગીને જોને. દેક.
 માણકને મોલી કેરી દુકનો જેણે માંડી,
 હેંડ્યા લઈ પુટી હાંપી ર. જાગીને. ૧
 લાંદર ધનના લરિયા ભૂપાળે બજવી ભાલા,
 પણ ચાલ્યા છે કાલા માલારે. જાગીને. ૨
 ધીસ્તરો જેના નાણાંની અંબણાલી કને,
 તે મુતા જઈ સમયાને ર. જાગીને. ૩
 સચણવા હાથી ચાલા હજારો જેની સાથે,
 તે હેંડ્યા ખાલી હાથે ર. જાગીને. ૪
 સંજાર સરો દેખીને ડરતો જેની શેહેમાં,
 તે ચોટ્યા જઈને શેહેમાં ર. જાગીને. ૫
 કીર્ધી હોય હાથે કરીને દાન પુન્ય કાડે,
 તે જાય જીવની જોડે ર. જાગીને. ૬
 રૂપિરાજ કહે રૂપિયામાં રહેનારા જેથી રીઝે,
 કાઢે તો એવું કીજે ર. જાગીને. ૭

ભજન ૧૧૯.

નારાયણ નર નારાયણરે, હોયેથી જાખ્યને;
 પ્રાણીથી હરી નારાયણરે, હોયેથી જાખ્યને. ટેક,
 પહેલેથી મોતે ચેતાવા મોકલ્યાં છે પગિયાં,
 વળિ ખાતર સરવે ગળિયાં રે. હોયેથી ૧
 કહેડયોમાં વસિયું કળતરને પગનું બળ પરવાયું.
 હાથોનું જોર હયું રે, હોયેથી ૨
 વડી ગયાં વેણું નેણું તેજ માંડયું. ટાવર,
 બળ સરવે લાગ્યું બળવાર. હોયેથી ૩
 લખેથીની પદવી તાકે છે હજી દેવા,
 જવ નહિ વધે વડ જેવા રે. હોયેથી ૪
 અવતાર પાછોછો મુણસનો આવે નહિ આવે,
 પછે થશે પરતાવે રે. હોયેથી ૫
 પરવારી દેને પ્રાણી શા સુખથી કહે છે,
 જમડા તો વાટય જુવે છે રે. હોયેથી ૬
 રૂપિરાજનાં ફેરી રથના હેં અંતરમાં ઉતારે,
 માં જીતી જાજી હાથે રે. હોયેથી ૭

ભજન ૧૨૦

જીવલણ આજ કે કાલ જાણું,
 હરી જાશે રાખ થઈ તન જહાણું જીવલણ. ટેક
 પડયાં જાળે પંખી તે તો પકડાયો,
 કમળ ખીચ્યાં તે તો ખચીત કમળો.
 જનમિયા તે તો જરૂર મરિ જાશે જીવલણ. ૧
 ગયા જોને આદીપતી ખામ જોયાં,
 પડયાં સુધી ગાદયા પંડિત પોયાં.
 ગયાં પછી થોડે સદી સદી ગોયાં જીવલણ. ૨
 અમા અમા કહેવાતાં પડતાં આજડતાં,
 અતુરંગી જેની પુઠે હજી ગહતાં.
 જુઓ એનાં નામ હવે નથી જડતાં જીવલણ. ૩

મુણીજન જેની આમળ નીચ ગાતાં,
 વળી દેશ વિદેશમાં વખણતા;
 તે તો ગયા કાળમાં પુરે તણાવા   જીવલડાં ૪
 જવા નવા પોશાક પહેરી નીકળતા,
 મોટા મોટા મહિપાને જશ મળતા;
 બહુ અહેવા બાળ્યા મશાણમાં બળતા   જીવલડાં ૫
 કુતાં કાને લટકાવી ફાંડા ફરતા,
 ધમક ધમક ધરતી ઉપર પગ ધરતા;
 લીડા એતો નજરે ઠાઠીયેમાં ઠાંટા   જીવલડાં ૬
 જેને ઘેર ગડગડ ત્રંબાળુ ગાળે,
 વળી વાળાં છત્રીસ વેગમાં વાળે,
 મળા અહેવા જળતા એવા ફિરિાળે   જીવલડાં ૭

ભજન ૧૨૧.

સતો શક્તિ શ્રવણ પહેતો સાધારે,
 એક ચીતેથી ધવલે આરાધે ૧
 વીણા જતરની મુણી વાણીર,
 મૃગલા તળે આરોને પાણી રે ૨
 મળે એકઠાં શબ્દનાં મહોયા રે;
 એક મુરતા અચળ ચિત પ્રોયારે ૩
 એવા થકને જાણા માંહી આવે રે,
 લોને આ ટલે લાખેણા લહાવે રે ૪
 જેમાં ચીત્રેશાં ભીંતમાં ચીત્ર રે:
 એવા વર્ણને એસો મારા મીત્ર રે ૫
 પહેતી ભગતી તે પ્રીક્ષતે માણીરે;
 પીપી પ્રેમથી ધુકણની વાણીરે. ૬
 રૂપરાજની આવી છે રીતી રે.
 જાણી લો તે જનત જશે ઝીલી રે ૭

ભજન ૧૨૨

મીણ કીરતન ભગતીમાં મુકો રે.

મીતે પ્રભુજીને ચઢેથી પુજો ર
જેવી સીવાહમાં ખીલે જાનહીયો ર,
જાણે ચિતામણી કણી જડિયો ર
એવા પ્રેમેથી હરિયેણુ મળ્યો ર,
ફરી અવસર નહી મળે હાલો ર
નવ થાસે જિલ્લપી તો જરિયે ર,
આઠે પહેર મુખેથી હંચરિ ર.

અવતાર ચરિત્ર હમંગે ર,
ગાતો ચિખિયે સતોને સંગેર,
ળીજી ભકતી તો નારક બાલે ર,
શુભતાન ધર્મ દીવ ઠાલેર,
રૂપિરાજ એવી રીતે રાચે ર,
માતા કીશતન નટવર નાચે ર,

ભજન ૧૨૩.

ત્રીજી સમરણ ભગતી તો તારેર,
ભવસાગર પાર ઉતારેર,
નવ હાલે જીભલહી તો જરીયે ર,
આસો આસ હરોને સમરિયે ર,
નાલીયા બાલો કંઠે લગણિયારે,
હાવી ભકતીનાં હુરે આમણિયાં ર.
જેમ લાખો ક્રિયા કરે લોખી ર,
તોયે સુરતા તો પનપર : વોલીરે,
ચઢે ગાવડલા વન આચેરે,
વિસરે નહી વાછડો ખ્યાસેર,
એમ બેસતાં હરતાં દુસ્તારે,
રહેપું સતોને સમરણ કરતારે,
ત્રીજી ભકિત ત્રીલોચના ઠેરીર,
રૂપિરાજ કહે અંતર ઘેરીર,

ભજન ૧૨૪.

ચાથી ભક્તિ સતોની સેવારે,	
ધેર બેઠાં અંધારા ને રેવારે,	૧
હાથ કટણા કરી હીધા હરીયે રે,	
કોટે કોટે સેવા નિત્ય કરીયે રે,	૨
માન મુકીને સેવા સાંભળો રે,	
ચીઝે ન હકુવર લટકાવોરે,	૩
બીજી ભક્તિ મુગમ મુખદાધરે;	
સેવા ભક્તી કઠણ ભાધરે;	૪
અભીમાનીને પાસ ન આવે રે,	
બલે નાચે કુદો બલે આવે રે;	૫
સેવા ભક્તિ તો સખરીને ચોધયેરે;	
હમારા હો તો રાખવી ભેધયે રે,	૬
રૂપિરાજ ઠહે મોક્ષની ઘાતારે,	
સેવા ભક્તિ ઠરે સુખ સાતા રે	

ભજન ૧૨૫.

સંતો પાંચમી અવન ભક્તી રે;	
આયા ભાવની ભેધયે છે ચકતીરે,	૧
નંદલાલાનાં લાઠ લડાવો રે,	
કુલ અંદન યાજ ભરાવોરે;	૨
એના ભોગી તો અખરૂખ જેવારે,	
શુદ્ધ બુદ્ધિની પાંચમી સેવારે,	૩
છઠ્ઠા ભક્તી તો વંદન સાચીરે,	
પ્રભુ પાસે ગરૂડજીએ જાચી રે.	૪
હરી કે હરીના જન ભેધનેરે,	
શીથ નામીયેરે હું પદ પદ જોધને રે,	૫
છઠ્ઠા ભક્તીથી શોભે છે સદી રે,	
હઠી ભક્તીથી વરસે છે વૃદ્ધી રે	૬
જે રાખે સંતોને ચરણે નથે છે રે,	

રૂપિસજ કહે ચુરને ગમે છે ર

૭

ભજન ૧૨૬

દાસ ભક્તોતો સાતમી દેખું ર,	
એના મુલતું નહિ થાય લેખું ર.	૧
આ તો ભક્તિની વાતો છે હંડી ર,	
દાસ ભક્તીની મુકતી છે હુંડીર.	૨
જ્ઞાન હેમાળે મન જેતું ગળીયું ર,	
દાસ ભક્તીનું પદ તેને મળીયું ર.	૩
આમાં પોતાપણું નવ ચાહે ર,	
મન આશામાં નિત્ય મડાવે ર.	૪
દાસ ભક્તીના હનુમાન બોમી ર,	
ત્રાસ ખેંચે ભતા ભલા બેગીર.	૫
દાસ ભક્તીમાં ઓધવ ડાહ્યા ર,	
મુહલ નાનડી માયા ર.	૬
ધન્ય આ ભક્તી જેણે બાણી ર,	
રૂપિસજે વિશેષ વખાણીર.	૭

ભજન ૧૨૭.

અખા ભક્તી છે અઠમી સંતો ર,	
રીઝવો તમે ગુણવંતો ર.	૧
પ્રભુને ઘણો પ્રણયી પ્યારા ર,	
એક નિમીષ ન મેલીયે ન્યારા ર.	૨
સખા ભક્તી તો અરજીને સાધી ર,	
ગટ્ટી આ જબ કેરી હપાધી ર.	૩
નવમી ભક્તી તો આગે નિવેરન ર,	
કરો વા થાય સંગ્રતિ છેદન ર	૪
હાર અર્પણ સરવશ માયા ર,	
સુત દાસને પોતાની કાયા ર.	૫
નવમી ભક્તિ શિખ્યા બળીરાજા ર,	
જેણે ગમન કર્યા વત્તા બોજા ર	૬

બેલી ભડિ તો ભડિતીનું ઇશું ર,
ભલે જડિયું રૂપિરાજ જયોયું ર

૭

ભજન ૧૨૮.

બાસ વાલમિઠ નારદ જેવા ર,
એ તો નુષે છે નવધાની સેવા ર.

૧

નવધા ઉપર વાટચ વસમી ર,
પ્રેમલક્ષણા ભક્તિ છે દશમી ર.

૨

એ તો બોપીએ રંગભર રાખી ર,
સુકદેવ મુનિ એના સાખી ર.

૩

પ્રેમ લક્ષણમાં બુઢે પ્રાણી ર,
એનું નવધી ભરે છે પાણી ર.

૪

પ્રેમ ભક્તિના વિરલા ઉપાચી ર,
એને આંગણે કુટિલ કારી ર.

૫

મુંઘા પશુ મહારા હરિજન માટે ર,
કયાં અર્પણ પદ મેં આઠે ર.

૬

જાય શીખે મુણે નરનારી ર,
રૂપિરાજ રિઝે ગીરધારી ર

૭

ભજન ૧૨૯.

અલે રઘુનંદન મન હરખાઈ

રથમે બેઠી અલે રઘુનંદન, પુરવાશી સખ દાઈ

રથકે પીછે ચલે હે સખ; બોત ભાત રઘુવરસ મુખાઈ અલે

પડી આંજ જગ કીયા ઉત્તાઈ; બેઠે ધ્યાન લગાઈ,

પુરવાશી સખ સોનન લાઘે, મુવત નિંદ બોત વધી આઈ અલે

કહે રઘુનંદન મુણેરે સુમી, બાત કહે સમુજાઈ;

રથ ભેતો જલદી કરો તુમહી, પુરવાશીનકું અબર ન પાઈ અલે

સમચંદ્ર કે બચન મુનકર, હે સમત હરખાઈ;

ભે તો રથ બેઠી અતિસે, દોઆઈનકું તુરત બેઠાઈ. અલે

પવન વેગ રથ ચલને લાગે, બરણી ન બાઈ;

તુલશીદાસ ભજે ભગવાવેરપુર તરી પે ચમ ચાઈલે

ભજન ૧૩૦.

ખબર પડી ઘોરાળા ત્યાં આઈ, લીધો નિખાદ બુલ્લાઈ;
 ખડે હોઈ ઉભા સખ હાજર, કહો રઘુનંદન આપસ પાઈ, દેદ
 સખ નિખોદકું ભેટે રઘુવર, અતિ મનમેં હરખાઈ;
 અહો નિખાદ તુમ ખોત ચતુરહો, કમ લગખરણું તેરી ચતુરાઈ.
 દુખ સુખકી સખ ખોત કહો તુમ, મનમેં નહી અંતરાઈ;
 આપકી કૃપાસે સખહી સુખી હમ, કરી હરશન ખોત સુખપાઈ.
 સખ નિખોદકું આગ્યાહી જળ, કંદ મુલ દુખ લાઈ;
 નાના વિધીકે લાયે કુલ દુખ, તે રઘુનંદન ભેટ ચગઈ
 કછુ એક રાત ગઈ જળ, લછમન મનમેં હરખાઈ;
 ધનુષ ખાણુ લે બઠા ચોકી, રઘુવરકું સેન કરાઈ.
 ધનુષ ખાણુ લછમણુ કર દેખે, આયે ઘોરાળા ચલાઈ,
 આજકી ચોકી હે હમેરી, તુમ સોવો અતિ સુખદાઈ.
 કહે લછમન મુનો ઘોરાળા, ખોત કહુ સચુખાઈ;
 તુલસીદાસ બાળે ભગવાના, એ ચોકીમેં જનમ લગ પાઈ.

ભજન ૧૩૧.

આજ સખી સપનેમેં દેખે,
 રામ લખમન સીયા જનક લક્ષી,
 વે દોહ હાડે સિધપોરપેં
 અપને ગહસો નિકસી;
 રૂપ દેખ વ્યાકુલ લઈ સજની,
 માનૌકાલ ભુજંગ ડસી.
 કયા છાંખ બરણો શ્રી રામચંદ્રકી,
 અમૃત વૃંદ ઘટા ઉમંગી;
 માનો લલમણુ ધનુષ અડાવે.
 જ્યાં બાહલ મિજલી ચમકો.
 કીટ મુકુટ મકુટ કુંઠલ,
 ચંદન ખાર લલાટ લસી;
 લાલ કમાન ખાનકર સોહે,

૨૩

આર ૦

આજ ૦

પીતાંબરસો કમર કસી.

આજ૦

પ્રહ્લા બાકે પાર ન પાવે,
ધ્યાન ધરે વાકે જતી સતી;
તુલસીદાસ ગંધર્વ શુન આવે,
જન્મ જનમકી બીપતી નસી,

આજ૦

ભજન ૧૩૨.

હુકી ચલત રામચંદ્ર બાજત પયજનીયા, ટેક
કીલકત ઉકિ ચલત ધાય, ધરત ભુમિ લટાપટાય;
ધાય માતુ ગોઠ લેતુ દશરથકી રનીયાં હુમકિં ૧
અંચલ રજ અંગ ઝાર, વિવિધ ભાંતિ કરી દુતાર;
તન મન વારી ડાડું, કહત મહુ વચનીયાં. હુમકિં ૨
મોઢક મેવા રસાલ મન માનેશો લેહું લાલ;
ઘોર લેહુ રૂચીરપાન કંચન રૂન ગુનિયા. હુમકિં ૩
ભદુમસે લલિત અધુર, બેલત મુખ વચન મધુર;
નાસા અતી સુભગ બીજ, લટકત લટકનીયાં હુમકિં ૪
સુખમાં શસિ કંબુગ્રીવ, પ્રીતિ નીરખી રૂચિર વદન;
સુચી કુટિલ ચિકર, મંદસેં સસનીયાં. હુમકિં ૫
અહભુત છબી અતી અપાર: કો કો કવી બરને પાર:
કહી ન સકત શેષ બાકે સહસ્ર દોહ અસનીયાં હુમકિં ૬
તુલસીદાસ અતી જ્ઞાનંદ નીરખકે સુખારવિંદ;
રધુવર છબી સમાન, રધુવર છબિ બનીયાં. હુમકિં ૭

ભજન ૧૩૩.

સીતાપતી રામચંદ્ર રધુસામ: ટેક;
રસના રસ નાગ લેત, સંતનકો દરસ દેત;
બીહસત મુખ મંદ મંદ સુંદર મુખદાર્પ. સીતાપતી ૧
અત બેન દ્રગ બિચાલ હરસન બીચ ચીમતકાર
બ્રહ્મી બીચ અનલ પક્ષ, નાચીકા સોહાઈ. સીતાપતી ૨
કેસરકો તીલકભાલ માનો રવી પ્રાતકાલ;
શ્રવન કુંડલ ઝલમલાલ, રતીપતી છબીછાઈ. સીતાપતી ૩

મોતીનકી કંઠમાલ, તારામણુ અતી વીશાલ;
 માનો ગીરી સીખર ફેરી, સુરસરી ચલી ખાઈ. સીતાપતી
 સુરનરમુની સકલ દેવ. શીવ વિરંચી કરત સેવ;
 કીર્તિ બ્રહ્માંડ ખંડ, તીન લોક છાઈ. સીતાપતી. ૫
 સંગ સખા સરમુ તીર, બીરચત રઘુવંશ બીર;
 હરખી નીરખી તુલસીદાસ, ચરન નરજપાઈ સીતાપતી ૬

ભજન ૧૩૪

જગમગાત કનક મેહેલમેં, જાગી માઈ જાનક;
 કૌશલ્યાકે પાય લાગુ, જીવે જનક રાયકી. જગતગાત ૦ ટેક
 આસપાસ વે સખો ખડી, ધુન નેપુરકી;
 ચંગેકી કલી, માનો કુલી અસમાનકી. જગમગાત ૧
 સહલદેવ કરત સેવ, ચોકી હનુમાનકી.
 લક્ષમણ કુંવર ચમર ઢારે, સેહેજ સીતાશમકી જગતગાત ૨
 પ્રીત પ્રીતમ અછને મેહેલ, રામ લક્ષમણ જાનકી;
 સાધુસંત કરત સેવ આર ખાત જાનકી. જગમગાત ૩
 અયોધ્યાકી સરસ નારી અપને અપગે ધામકી;
 સીતાજીકો રૂપ માનો ઉગી કીરણ જાનકી, જગમગાત ૪
 વિત્રકુટ અતી વિલાસ, અપ્રીક મહીમા રામકી;
 રાહત પ્રીત બીનતી કરત તુલસીદાસ સીતામામકી જગમગાત ૫

ભજન ૧૩૫

દશરથ સુત રામચંદ્ર, સુનપોકાર મેરી;
 મેં પાપી પ્રચંડ હંડ, સરન આયો તેરી. દશરથ ટેક
 સવરીકો અતી સ્નેહ, વાકી પત રાખી.
 પઠાય દીન પરમધામ, સુરિ નર મુની સાખી. દશરથ ૧
 લીમર કુલ અતી કઠોર ભારી હઠ કીનો;
 વાંકુ રામ રીજ રીજ અભય દાન દીનો, દશરથ ૨
 ચરન કમલ પરસ દરસ અહીલ્યા ઓધારી;
 અંસે પ્રભુ દીન બંધું, સંતન મુખકારી. દશરથ ૩
 કામ કોષ લોભ મેહ, મમતા નવ તુટે;

આપકી કૃપાશે સઘ જન્મ મરણ છુટે. દશરથ ૦ ૪

લકતના પ્રતીપાલ લાલ કૃપા દ્રાહ કાળે;

તુલસીદાસ ચરન આર્યેયે, અપનો કર લીજે. દશરથ ૦ ૫

ભજન ૧૩૬.

પ્રાત સમય રઘુવીર જાગે. કોશલ્યા મા તારી,
જાગે લાલજી ભોર ભયે હય, સુરીનરમુની કિતકારા. પ્રાત ૦ ૬.
અદ્વાદીક ઈદ્રાદિ દેવતા, અનકાદિક રૂપી ચારી;
વાણી વેદ નિરંતર ગાવે, રઘુપતિ જશ વિરજારી, પ્રાત ૦ ૧
બંદીજન ગ્રાંધવ ગુણ ગાવે, દે દે નાચત તારી;
સૈત્ય સહીત શિવ દ્વારે ઠાડે હોત કલાહલ ભારી, પ્રાત ૦ ૨
મુની પ્રીય બચન રઘુપતિ જાગે, તેવન પલક ઉગારી;
ધર્મ દ્યાન કરી હૃદય અશચર, આનંદ અતી નરનારી. પ્રાત ૦ ૩
અમર છત્ર લીએ ભરત શત્રુધન, જનક સુતા પીએ આરી;
મેવાપન લીએ કર લચમન, ભર કંચનકી ચારી. પ્રાત ૦ ૪
કીર અસ્તાન દાન પ્રભુ દીના, ગોધન કંચન ભારી;
તુલસીદાસ આશ રઘુવરકી, ચરન કમજ બલિહારી. પ્રાત ૦ ૫

ભજન ૧૩૭.

પ્રાત સમય ઉઠ જનક નંદીની, ત્રીભુવન નાથ જાગે,
જાગે નાથ મમ નાથ પ્રાન પ્રિય, ભુપતિ ભુવન બુલાવે.
હરત કમલસે ચરન પહોટત, લે લે દ્રગન લગાવે;
સોઈ પદ પરસત ગૌતમ નારી; પરમ અભય પદ પાવે. પ્રાત.
કનક કલશ આરી ભર લાચે, દાતન દાન કરાવે;
કમલ નેન મુખ નિરખી રામકો, આનંદ ઉર ન સમાના. પ્રીત.
મંગલ માલ ગલે મોત્યનકી, કર અંગુરી સણગારે;
ગુગલ બાલ અરુ અલખ વદન છખી, પગાઆ ખેંચ સવારે. પ્રી.
સંત જનેકી એહી મીનતી, આરત બચન મુનાવે,
તુલસીદાસ છખી નીરખ રામકી, નીરખ હરખ ગુણગાવે, પ્રીત.

ભજન ૧૩૮.

જાગીયે રઘુનાથ કુંવર, પંછી બન જાહે;
પંછી બન જાહે લાલ, ચીઠીયા બન જાહે; જાગીયે ૦ ૮૬.

પ્રાત ભાતુ પ્રગટ થયો, રવનીકો તિમીર ગયો;
ભમર કરત કુંજગન, કમલ હલ પ્રપુલે. જાગીયે ૧
ચંદ્ર ચીરણ ચીતલ ભઈ, ચકલી પીયાકુ, મીલન ગઈઃ
અતિ સુગંધ અતિ સુગંધ, પવન મંદ ડાલે, જાગીયે ૨
તુલસીદાસ અતી આનંદ, નીરખત સુખારવિંદ;
દીનકુ પ્રભુ દેત દાન, આનંદ અમોલે જાગીયે ૩

ભજન ૧૩૯.

દીનકો દયાલ છંડિ, દેન શરન જાઉં,
એકસમ નિરંકાર, સોઈ ધામ પાઉં. દીનકો ૧
એક ભગ્યન એક બાંણ, એક પરની શૈયા;
એસે પ્રભુ છાંડકે હમ; કિનકું ભણું ભયા, દીનકો ૧
જીભ ઘટમે રામનામ, સોહી ઘટસચ્ચા,
રામકો સ્વરૂપ જાનેને, સોઈ ગુરૂકા બચ્ચા, દીનકો ૨
ભક્તને કાજ, મહારાજ સચ્ચુ ધારી;
સખનકે કરી ઉદ્ધાર, પીંગલા ઉદ્ધારો. દીનકો ૩
પ્રભુ ગરીબનકે નિવાજ, મેં ગરીબ તેરા;
એક બેર દસો દયાલ, તુલસીદાસ મેરા, દીનકો ૪

ભજન ૧૪૦.

પંચવટી પરણકુટી, પત્રનસેં છાઈ;
જહાં નીવાસ કીન. સહીત જાનકી રઘુચાઈ, પંચવટી, ટેક.
કંચનકો મૃગ નીહાર. જોલો મીથીલા કુમાર;
એ મૃગનકી છાલ, પ્રભુ મેરે મન ભાઈ. પંચવટી ૧
ઈતની સુન ધનુષ ધાર. લછમન તુમ ખજરદાર,
હા હા કરુણા નીધાન, નીશ્ચય સમજાઈ, પંચવટી ૨
લકપતી રાવણ રાય. સીયાજીકું લીઓ ચુરાય;
મૃગ જાવન કેળી પ્રભુ, હરણ દુઃખ પાઈ. પંચવટી ૩
પૂછત ખગ મૃગકું જાય, સાંજાકું કોઈ દો બતાય;
તુલસીદાસ કહત સીયા રામચંદ્ર ગાઈ, પંચવટી ૪

ભજન ૧૪૧

જે ગંગે જે જે જમ જનની,
 જે અંતન સુખદાઈ;
 ભુષ ભાગીરથ કે હોત કારન.
 પ્રગટ અવનીપે આઈ, જે ગંગે ટેક
 ચરન કમલ અતુરાગ ભાગ કરી,
 લઈ પ્રદા ઊર લાઈ;
 તરત તુરંગ પાય ખડખડીત,
 મહીમા વરણી ન જાઈ. જે ગંગે ૧
 ગુણ ગાયે વેદ મુની કુંજર,
 સંતણુ ધ્યાન ધરાઈ;
 ગોર ધાર ગંભીર નીરમલ જલ;
 છુવત અધમ તરી જાઈ. જે ગંગે ૨
 ચાર ખાણી જુગ યોધારણી,
 વેદ વીમલ જશ ગાઈ;
 જાકી કાંતી દેખી જમકીંકર,
 કરુણા કર કર આઈ. જે ગંગે ૩
 કનક સીંહાસન જડીત મનોહર,
 ઓર જલ માલ સોદાઈ;
 પ્રમલ પ્રતાપ ઈલાં લગી વરણું,
 ચંકર શીશ ચઢાઈ, જે ગંગે ૪
 નામ નામ કોડકેવડ ગંગા,
 અવર ના કહુ ઉપાઈ
 તુલસીદાસ તે નર આ ભુગમેં
 રહેત લોલીન અદાઈ. જે ગંગે ૫

ભજન ૧૪૨

જમ ચરણ સુખદાઈ, ભજ મન રામ ચરણ સુખદાઈ ટેક
 જન ચરનશે પ્રગટી સુરસરી, ચંકર શીશ ચઢાઈરે
 જટશંકરી નામ ધરાયો, ત્રીભુવન તારન આઈરે રામ
 હંકર વન પ્રભુ પાવન કંને રૂપીયન ત્રાસ મીટાઈરે;

સો ઠાકોર ત્રીલોકકે સ્વામી; કપડી મુગ લંગ ધાધરે રામ ર
જીત ચરનનકી ચરન પ.દુકા, ભરથ રેહ લવ લાઈ રે
સો ખેવત કઠરીમેં ધે.યે. તગ હરો નાવ ચલાધરે રામ ૩
કપી સુગ્રીવ વાલીકો બધુ તા શીર છત્ર ધરાધરે
રીપો! અનુજ વીભીક્ષણુ ભેટયો ક્ષણમેં લાંકા પાધરે રામ ૪
રવજ મારી રામ સુર આએ ઘર ઘર બરત બધાધરે
તુલસીદાસ આશ રધુવરકી લાગ બડો જીન પાધરે, રામ ૫

ભજન ૧૪૩

રામ મંત્ર મેરે લાઇ જ્યો મન રમ મંત્ર મેરે લાઇરે ટેક
રામ મંત્ર શીવ જતી જપત હે, કાગ બુશંડી ગીરોમાહીરે
જાલહીં કરમ માયા નડી વ્યાપે, લકતી અવલ દહપાધરે
ગજ ગુણીકા અડીલશા વ્યાધસીલકી; જાત વરણકુલ નાહીરે
રામ મંત્રસેં મોક્ષ પદ પાચે, ચહે નીશાન બજાધરે રામ
ધુ અમીરવ પ્રહલાદ વીભીક્ષણુ, રામ મંત્ર ગ્રહો ચીત લા
બગ પતી નીવ અંગદ હનુમંત, સર્વે ચરન સોહાધરે રામ
રામ મંત્ર બીન મીથ્યા ચતુરાઈ નીગમ કહે જશ ગાધરે
તુલસીદાસ ગુરૂ મંત્ર બતાયો હૃદય મેં રહ્યા ડેરાંધરે રામ

ભજન ૧૪૪

રધુવરકી સુદ્ધિ આઈ આજ મોચે, રધુવરકી સુદ્ધી આધરે.
આમે આમે રામ ચલત પીછે લજમન લાધરે
કોત બીચમે ચલત જાનકી, ચીતકુટ મુદ્ધી પાધરે રધુ
શ્રવણ ગરબે ભાદો વરસે, પ્રવન ચલે પુરવાધરે
કોન વૃક્ષ તલ લીજન હોયગેં રામ લજમન દો ભાધરે રધુ
બીતર રોવે માત કોશલ્યા, બાહાર ભારથ ભાધરે
રાજા દશરથ પ્રાન તજન હે કેડે મન પછતાધરે. રધુ
રામ બીના મેરા સુની અજેધ્યા. લજમન બીન ઠકુરાધરે
સીયા બીના મેરા લોજન સુના એ દુખ સહ્યા ન બાઈ રધુ
દુષ સાકરના લોજન જમતાં પોઠત પલંગ બીલાઈ રે
કંકર ભુમીચે કેસે પોઠત હે કંઠ મુલ કલ બાધરે રધુ

સવણ મારા સીયા ધર લાવે, અવધ ભઈ મુખદાઈરે
તુલસીદાસ હરખે સખ મધયા, ઘર ઘર હોન વધાઈરે મધુ

ભજન ૧૪૫.

ગોપુર પતીકી મેં આહુ ચરણ રજ, ગોપુર પતીકી મેં આહુરે,
વીચલ જલ અખંડ રતુવીરકી. કીરતી નીચલીન ગાવુરે; ગો
અન કમ વચન અકગ વૃત મેરો, સુત શુરકે સમ ખાઉરે,
રઘુપતિ જનકસુતા પદ તજકે, ફળે ઠોર ન જાઉરે ગો
સુમરન નીશી દીન સીયા રઘુવીરકો; દેવી દેવ ન ધાઉરે,
સેનક ચરણ કમલમે આપર. મહા પરદાશી પાઝીરે, ગો
પતીવૃત ધર્મ મેમ ભટ ભીતર, અપને પતી મન લાઉરે,
તુલસીદાસ આસ રઘુવરકી, બહુરો જન્મ ન આવુરે. ગો

ભજન ૧૪૬.

મેરે દોનું બાલક બન જાહી, મેં દોન બન હુંદુરે માઈ. ટેક
કેહત કૈશવ્યા સુનો કેકેરે, એશી મતી કીયું આઈ,
દશરથ પ્રાન તજેગે બન સુન કેરે, પીછે રહીરે પછડાઈ. મેરે
છાન જાનકી રોગ જમત હે, પોદત પુષ્પ બીજાઈ;
કાંકર ભુપર કીકે કરી સોવોરે, કંઠ મુલ ફળ ખાઈ. મેરે
આવે આગે શ્રીરામજી ચલતહે, પીછે લખમન ભાઈ;
તાક બીચમ સીયાજી ચલતહે, ચીત્રકુટ સુધી પાઈ. મેરે
બડી બાદરવેશી રેન અધેરીરે, પવન ચલે પુરવાઈ;
કોન વૃક્ષ છઈવાં ભીંજત હોયગે, રામ લખમન દોઈ બાઈ. મેરે
કહે તુલસીદાસ મુન મેરી મેયારે, રામજી સદા મુખદાઈ;
સખ દેવનકો બંધન છેડાઈએરે, પીછે અવપુર આઈ. મેરે

ભજન ૧૪૭

મજરે બેયા સીયા નંદનકો. દશરથ સુત આનંદ કંદનકોરે, ટેક
જાનકી નામક જન મુખદાયક. સખ સંતન ધન રંજનકોરે, ભ
જનક સ્વયંદર પાવન કોનો, કડીન ધનુષ કે ભંજનકોરે. ભ
જાનવંત સુગીવ નીલકુવ, ચરને કમલપદ વંદત કોરે ભ
લંકાપતીકો અન્વ રસાયો, નીશભુજા રીર ખંડન કોરે, ભ
તુલસીદાસ પ્રભુ રૂપ નીકારકે, કટત નમકે ફંદન કોરે. ભ

ભજન ૧૪૮

ચલો સખી દરશન કરીએ રથમેં, રઘુનંદન આવતહે, ટેક.
 ચેનસંગ રઘુવર ચલી આવત, સખકો દર્શન લીખાવતહેરે, ચ૦
 સીતારામ લછમન ભરથ શત્રુવન, અંગદ ચમર ઠરાવતહેરે ચ૦
 ચાર કોશ ભેજનકે ઉપર, હનુમાન ધન દેરાવત હેરે, ચ૦
 માત કૈશવ્યા કરત આરતી, હીરાલાલ હુટાવત હેરે, ચ૦
 તુલસીદાસ આસા રઘુવરકો, નારદ બેન બાગવત હેરે, ચ૦

ભજન ૧૪૯

આજ સનાથ ભઈ હૈ અયોધ્યા આજ સનાથ ભઈ હૈ, ટેક,
 રાજા દશરથ ગર રામજી જન્મ લીયો, રતન ભુમી છઈ હૈ;
 હીરાલાલ લગે પગવામેં, જુલત રામજી સહી હૈ, આ૦ ૧
 કંચન મેહેલ ગને દશરથકે, સરજી તિરટ બહી હૈ,
 રાજા દશરથ ધરનૌખત બાજે, લંકા ખખર ભઈ હૈ, આ૦ ૨
 સખ સખીયન ભાઈ મંગલ આવે, ગાવત રાગ સહી હૈ,
 રાજા દશરથજીકે ચાર પુત્ર હૈ, લક્ષ્મણ રામજી સહી હૈ, આ૦ ૧
 શુર વસીઈ કુલપુજ્ય હમારે, માગત દાન સહી હૈ,
 તુલસીદાસ ધન્ય ધન્ય કૈશવ્યા, મનશા સફલ ભઈહૈ, આ૦ ૩

ભજન ૧૫૦

કાલોકી રંન બિહારી મહારાજ કોણુ ગિલભાયો. ટેક.
 કાલ ગયા જ્યાં જ્યો બિહારી, આહી તોહી કોણુ ગુલાયો
 કોણુકો દાસી કાજલ સાયો, કોણુ તને રંન માયો, કાલો.
 કંસકી દાસી કાજલ સાયો ઉવ મોહા રંગ રમાયો કાલો.
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, કપટી કપટ ચલાયો. કાલો,

ભજન ૧૫૧.

સાંવરો રંગ બીનોરે સાંવરો રંગ બીનો,
 ચાંદનીમેં ઉલા બિહારી મહારાજ સાંવરો, ટેક,
 કાલો ચુનો લગીંગ સોપારી પાનમેં કચુ દીનો
 હમારો રૂખ અતી દુઃખ લાગે, કુબળાકું રૂખ દીનોસાંવરો

મેરે આગન રૂખ કદમકો ત્યાં તલ ઉલોઃ અલી ચીનો, સાં
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર નેનનમેં કહુ લીનો, સા

ભજન ૧૫૨

સખી મેરો કાનુડો કાલજેકી કેનહે,
મોર મુકુટ પીતાંબર શોભે કુંડલકી ઝકઝોલ,
સાસુ બુરી મેરી નણુંદ હઠીલા, છે.ટો દેવર ચોર.
બનદ્રાખનકી કુજગલિનમે; નાચત નંદ કિશોર. સખી.
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, ચરણ કમલ ચીતચોરસખી

ભજન ૧૫૩.

જલ ભલન કેમેં બહરે, યશોદા જલ ભરન કેમેં બહિ:
વાટે ઘાટે પાણી માગે. મારગમેં કેમેં પાઉ. યસોદા.
આનીકાર ગંગાપેલી કે.રેજમુના બીચમેં સરસ્વતીમેં નાઉ
બંદ્રાખનમેં રાસ રચોદે નૃત્ય કરત મન ભવું યસોદા
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, હોતે હરી ગુણ ગાઉ. યશોદા

ભજન ૧૫૪

કાન કાહેકું મારો મોકુ કાંકરી કાંકરી કાંકરી કાંકરીરે ટેક
ગાયો ભેસો તેરે અખી હોઈહૈ આગે ન રહી ધર બાકરીરે
પાટ પીતાંબરપાનાઅબહી પેહેરતહૈઆગેન રહીકારીધાખરીરે
મેહી મેહેલાત તેરે અખ હોઈહૈ આગે ન રહીધર છાપરીરે
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર શણે રાખો તો કહે ચાકરીરે

ભજન ૧૫૫.

કાઠકી લીરી બાલો મેઝયો મેરો છુટે,
છોડ કનૈયા કંઢોણી હમારી મટ મહોકી કાના મેરી કુટે
છોડકે કનૈયા બૈયાં હમારી. લટ બાબુકી કાના મેરી તુટે
છોડકે કનૈયા ચીર હમારો, કેર જરીકી કાના મેરી છુટે
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, લાગી લગની કાનામેરી છુટે

ભજન ૧૫૬

બાન્યો મેં રાજકો બેહેવાર.
બોધવણ મેં બાન્યોહી રાજકો બેહેવાર.

આંખ કટાવો લીંમ દુઆવો, બાવલકી કરો વાડ. ઓધવજી
ચોર વસાવો સાહુકાર દંડાવો, નીતી ધરમરસ ખાર. ઓધ
મરો કલો સત નહી બાણ્યો કુખજાદે કીરતાર. ઓધ
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર અદ્ધધ દરખાર. ઓધ.

ભજન ૧૫૭

મેરેતો આજ સાચે રાચે હરી.
સાચે સુદામા અતી સુખ પાચે હરીદ્ર દુર કરી.
સાચે લોધીકકે હરી હાથ બંધાયે મારખાધી તે ખરીમેરે તે
સાચ બીના પ્રભુ સ્વપ્નામેં ન આવે મરો તપ તપરપાકરી.
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર બલ બાઉ ગડી ગડીરે

ભજન ૧૫૮

કાહેકું દેહ ધરી, ભજન બીન કાંસેકું દેહ ધરી;
ગર્ભવાસકી ત્રાસ દેખાઈ વાકી પીઠ ખુરી
કોલ બન કરી બાહેર આંચો અખ તુમ ભુલ પડી.
નોખત નગારા બાજે બધત બંધાઈ કુટુંબ સખ દેખ ઠરી
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર; જનની ભાર મરી.

ભજન. ૧૫૯

રટતા કયું નહીરે હરી નામ તેરે કોડી લગે નહી કામ
નર દેહી સુરમનકુ હીની, બીન શુમરેવે કામ રટતા
બાલપણે હસ ખેલ ગુમાયો, તરણ બચે સખ કામ રટતા
પાવ હીઆ તોયે તીરથ કરણે હાથ દીગ્યો કર દાન.
નેન દીઆ તોરે દરશણ કરણે, શ્રવણ દીઆ સુખજ્ઞાનરટતાડ
હાંત દીઆ તોરે સુખકી શોભા જીવ્યા કઈ ભજ રામ
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર એ જીવનોદે કામ રટતા ૫

ભજન ૧૬૦

કારે મારે સખશે ખુરે, ઓધવ ખ્યારે કારે કારે સખતે ખુરે,
કારેકો બિશવાસ ન કીજે, અતીસે ભુલ પરે.
કાલી બાત કુખાત કહીજે, તાકે સંગ ઉજરે; ઓધવ,

સ્વામકૃપ કીએ ભરો, કુવકો ખાસ બરે;   ઓધવ.
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, કારે સંગ બગરે,   ઓધવ,

ભજન ૧૬૧.

માઇ તેરો કાન કોણ ગુનકારો, જખહી દેખું તખદિ દ રેહિ ક.ટા.
 ગોરો ખાચોનંદ ગોરી જશુ મેયા, ગોરો ખતિભદ્ર ખંધુતિહારો.
 કારો કારો મતકર ગુવાતની, એકારો સખ બજકો ઉજાપારો, મા,
 જમુનાકે નિરે તીરે ઘેન ચરાવે, મધુર બનસી બબલતવાલો, મા,
 મીરાં કહે પ્રભુ ગારધરનાગર, ચરણકમલ મોહીલાગત ચારામા,

ભજન ૧૬૨.

આજ મેરો ભાગ ભગો સાધુ આયે પાવના.   ટેક
 અંગ અંગ કુલ ગયે તનકી તપત ગયે   આજ
 સતગુરુ લાગે રામા શબ્દ સોહામણા,
 નીત્ય પ્રત્યે નેણા નીરખુ, આજ અતી મનમેં હરખુ;
 બાજતહૈ તાલ મૃદંગ મધુરસેં ગવાણા.   આજ ૨
 મોર મુકુટ પીતાગર શોભે, છત્રી દેખો મન મોહે
 મીરાંમાઈ હરખ નિરખ આનંદ વધામણા.   આજ ૩

ભજન ૧૬૩

જો તુંમ તોરો પ્રીત મેં નહી તોડું;
 તેરી પ્રીત તોડી કૃષ્ણ કોણ સંગ જોડું.   ૨૬
 તુમ ભયે તકવર મેં ભઈ પખીમાં;
 તુમ ભયે સરોવર મેં તેરી મજીયાં.   જો તુમ.
 તુમ ભયે બીરીવર, મેં ભઇ ચારા;
 તુમ ભયે ચંદા, હમ ભયે ચકોર;
 તુમ ભયે મોતી પ્રભુ હમ ભયે ધાગા,
 તુમ ભયે સોના હમ ભયે સ્વાગા   જો તુમ. ૩
 ખાઇ મીરાં કહે પ્રભુ બજકે ખાસી;
 તુમ મેરે ઠાકેર, મેં તેરી ઠાસી.   જો તુમ, ૪

ભજન ૧૬૪.

લોલેનાથ દિગંબર, જો હુખ મેરા હરેરે લોલેં ટેક,

શીતલ ચંદન બીલ પતરવા, મસ્તક ગંગા ધરારે, ભોલેં ૧
અધામી ગોરી, પુત્ર ગજનન, ચાંદ્રકી રણ ધરારે, ભોલેં ૨
શિવ શંકરે ત્રીન નેત્ર હે, અદ્ભુત રૂપ ધરારે, ભોલેં ૩
આસન માર સિદાસન બેઠે, શાંત સમાધી ધરા. ભોલેં ૪
મીરાં કહે પ્રભુને યશ આવત શીવજીને પૈયાં પરારે ભોલેં ૫

ભજન ૧૬૫.

જથુમતી એક પુત્ર જાયો, રૂપ ગુણ અમરો,
શ્રી ગોવિંદ પુરુષચંદ, તારણ જીવ ધરારે; ટેક.
મેરે શ્રવણ બંનક પડી, વાજત હે ગુધરો,
આધી રેન અંધારી, બરસત હે વાંદરો: જથુમતી ૧
શ્રી ગોકુલમે' બીડ બાઈ મીલત નહી ડગરો;
એક આવત વિશયત હોત એક કરત ઝગરો જથુમતી ૨
પ્રાત સમે કહે મીરાં ચલન સકે પગરો;
પુરણ પ્યારો પ્રાણ આધારો જીવરેનંદ નંદરો જથુમતી ૩

ભજન ૧૬૬

કંઈસે આવો હોં લાલ તેરી પ્રજ નગરી ગોકુલનગરી ટેક
ઈત ગોકુલ ઉતમથુસ નગરી.
બીચ બહે જમુના બહીરી ૦ કંઈસે ૨
પાંવ ધરો મેરી પાયલ લીજે,
કુદીપરે બહી બાઉ સગરી ૦ કંઈસે ૨
મે કંધી બેચનજાત બંદાબન,
મારગમે મોહન સગરી ૦ કંઈસે ૩
બરજો જસોદા મૈયા અપને લાલકો,
છીની લીયે મેરી નય ચુનરી ૦ કંઈસે ૪
રહુ રહુ ગ્વાલીની જુઠ ન બોલો,
કહીને એકલા તુમ સગરી ૦ કંઈસે ૫
હમરો કન્હૈયા પાંચ બરસકો.
તુમ ગ્વાલિની અલમરત બાં. કંઈસે ૬
બાય પુકારો કંઈસ રાજસે,

ન્યાય નહીં મથુરા નગરી.

કહ્યો ૭

બંદાબનકી કુંજ મલીનમેં,

ફેંટ પકરરાંધે જમરી

કહ્યો ૮

મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નામર

સાધુ સંગ કરી હમ સુધરી.

કહ્યો ૯

ભજન ૧૧૭.

નાથ તુમ જાનતહો સખ પટકી, મીરાં ભક્તિ કરે પ્રભટકી ટેક.
ધ્યાન ધરી પ્રભુ મીરાં સંભારે, પુજા કરે અટ પટકી;
સાચીઆમકું ચંદન જડતહે, બાલ તીલક બીચ બાહકીનાથ
રામ મંદીરમેં મીરાંબાઈ નાચે, તાલ વજડેએ ચપટી;
પ્યાંહમે નેચુર રૂમ જુમ બાજે, લાજ સંભાર ધુંધટકી નાર
ઝેર કટોરાં રાણેજીએ ભેજ્યા સતસંગત મીરાં અટકી
લે ભેરજીમૃત મીરાંએ પીધું, હોઝઈ અમૃત પટકી નાથક
સુરત ડોરીપર મીરાં નાચે, શીરપે ધડા હપર મટકી,
મીરાં કે પ્રભુ ગીરધર નાગર સુરતી લગી નેસીનટકીનાથ. ૪

ભજન ૧૧૮

કયા કહેમેં જનમેં ગર્ભ, ઘર હોતીતો સ્યામકું મનાઇ લેતી
ગોરી ગોરી બઝયાં, હરી હરી ચુલ્યાં જોલા લેકે જોલા લેતી
આપણે સ્યામ મંગ ચોપાટ રમતી, પાસા ડાલકે જીતાલેતી
બડી બડી અંખીયા જીણાજીણા સુરમા, નેતયેં નેતમીલાલેતી
બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર. ચરણકમલ લપટાલેતી

ભજન ૧૧૯.

તુજ પિત મોરી કોન ખમર લે, ગોવરધન ગીરધારીરે,
મોર મુકુટ પિતાંજર સોહન, કુંડલકી હબિ ન્યારીરે.
ભરી સમામેં કૂપતી ઠાડી, રાખી લાજ સમારીરે.
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નામર, ચરણ કમલ બત્રીહારીરે.

ભજન ૧૨૦.

મેતો હરી શુભ ગાવત નાયુંગી, ટેક.
અપને મહેલ બેઠકર મિત્રા ભજવત વાયુંગી; મેતો. ૧

ધ્યાન ધ્યાનકા ગઠરી બાંધકર, રૂઢયે મનમે ચીતુંગી. મેતો. ૨
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, સદા પ્રેમરસ આણુંગી. ૩

ભજન ૧૭૧.

અખતો મેરે રામ નામ દુસરા ન દોઈ. ટેક.
માતા છોડી પીતા છોડે, છોડે સગા સાઈ;
સાધુ સંગ બેઠ બેઠ. લોક લાજ ખોઈ. અખતો ૧
સંત દેખી દોડ આઈ; જગત દેખી રોઈ.
પ્રેમકા આંસુ ડાલ ડાલ, અમર વેલ હોઈ. અખતો ૨
આરપમે દોઈ તારણ મીલે, સંતરામ દોઈ,
સંત હમારે શિવ ઉપર, રામ રૂઢઈ હોઈ. અખતો ૩
અંતમે સે તંત કાઢયો, પિછે રહી સોઈ;
રાણે મેલ્યા વિષકા પ્યાલા, પીને મગ્ન હોઈ. અખતો ૪
અખતો બાત ફેલ ગઈ, બાણે સખ કોઈ;
દાસ મીરાં લાલ ગીરધર, હુનાવીસો હોઈ. અખતો ૫

ભજન ૧૭૨.

એંસી ચનુર પ્રજનાર પ્રીયા સંગ ખેલે હોરી. ટેક.
નવરંગ ઉડત શુભાલ સુગંધી કેશર ગેલી.
રાધેસે ચરસત શ્યામ, શ્યામશે રાધે ગોરી. એસી ૧
ઉડતહૈ અખીલ શુભાલ કેશરકી ભરી કટોરી,
રાધે ચલી સુખ મોડ, શ્યામ મેરી બેયાં મરોરી, એસી ૨
જેશે બને નંદલાલ, તેસી બની રાધે ગોરી;
દાસ મીરાંઆઈ બલબલ, અવિચલ રહેજે જોડી, એસી ૩

ભજન ૧૭૩.

મોહન આવનકી કોઈ કીજેરે, મોહન આવનકી.
આવનકી મન આવનકી કોઈ કીજેરે મોહન આવનકી ટેક.
આવન આવે પતીયાં ન લેજે, એ આવ લલઆવનકી કોઈ. ૧
બિન હરશનબ્યાકુલબધ સજની, જેસી બીજલીયાં આવનકી.
દા કઈ કિત બઈ મોરી સજની, ચાંખ હોવે તો ઉઠાવનાકી.
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, ઇતછા લગી હરી બલાવનકી.

મોહન જાવો કંઠે સાંવરીયા મોહન જાવો કંઠે
 તુમ રહોને જાંઠે સાંવરીયા, મોહન જાવો કંઠે ટેક
 ગોપુલ જસયો ફિકા લાગે; મથુરામાં કાંઈ લાડુ બટે સાંવ
 નીતદા તો આણો જાણોછાડીદે, નીત આયાસોતેરામાનવટે
 રાધા રૂખમણી ઓર સનભામા, કુળજાતેકાઈ લીનીપટે. સાં
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર નામ લીયાસે પાપ દટે. સાં

ભજન ૧૭૪.

નંદજી કે ગોવિંદજીસેં લાગ્યો મેરો નેહડો. ટેક
 એક સમી રાણી રૂખમણી પરણ્યા, માતન કેરી માલ સોને
 ફેરો સેવરો. નંદ ૧
 મેં જલ જમુના ભરન જાતરી, જટકયો મેરો ચીર જલક
 ગયો બેવડો નંદ. ૨
 બંદ્રાખનમેં રાસ રચ્યોહૈ, સહજ ગોપીમેં નંદજીકેચીવડો
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર હરીકે ચરણપર વાંદ મેરો
 જીવડો નંદ. ૪

ભજન ૧૭૫.

ઠાઠો રેણો કદમકી ઈયાં બોલત સધરી સૈયાં, ટેક
 બોલમેર સમજાવત લાગી, છોડ હમારી જૈયાં ઠાઠો ૧
 બીન બોલાયો એસે બોલો, લગત હૈ ધીટ કનૈયા. ઠાઠો ૨
 મેં સુતા વૃષભાનકી કેયું તુમ હો! નંદજી કે ઈયા ઠાઠો ૩
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર ચરણમેં શીશ નમેયા ઠાઠો.

ભજન ૧૭૬.

સરહકી બનસરી બજાઈર. ટેક
 બનસીવાલા સાંવરા બનસી ફેર બજાય,
 તેરી બનસી લાગે સોહામણી, આલું લાર કીલાંર ચર. ૧
 હીમજ હારી ભાતમેં, હુણું ખીરકે માંખ;
 કર કાંકણ ચોલે પગમેં, ધુવર ગત્રે અલકાખ. શરહકી ૨
 બાસપુરામેં નિપજી નિકસી પાવત ફેક;
 બોતને જાણું વાજતી, દેતી તોર મરોડ. શરહકી. ૩

મથુરાજી કુંજ ગલિનમેં, બોલે દાદુર મોર,
મીરનિ પ્રભુ ગીરધર મીલીયા, મીલ ગયાંમાનંદ કીયોરખ

ભજન ૧૭૭

રામ ગોવિંદ હરી, લેલ લેયા રામ ગોવિંદ હરી. ટેક
અર્ધવાસમેં જપ તપ કીનો. છુટત નહિ ગરો. ભજો ૧
માલપનો હસ ખેલ ગમાયો, તફલુ ત્રીયામેં જરી ભજો ૧
મીરાં કહે જા મુખ રામ ન આવે. તામુખધુલપરી. ભજો ૩

ભજન ૧૭૮.

કમ સમરોગે રામ, અમ તુંમ કમ સમરોગે રામ. ટેક
ખરચો ન ખુટે ચોર ન કુટે એસો હ હરી નામ અમ ૧
દીન દીન હોત સવાયા દોહો, અંતે આવત કામ અમ ૨
મીરાં કહે ગીરધર નાગર, કે દરશનકો દાન. અમ ૩

ભજન ૧૭૯

સાંવરો સલોનો ઝોંખે ઝાંખી ગયો. ટેક.
નંદકે મુવનકો મુખારવીંદ ચંદ્રમા;
મેરેતો બહનકી શોભા સારી હુંટ લે ગયો. સાંવરો ૧
નટવાકો વેશ કીયો, બંસીવાલે હાથ લીયો;
પ્રેમકી રસીલી બાન, સાત સારો મોંસે કે ગયો સાંવરો ૨
મીરાં કહે મોહનલાલ મેંતો ભુલી ઘેડબલે:
વાંકું દેખ કરકે મેરો બહન લે ગયો સાંવરો ૩

ભજન. ૧૮૦

તેરી બંસીમેં કહુ ટોના બંસરી બજાયરે મોહના ટેક.
બેઠ કહમપર બંસી બજાઈ કાડે તટ યમુના. તેરી ૧
પિત્રાબનમેં રાસ રચ્યોહો, રાધે સંગ રમના. તેરી. ૨
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર ચિત્ત લગ્યો ચરના તેરી ૩

ભજન. ૧૮૧

કહોને ભેલી પ્યારા રામ, મીલન કમ હોશી ટેક.
ભે ભેસી મોહ પ્રભુ મિલેતો, હીરા જડાવું તેરી પોથી ૧
ખીર ખાંઠકા લોજન જમાડું અરૂ પિતાંબર ઘોલી કહો ૨

જે જોશી મોઢે પ્રભુ ના મીલેતો, બુદી પડે તેની જોશી ૬ ૩
 મીસે કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર રામ મિલેમુખ દોશી ૬ ૪

ભજન ૧૮૨

રાણાજી મેતો ખ્યાલ ગોવિંદના ગુણ ગામું. ટેક
 રાણા મુનકે તેમ હમારે, નીત ઉઠી મંદીર બામું. રાણા ૧
 રાણાજી રૂઝ તો આપણો રાજ રાખશે, પ્રભુજી રૂઠેમરનાસુ
 રામ નામકી ઝાંજ બનાવસું, સંસાર સાગર તર બાસુ.
 લીખકી ખ્યાલ રાણેજી લેજ્યા, ચરણામૃત કર લેસું
 ૪૬ જીરાં કહે પ્રભુ ગિરધર નામર, આવા ગમન મિટાસુ.

ભજન ૧૮૩

જવ કીયો સોઇ નર હાયો,
 સીયા રામજીસેં જવ કીયો. સોઇ નર હાયો.
 જવ કીયો રતનાગર સાગર, નીર ખરો કરી હાયો.
 જવ કીયો ચક્રા ને ચક્રી રત વિછોડો કરી હાયો
 જવ કીયો મેઢ પવત હુંગર હુંઠ કરી હાયો
 જવ કીયો અંજનીક પુતર પાંઉ ખોડો કરી હાયો.
 જવ કીયો હિરણ્યકંશ રાક્ષસ, નખ વધારી કરી માયો;
 જવ કીયો અવલોકે પુલકે, બાઇ ચમાર કૂડ હાયો.
 જવ કીયો લંકાવલી શવન, રાજ્ય ખેમાન કરી હાયો
 ૪૭ કહેત કમીસ સુનો ભાઇ સાધુ, શરણે આયો વાંકુ તાયો.

ભજન ૧૮૪.

રામ સમર રામ સમર; રામ સમર ભાઈ;
 રામ નામ સુમરન નીત, બુદત ભવ માંડી. રામ. ટેક
 બનીતા સુત દેહ ગેહ, સંપતિ મુખકાઇ;
 ઇ મે કાશુ નાહી તેરો, કાલ ભત ખામ. રામ ૧
 અભમેડ બજ મહિકા, પતિત કર્મ કીને;
 મોમિ ઉતર પાર પડે, રામ નામ લીને. રામ ૨
 સુકર કુકર ચેનિ બમત, અજહુ લાજ ન આઈ;
 રામ નામ છાંડ અમૃત કહેકું રિખ ખાઈ. રામ ૩

ભર્મ ભર્મ તથા કુર્મ, રામ નામ લેહી;
મુર પ્રસાદ જન કબીર, રામ કર સનેહી. રામ ૦ ૪

ભજન ૧૮૫.

નીરધનકે ધન રામ. હમારે નિરધનકે ધન રામ. ડેક ૦
ઘોર ન લેવે ઘટહુ ન જાવે, ધાડ પડે આવે કમ. હમારે ૦
સોવત બેઠત જાગત ઊંડત, જપુ હર હર નામ, હમારે ૦
દીન દીન હોત સવાય સવાય, ખુટત નહીં એક દામ, હમારે ૦
ઠાકેર ચલે નમર દારે, પાસ નહીં એક બદામ હમારે ૦
કહત કબીરા સુનો ભાઈ સાધુ, પારસડો નહીં કામ હમારે ૦

ભજન ૧૮૬

ભભેરે લેખા રામ ગોવીંદ હરી. ટેક
જપ તપ સાધન કશું નહીં લાગત જરય નહીં ગઠરી.
સંપત્તી સંપત્તી મુખકે કારન જાસે ભુલ પરી
કહત કબીરા એસ મુખ રામ નહીં, તા મુખ મુક પરી.

ભજન ૧૮૭

તીરથ કોન કરે; હમારો તીરથ કોન કરે. ટેક
મનમેં ગંગા મનમેં કાશી મનમેં રતાન કરે, હમારો ૦
મનમેં આસન મનમેં કહાસન મનમેં મૌન ધરે હમારો ૦
મનમેં માલા મનમેં મુદ્રા, મનમેં ધ્યાન ધરે હમારો ૦
કહત કબીરા સુનો ભાઈ સાધુ, ભટકત કોન ફરે હમારો ૦

ભજન ૧૮૮

ઉઠ ઉતાવળો આલ્યને પિઠલા,
ગોવિંદ આયને વરઠ ધાવે;
જાગને જાદવા જનની જસોદા વડે,
કાને દા ધણી તતે નીદા આવે. ઉક ૦ ૨૫
હંત ધાવન કરો આજસ પરહરો,
રજની તિમર ગરુ પહોર દાટયું;
કુરને કરમલો સેન શિરાવતે,
હઠિં રે દામોદર આય ખાણું. ઉક ૦ ૨

બારણા બહાર બજિભદ્ર હોવા રહ્યા,
જેરે વાલો તારી વાટ જુવે;
નરસેયાના સ્વામીનું મુખડું લીકડે,
માતનું મનડું અતિરે માહે.

૭૬૧ ૨

ભજન ૧૮૯.

શા મુજે સુતો સંભાર શ્રી નાથને,
હાથ તે હરિ વિના દોણ સહાયે;
તાતને માત મુત પ્રાત દોળે મળ્યા,
દોહતી વેલા સરુ દુર જાયે.
હવે સસ્તક હતો ઉચતપ આચરી,
બકિત કીધી બગવાન ઠેરી;
અવતરી પાસ બંધાયો માયા તણે,
લંપટી લાલચે લીધો ઘેરી.
દીવસે ચોદશે બન્ધો રાત નીંદ્રા વિધે;
સ્વપ્નામાં સાંભીરે મોટી માયા;
પલક પરવાર નહીં હરીને બગવા તણી,
જ્યાં લગી જીવ સંજોગ કાયા,
ધન ધામે કરી મોહી, રહ્યો લોભીયા,
વેદના વિસરી ગર્ભ ઠેરી;
નાથ ત્રિલોકના હરી ન સંભર્યા,
જ્યારે રાખ્યો તો જહરામાં ગેરી.
જાગ્યરે જીવકા વાજ આપ્યો ઘણું,
દેટલો એક પ્રતિબોધ કીજે;
નરસેયાના સ્વામીને નિત્ય સભારતાં,
દેહના દુષ્કૃત દુર કીજે.

ભજન ૧૯૦.

દારકાના વાસરે અવસરે આવજો,
રાણી રૂક્ષમણી કેરા કંથ;
દુષ્ટ દુરયોધન લાગ્યો મને પીડના,

પ્રભુ મારા ચોદસ ન્યાયુ તારા પંથ.
 સોડ તાણીને શુરે સુતો સામળા,
 આળસ મોડીને ઉઠો આજ;
 લક્ષ્મણ તલસેરે પાવન તારા પાવડા
 અમર મેહર કરો મહારાજ.
 ગ્રાહને થકીરે મજ મુકાવીયો,
 કીધો તમે મુધનવાની સહાય;
 નૃસિંહ રૂપેરે હિરણ્ય દશયુ હણ્યોરે,
 પ્રહલાદ ઉગાર્યો લાગ્યો પાય.
 છપન કરોડરે જાદવ તાહરારે,
 સાથે બલિભદ્ર સરીખા જાત;
 કાળીનામ નાથ્યો જરાસંજ છતીયો,
 તે બળ કયાં મર્યું મારા નાથ,
 વસન્તી વેળા મારી વારે ચડો વીઠલા,
 માળે કમે છત્રપતિ નીરધાર,
 અસવારી કરજો ગરૂડની ઉપરે,
 નરસેયો વીનવે વારંવાર.

ભજન ૧૯૧.

ધ્યાન ધર દેવાન ધર નંદના કુંવરનું,
 જે થકી અખીલ આનંદ પામે:
 અષ્ટ માહા સિદ્ધી દ્વાર ઉભી રહે,
 દેહના હકૃત દુર વામે,
 મોરના પિંછનો મુગટ મસ્તક ધર્યો.
 કુંડલ મકરૂત શ્રવણ લળકે;
 નીલવટ તિલક તે મુલમ કેસર તણું.
 કંઠે મુક્તાફલહાર ઢલકે,
 ખીતાબર પલવટ કીટત રૂચીર છે,
 લલિત ત્રિભંગી વાલો વેણા વામે;
 કંઠમના વૃક્ષ તો રાધિકા રસ ભરી,

હરણને સંગ આલોગ ગાયે.
 મારલિની કુની સુની વનીતા વ્યાકુલ થઇ,
 ગોપીકા કેસં વંદ આવે,
 નરસીઆને મન આનંદ અતી ઘણો,
 પુન્ય સુકતાદ્વજ લઇ પધાવે.

ભજન. ૧૮૨

ચંદુપતી નાથ તે મિત્ર છે તમ તણા,
 જાઓ વેગે કરી શ્રી કૃષ્ણ પાસે;
 પ્રિત પુરવ તણી હેતે ધરતે હરી,
 મનના મનોરથ સફળ થાશે.

ચંદુપતી. ઢક

ધેર બાળક સહુ દુઃખ પામે બહુ
 અન્ન ને વસ્ત્રથી રહે છે ઉણા
 નિરધન સરણઆ તે પુન્ય કીધા વીના,
 કર્મના દોષ તે આવી પુણ્યા,

ચંદુપતી, ૧

ચંદુપતિ બાદવો ભક્ત વસ માધવે,
 કરશે કટણા પ્રભુ દીન બાણી.

ગોમતી સ્નાનથી કાટી અધ નાસશે,
 નીરખતાં કૃષ્ણને પ્રેમ આણી
 કૃષ્ણને હલિ મલિ સીત્ર આવો કરી;
 બાણશે દુઃખ અંતરજામી;

ચંદુપતી ૨

વિતતી મનમાં ધરો આલસ પરહરો
 સાહાય થાશે નરસીઆનો સ્વામી

ચંદુપતી ૩

ભજન ૧૮૩

ચિનંતી વળી કહુ મેટ લાવી દઉ,
 પોતિયે તાંદુલ આંઠ બાંધે;

બાણશે થોડે ઘણું ભાવ બોજન તણું,

ધન્ય તે કૃષ્ણ શું સ્નેહ સાંધે

ચમિનંતી, ૨૯,

બીલહીના બાર તે ભાવે આરોગીયા,

બુકું અંન આહીરનું લીધું;

ભક્ત વીરની કાળુ ભાવે જમ્યા,

ભુપતુ ચોતરૂં પાણું કીધું,

વિનંતી. ૧

પેરે પેરે પાંડવોનાં કદ નીવારીયા,

ભક્ત કારણ કાંઈ દુષ્ટ માર્યા

હંચને નીચનું એને છે પારખું,

પતીત અધર્મી દઈ કોટી તાર્યા.

વિનંતી. ૨

ભક્તી વશ વડીલો શંત સાથે મલો,

સધોવડને નવ ચુકે હાથે;

સત સમરે ત્યાંહાં આવી ઉભો રહે,

ભક્તના મન તણો ભાવ ભણે.

વિનંતી. ૩

જાઓ વેગે કરી નીરખો મુકિતપુરી,

ધન્ય ધન્ય તારૂણી ન્યાલો;

નરસીઆના નાથને નિરખો નિશ્ચે કરી,

કામનિયે કંથને બાંધા જાલ્યો.

વિનંતી. ૪

ભજન ૧૬૪.

એક ઘડી દીન ઉમથા પહેલાં,

એ જીવંડા મુખ રામ કહે:

રામ કહે મુખ દુષ્ટજ કેહેવું,

પાપ બાપડો ત્યાં ન રહે

ઠેક.

કેશરી ગાજે જેમ મૃગલો નારો,

રામ જીવતાં જેમ તિમર ટમે;

મેક ઘડી મોહોટેરા પાતક,

લઈ હામીવર દુર કરે,

એક ઘડી.

નાથ નામનો અહિમા મોહોટે,

શીવ જનકાદીક ધ્યાન કરે;

પુણ્ય પ્રદા અખંડ અવીનાસી,

ત્રીવીધીના તાપને દુર કરે

એક ૩

એ પદ તો મુખદેવજીએ ચેબ્યાં,

ધુ અમરીય તેનું ધ્યાન કરે;

અજામલ અપરાધી પાપી,

નારાયણને નામ તેરે

એક ૪

નામ નીરમળ ને લકવી અવીચળ,

રૂથી મુનિ તેનું ધ્યાન ધરે;

નરસીઆના સ્વામીને ભજ લે,

કોટી જન્મના પાપ દલે

એક ૪

ભજવ ૧૬૫.

શ્રી કૃષ્ણ કીર્તન વીના નર સદા મુતકી,

વીમલ કીધે નવપુ શુદ્ધ થાયે,

સકળને સ્વીર્ય તે કૃષ્ણ કીર્તન કથા,

હરી તથા દાસ જ્યાં હોતે ગાયે

૩૬

પુર્ણ પુરુષોત્તમ નવલંગી નહી અન્ય દેવે જેનું મન મોહ્ય,

કોટી ચીંતામણી કામધેનુ તણ, ભેંસના પુત્રનું દુધ દોહ્ય

અર્જ જોશી તે જસગાય જેનો સદા, નારદ નામ મુખથી નમુકે

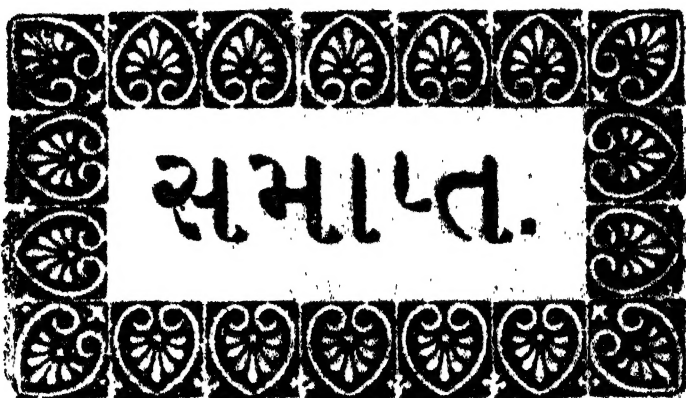
તેજ શ્રીકૃષ્ણ આપીને ઉભા રહ્યા, ગોપીકાકૃષ્ણ જોવાનમુકે

જગત શુદ્ધ કૃષ્ણ જન વીમુખ પેશે નહી,

નેતી નેતી કહી નીગમ નામે;

નરસીઓ રંક જરા ગાધ હરી રીજવે,

શેષ નહીં સહજ મુખ પર પામે,

એ ગુજરાત

વચના કરેલ છે.

નીતિન.

અખ્યાના આખ્યાન પણ વિદ્યમાન છે.

ચમલ આઠ

ભાનેરી ગીદના પુઠાનું. કિંમત ૧—૦—૦

છાટમકૂત કિત

—૧—૨—૩ જેમાં વેદાન્ત,

અભિજ્ઞાન જીવન મુજબ થાય તેવા પદોનો સંગ્રહ ૦—૪—૦

પ્રીતમની વાણી—જ્ઞાન, વેદવ્ય, ભક્તિયુક્ત ભજનો ૦—૮—૦

અખ્યાની વાણી અને ગંગા વિનોદ—અખ્યા ભક્તના

આઠ પુસ્તકો ઉપરાંત ૭૪૬ છપ્પા ૪૧ પદોનો સંગ્રહ ૦—૧૦—૦

ભજન ભંડાર અથવા ભજનમાળા પ્રાચીન ભક્તોના

ઉત્તમો ઉત્તમ પદો, ભજનો અને કિર્તિનોનો સંગ્રહ ૦—૧૨—૦

ભજન મહાસાગર યાને હિંદુસ્તાની પદોનો સંગ્રહ—

સંસાર સાગર તરવાને ઉગ્રયુક્ત ભજનો કિંમત ૦—૧૨—૦

મહાત્મા કબિરના આક્યાત્મિક પદો ભાગ ૧—૨ આ

આત્મના પદોનો સંગ્રહ ગુજરાતી અર્થ સકિત કિંમત ૦—૬—૦

અખ્યામજ્ઞાનનો ભંડાર અથવા ભજન સંગ્રહ—તેમાં

નીતીમય સદ્બોધક સાત કવિનાં ભજનો કિંમત ૦—૮—૦

અનવરકાવ્ય (સાતી કાજી અનવર કૃત) કિંમત ૦—૧૧—૦

કબિરજી મહારાજના પદ કિંમત ૦—૩—૦

ભક્ત શીરોમણી ભજન સંગ્રહ કિંમત ૮—૩—૦

કબીર વાણી (૬૦૦ ઉત્તમ દોહા અને તેનો

ગુજરાતી ટીકા કિંમત કિંમત ૧—૮—૦

કેશવકૃતિ અથવા અનુભવનો ઉદગાર કિંમત ૧—૮—૦

ઉપરના પુસ્તકો સિવાય બીજા સંસ્કૃત હિંદુસ્તાની અને ગુ-

જરાતી પુસ્તકોનું મોટું " સચીપત્ર " અક્ષરઆનાતી ખોલ્લની

દીવાલે મોજાવાથી આવશે.

મળવાતું કેટલાંક:-

મહાદેવ રામચંદ્ર જગુષ્ટે-બુક સેલર.

કે. તથા કરવાળા-અમદાવાદ.